

Oan Gia Cỗ Nhất Sàng

Contents

Oan Gia Cỗ Nhất Sàng	1
1. Chương 1: Oan Gia —mỗi Ngày Cãi Nhau	1
2. Chương 2: Người Xưa Có Câu “oan Gia Ngõ Hẹp”	5
3. Chương 3: Oan Gia —không Có Việc Gì Làm Thì Cãi Nhau	9
4. Chương 4: Oan Gia —phân Sở Sông Ngân Giới	15
5. Chương 5: Oan Gia— Lần Đầu Tiên Lên Giường	21
6. Chương 6: Oanh Gia— Xuống Giường Chính Là Sai Lầm	27
7. Chương 7: Oan Gia— Lại Lăn Giường	33
8. Chương 8: Oan Gia—không Chịu Trách Nhiệm	39
9. Chương 9: Oan Gia— Bị Biểu Sai Tình	46
10. Chương 10: Oan Gia — Có Lần Thứ Hai Sẽ Có Lần Thứ Ba	53
11. Chương 11: Vĩ Thanh: Oanh Gia—đánh Nhau Trong Mật Thất	58

Oan Gia Cỗ Nhất Sàng

Giới thiệu

Thể loại: hiện đại, oan gia, H cao, độc miệng tặc mao thụ x ... công, 1x1, HE. Editor: Tiểu Gu + Thù Nhi. Là một câu

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/oan-gia-con-nhat-sang>

1. Chương 1: Oan Gia —mỗi Ngày Cãi Nhau

Edit: Thù Nhi

Công ty mật dịch hữu hạn Kiên Kinh, một hồi tiểu đầu bắt đầu.

“Phắc! Anh có hiểu hai chữ ‘thành tín’ viết như thế nào hay không? Ngôn thành thành, nhân ngôn tín! Đáp ứng cuối tuần này xuất hàng lại nói khuôn đúc gặp vấn đề? Xảy ra vấn đề là chuyện của xưởng gia công, để bọn họ tự nghĩ biện pháp giải quyết đi!”

Âu Vĩnh Lăng- phụ trách nghiệp vụ Âu Mi nắm chặt cổ áo phẩm quản Ngô Thuần Y hung hăng hỏi, bàn tay nắm chặt, tùy thời có thể một kích KO. (Knock out)

“Khuôn đúc thực sự xảy ra vấn đề, Vương lão bản đang khẩn cấp thay khuôn đúc mới, cậu nói một câu với khách hàng đi.” Ngô Thuần Y lưu manh trả lời.

Tuy nói cổ bị người chế trụ nhưng hấn so với Vĩnh Lăng cao lớn hơn, từ trên cao nhìn xuống, không sợ không sợ a.

Công ty mậu dịch này tuy nhỏ nhưng ngũ tạng đều đủ, văn phòng trừ bỏ hai vị nhân huynh đang ở ngoài này còn có tổ tài vụ kế toán, tuyển nghiệp vụ nước ngoài, tổ tiểu thư đẳng đẳng (*), bọn họ một bên làm bộ bận rộn, một bên lại vụng trộm dò xét nhìn tình hình chiến đấu, tiểu thư tổ kế toán Nhan Như Bình thậm chí là người nhanh nhẹn trần thuật lại tình hình thực tế của văn phòng, khuôn mặt cũng hiện lên vẻ một người vui không bằng mọi người vui.

(*) chắc chỉ mấy bạn bình hoa, hay là mấy bạn lễ tân không biết.

“Cuối tuần trước tôi còn cùng khách hàng hồi âm nói tuyển sản xuất đã chuẩn bị xong, cam đoan cuối tuần này xuất hàng, hiện tại anh lại nói với tôi có trở ngại? Nói với tôi cái rắm ấy! Đi, đến chỗ quản lý phân xử!”

Vĩnh Lăng xem ra là không dễ dàng buông tha vị phụ trách và nhà máy gia công lạc hậu này rồi.

Thuần y ngoáy mũi: “Quản lý đã biết.”

Vĩnh Lăng bạo gân, quay về phía văn phòng quản lý nhìn, chỉ thấy thân ảnh phía sau cửa vội vàng chột lóc, được lắm, quản lý núp xem náo nhiệt, định tính toán để y đến chịu trách nhiệm với khách hàng sao? Đáng giận, ngày nào nhà xưởng cũng xảy ra vấn đề, mỗi lần xuất hàng đều không đúng giờ, mỗi đêm đều ngồi ở văn phòng viết thư ai oán, giọng văn thê lương tìm từ nịnh nọt với khách hàng, xin đối phương khoan hồng cho thêm thời gian.....

Y chịu đủ!

“Người mặt thú tôi cảnh cáo anh, tôi thật vất vả mới nhận được đơn đặt hàng này, không nghĩ tới lúc này lại phạm sai lầm, tôi cũng không quản có phải khuôn đúc thật sự gặp vấn đề hay không, chỗ khách hàng cũng sắp mở cửa đang chờ đỉnh ốc đặc thù của chúng ta, tôi muốn anh nói chuyện với Vương lão bản, nếu lịch xuất hàng bị lùi lại, kêu ông ấy phụ trách phí vận chuyển hàng không, nghe hiểu không?!”

“Bởi vì tình huống đặc thù cho nên mới xảy ra vấn đề.” Ngô Thuần Y từ trong lỗ mũi hừ khì: “Công ty lúc trước không nên tiếp đơn này, yêu cầu kỹ thuật cao, lợi nhuận lại thấp, Vương lão bản hiện tại cũng hối hận rồi, cậu muốn tôi làm sao bây giờ? Bọn họ có lão bà có hài tử phải nuôi, còn có công nhân cần lĩnh tiền lương, thông cảm cho bọn họ một chút được không?”

“Vương lão bản có lão bà hài tử công nhân, khách hàng của tôi thì không có lão bà hài tử công nhân sao? Làm rõ ràng đi, không có khách hàng thì anh lĩnh lương từ đâu? Con Corolla Altis của anh chẳng lẽ là Vương lão bản mua cho? Anh lấy của người ta bao nhiêu ưu đãi mới nói chuyện hử?!”

Cái này thực sự làm Thuần Y tức giận rồi, hất Tay Vĩnh Lăng hung hăng nói: “Cậu mới là lấy mặt nóng áp mộng lạnh! Lần trước đi Mỹ công tác được người ta chiêu đãi một chút, ngay cả tên họ mình là gì đều quên rồi?!”

Vĩnh Lăng cũng không phải là loại người ngoan búp bê mà lớn lên, được, anh thích ngoáy mũi chứ gì, tôi đây hầu hạ!

Ngóay này! Hai ngón tay tươi đẹp lấy góc nhìn ưu thương bốn mươi lăm độ, tư thế hướng lên trên mà cảm, ‘phốc’ một tiếng liền cảm xuyên khí thể của Thuần Y, khuôn mặt hung ác càng trở nên hung ác hơn.

Thuần Y cũng không phải là người không, cậu chọc lỗ mũi tôi thì tôi xả tóc cậu, nắm tóc Vĩnh Lăng đau đến kêu mụ mụ, nhưng hai người ai cũng không chịu buông tay, tạo thành tư thế giằng co, hai đôi mắt trợn lớn đến độc nhất vô nhị, nói có bao nhiêu buồn cười liền có bấy nhiêu.

Cho tới lúc này, Phẩm quản quản lý mà không ra mặt có phải là đồ bỏ đi hay không? Lương tâm một chút bay ra.

“..... Aiz, tôi nói các cậu..... Cũng không phải tiểu hài tử..... Đừng đánh.....”

Sức lực không đủ, toàn văn phòng không một ai quay đầu nhìn hắn.

Quản lý tịch mịch rồi, may mắn hắn mỗi tháng ái tâm quyền tiền cũng không thiếu, nhân hạ ở nhà còn giúp lão bà nhu eo đấm lưng bồi nói giỡn, nhân phẩm lúc này đang được dịp bạo phát thì ông trời phái cứu tinh đến đây.

Cái gọi là cứu tinh chính là tiếng chuông điện thoại, nghiệp vụ Tiểu Hoàng dùng tiếng Anh nói với điện thoại vài câu xong liền gọi người.

“Vĩnh Lăng, là điện thoại quốc tế của cậu, Mr.Lyall hỏi về hàng mẫu, mau, nhân gia còn đang chờ máy đâu.”

Vĩnh Lăng còn đang chỉnh cái người nát kia, rất là luyến tiếc rút ngón tay về, nhưng Mr.Lyall là khách hàng lớn nhất của y, cuối tuần trước còn ký đơn hàng lớn đâu, không tiếp điện thoại là không được, đành phải buông tha Thuần Y, nhưng bởi vì sắp nhập lỗ mũi người ta chính là ngón tay mình, ngấm lại đều bản, thuận tay hướng tới áo người nọ chà hai cái, chà đến tựa như khổ đại lại cừu thâm, phảng phất như ngón tay y vừa mới xâm nhập vào địa phương tựa hồ phân vậy.

Thuần Y đương trường tức giận đến mức muốn bỏ đầu chùy vào người này!

“Thuần Y cậu cũng đừng nắm tóc Vĩnh Lăng nữa, để người ta tiếp điện thoại a.....” Quản lý một bên cơ hồ đều muốn khóc rống. Ô ô ô, hai người này công tác hiệu suất cao, vì cái gì lại mỗi ngày bắt hấn đối mặt với loại vấn đề này? Hấn còn muốn an nhàn mà về hưu nha!

Thuần Y hừ một tiếng buông tay, oan gia ngõ hẹp gặp nhau sẽ đấu, một ngày nào đó sẽ đem tên nhóc loe loét chết tiệt này kéo tới WC tẩu một trận!

Vĩnh Lăng da đầu rất cực thoải mái, trước khi quay lại chỗ ngồi nghe điện thoại còn không quên ném cho họ Ngô một cái liếc mắt, oan oan tương báo, tôi đây liền giang thượng với anh!

“Aaron’s speaking.....”

Aaron là tên tiếng Anh của Vĩnh Lăng, y cầm lấy microphone biểu tình không thay đổi, gọi là hoa ngôn xảo ngữ có phải hay không? Hay là miệng ngọt như mật? Hoặc là múa lưỡi như hoàng? Nếu là người không biết nhìn thấy biểu tình Vĩnh Lăng nói điện thoại lúc này còn tưởng rằng người trong điện thoại kia quả thực là một nửa mà y thâm tình sí yêu đâu.

Thuần Y mắt lạnh nhìn khinh thường, cổ ý lớn tiếng nói: “Người hai mặt.”

Hấn khinh thường nhất chính là người trong ngoài không đồng nhất.

Vĩnh Lăng làm như không nghe thấy, ôn nhu đối với vị khách hàng Đại Tây Dương kia nói cười yển yển, đừng nhìn y vừa mới cùng đồng nghiệp một bộ hung dữ như sắp đánh nhau, kỳ thật người không nhạ y y sẽ không chọc người, Vĩnh Lăng cũng không phải đối với ai cũng xù lông đầu.

Vĩnh Lăng cúp điện thoại, trong vòng một giây quay đầu lại thay đổi sắc mặt, chỉ vào lỗ mũi người kia mắng chửi.

“Người mặt thú anh vừa mới nói tôi là người hai mặt? Cho dù là người ba mặt cũng tốt hơn anh đồ lưu manh!”

Thuần Y cũng biến sắc, cá tính dương quang sáng sủa của hấn bất quá là do trời sinh nhằm khuôn mặt hung dữ, cũng bởi vì nhiệt tình yêu thích vận động tạo nên một thân lưng hùm vai gấu, đi ở bên ngoài trẻ con nhìn thấy hấn liền khóc, nữ nhân nhìn thấy hấn đều trốn, hấn hận nhất bị người ta nói hấn lưu manh.

Bất quá thôi, nếu là vì giáo huấn tiểu tử hoa mỹ kia hấn không cần động quyền cước, chân chính một lần làm lưu manh!

Nâng quyền.....

“Thuần Y đi theo Trần lão bản lấy hàng mẫu, bọn họ gần đây chất lượng không ổn định, nên đi kiểm tra chút.” Quản lý rất hợp thời nói chen vào, đương nhiên, hấn này là nhận ra cấp dưới sắp nổi bão, thời khắc nguy cấp xuất ra chiến thuật.

Quản lý thật sự rất muốn khóc, bởi vì Kiên Kinh là một công ty nhỏ, viên chức đều công tác trong cùng một văn phòng, chỉ dùng bình phong thấp để ngăn cách khu vực chuyên môn, tiểu quốc có quả phụ, dân, gà chó gì đều nghe thấy, ngẩng đầu không thấy cúi đầu gặp, tóm lại nhất định thấy nhau, không muốn gặp cũng phải gặp, mà mèo với chó đặt cùng một chỗ sẽ đánh nhau, hấn cũng chỉ nghĩ biện pháp tốt để cách ly.

Hơn nữa thân là người lệ thuộc trực tiếp vào quan lớn, hẳn đương nhiên hiểu biết cá tính của cấp dưới: Thuần Y tuy rằng diện mạo lưu manh nhưng cá tính lại không lưu manh, hẳn làm người thái độ dứt khoát, cùng với nhóm lão bản ở xưởng gia công xưng huynh gọi đệ, cũng thực tình là thay bọn họ suy nghĩ, nhà xưởng có vấn đề cũng sẽ đứng ở lập trường nhóm lão bản cố gắng giải quyết. Nói ngắn gọn là hai phái hiền hoà, nhân viên tốt như vậy đốt đèn lồng cũng tìm không thấy, nếu con gái hẳn không phải mới mười tuổi, quản lý đã sớm nghĩ biện pháp lừa hắn trở thành con rể rồi.

Thuần Y ở nơi này cũng không biết rằng chính mình sớm thoát khỏi hôn kiếp, nghe được trưởng quản giao cho việc làm, lập tức buông tay, chuẩn bị ra ngoài làm việc.

“Chó nhà có tang.” Lần này là Vĩnh Lăng đáp lễ đối phương một câu.

Ngô Thuần Y đóng cửa, đứng phía sau gờ ngón giữa. Tiểu tử này nếu mà là gay, lão tử sẽ thống bạo cục hoa mi!

Vĩnh Lăng tan tâm đều vào lúc tám giờ, công ty tư nhân phần lớn đều như vậy, trách nhiệm áp xuống, công tác không làm xong là vấn đề của nhân viên, phí tăng ca có chút ít còn hơn không, nếu lương bổng của công ty không tạm coi như là cao, phúc lợi tốt, y đã sớm rời đi.

Khi xuống bãi đỗ xe, bằng hữu Nhạc Khả gọi điện thoại kêu y cùng đi ra ngoài.

“A, quán bar kiểu Mĩ thật náo nhiệt, lại không phải loại không đứng đắn thô tục, có rất nhiều nam nhân cơ bắp đấy, đi mau đi mau!”

Người vừa cãi nhau lại phải tăng ca mệt chết khiếp định nguyên rửa toàn thể giới kia vừa nghe sắp được thấy nam nhân cơ bắp, ánh mắt một lần nữa dấy lên hào quang, nguồn sinh lực một lần nữa được rót đầy.

Sức mạnh tấn công: tăng lên cấp bậc 12

Lượng huyết: mãn cấp

Lượng khí: mãn ba lô

Lực nguyên rửa: giảm xuống

Nhảy lên tọa kỵ trực tiếp hướng tới lục địa mới đánh boss rơi trang bị.

Sau khi gặp Nhạc Khả ở ngã tư phố náo nhiệt phần hoa, hai người rẽ qua một con ngõ nhỏ, nhìn đến là đèn nê-ông dưới cửa bên cạnh cầu thang thông xuống tầng hầm ngầm.

Đúng là dám nghĩ dám làm, tên quán bar ám chỉ mười phần, đây là quán gay bar.

Khụ khụ, đúng vậy, Vĩnh Lăng cùng với vị bạn hữu này chính là đồng tính, điểm ấy ngay cả người mới thể sẽ thống bạo cục hoa y- Thuần Y cũng không biết.

Cầu thang nối thẳng xuống tầng hầm ngầm lâu một, phía sau cánh cửa náo nhiệt cùng với ngoài cầu thang vắng vẻ cực kỳ tương phản. Thể thao chính là chủ đề chính của quán bar, trên vách tường đá là chiếc ti vi tinh thể lỏng lớn, giờ phút này đang tiếp sóng trận đấu đại liên minh bóng chày của Mĩ, rất nhiều người nâng bia huyền náo hết to, làm người ta kinh hỉ chính là bởi vì có không khí của nước Mĩ này, mà suất ca ngoại quốc tới đây cũng rất nhiều.

“Trời ạ, cư nhiên có địa phương tốt như vậy.” Vĩnh Lăng tâm đều hòa tan rồi, y đối với nam nhân ngoại quốc cao lớn cường tráng chính là không có lực kháng cự nhất.

Hai người lần đầu đến quán bar này, cũng hơi có chút gây chú ý, dù sao cũng là bar gay, rất nhiều người tới đây trừ bỏ giết thời gian, một phần là tới tìm bạn đời, hoặc bạn tình một đêm cũng có, bởi vì thành phố về đêm rất rực rỡ, một người lại có vẻ đặc biệt tịch mịch.

“..... A Trung ở nơi đó, bạn trai cậu ấy cũng dẫn theo vài người đến, nói muốn giới thiệu cho chúng ta nhận thức đầu, hẳn là hai người bên cạnh kia..... thật đồ nha, có khi nào khinh thường chúng ta hay không?”

Nhạc Khả nhìn lại dáng người đơn bạc của mình, lo lắng hẳn lên. Cậu và Vĩnh Lăng đều thiên về loại vóc dáng tiểu hoa mĩ nam, này trong giới gay thường bị coi thường, không được hoan nghênh như tượng tượng của người ngoài vẫn nghĩ.

Vĩnh Lăng cũng mặc kệ thụ không được hoan nghênh, y nghiêng mắt nhìn Nhạc Khả, tiểu tử này thảng trước khi chia tay với bạn trai tinh thần sa sút đến chết đi sống lại, hiện tại lại hoạt động giống như con bướm hoa, hẳn là bị không khí nơi này ảnh hưởng. Cũng tốt, so với nghe cậu ta khóc nhè còn tốt hơn.

“A Trung!” Nhạc Khả thấy người quen lập tức đi tới.

A Trung đồng dạng là vị trẻ tuổi vóc dáng nhỏ nhỏ, đeo đôi kính mắt, nam nhân bên cạnh cao hơn y một cái đầu nhìn giống như là mãnh nam thể hình, hần thân mật nắm bả vai A Trung, biểu hiện ra hai người là quan hệ tình lữ.

“Nhạc Khả, Vĩnh Lăng, đến đây, nơi này cà rốt với chân gà nướng ăn ngon lắm. Mấy cậu uống gì? Tôi đi quầy bar gọi.” A Trung cười meo meo nói.

Đi vào vị trí ngồi xuống, đôi mắt Vĩnh Lăng liền nhìn chằm chằm, ngồi cùng bàn có cừu nhân mà y chán ghét muốn chết.

“Giới thiệu cho các anh, đây là Nhạc Khả và Vĩnh Lăng, bạn học đại học của em.” A Trung lại chỉ vào bạn trai y: “Đây là bằng hữu của mình Đại Diêu, đây là bạn anh ấy Khả Quân và Thuần Y. A, Thuần Y làm cùng một chỗ với Vĩnh Lăng, ở cùng một tòa cao ốc....”

Bị giới thiệu công tác chung cùng một địa phương, hai người không nói cũng chẳng rằng.

A Trung đang cao hứng phấn chấn, cảm giác không khí hiện trường có chút lạnh, không tự chủ được ngừng nói. Quái, một bàn nhân đạo bay tới bay lui là xảy ra chuyện gì vậy?

“Ách, mấy người quen nhau?” Rốt cục Đại Diêu suy đoán.

Vĩnh Lăng không đáp, hừ lạnh. Cách một bàn đầy chân gà quay kiểu Mĩ, thịt nướng sườn lợn rán với bia hơi, người ngồi đối diện đồng dạng cũng đang dùng suy nghĩ, ánh mắt ăn thịt người trừng y, không phải người mặt thú thì còn là ai?

2. Chương 2: Người Xưa Có Câu “oan Gia Ngõ Hẹp”

Edit: Tiểu Gu

Beta: Thù Nhi.

Thật lâu sau, trong nhóm người đang trừng nhau đó rốt cục cũng có một người lên tiếng, là Vĩnh Lăng.

“..... Nhạc Khả, chẳng phải cậu nói nơi này không hề có loại người thô tục, không đứng đắn sao, tớ như thế nào lại thấy?”

“Đúng là không có a.....” Nhạc Khả nhọc nhọc đáp, ánh mắt hướng tới chỗ A Trung ra sức ra hiệu, mau cứu em a, Vĩnh Lăng thời kỳ tiền mãn kinh đến sớm hơn ba mươi năm rồi.

A Trung căn bản cũng không rõ ràng tình huống, người khác ném nan đề lại đây hẳn liền đem nan đề ném cho Đại Diêu; Đại Diêu đồng dạng rơi vào đám sương mù dày đặc, ăn một bữa cơm thôi, khi nào thì nơi này lại trở thành trận địa oanh tạc bom không biết? (câu cuối ko hiểu nên trém)

Đến phiên Thuần Y phản kích.

“Đương nhiên là không có người không đứng đắn, nhưng lại có con cầu gặp người liền sủa, ồn muốn chết.”

Vĩnh Lăng hai mắt lập tức phóng xạ mấy vạn độ điện quang, phóng chết mi, phóng cho mi so với người ngoài hành tinh còn xấu xí hơn!

Thuần Y về mặt lưu manh quay đi, hẳn đặt Vĩnh Lăng trong mắt mới là lạ.

Bầu không khí hiện trường căng thẳng đến đỉnh điểm, chủ trì lần này là A Trung- hiện tại nghĩ muốn chạy khỏi quán bar, ngửa mặt lên trời đón gió đêm rơi lệ. Y đầu năm quên đến miếu thấp nhang cầu bình an, hiện tại gặp báo ứng đây mà.

Đại Diêu lúc này cũng biết tiểu thân ái của mình đụng phải thiết bản rồi, bận rộn giải vây, “A Trung, không phải em muốn xem trận đấu bóng chày kia sao? Chúng ta đến chỗ kia ngồi đi, hình ảnh lớn, vừa đặc sắc lại kích thích.”

“A, nga, đúng vậy, đi thôi.” A Trung bình tĩnh đại ngộ, cười cười đối với những người khác nói: “Cái kia... mọi người cứ tiếp tục tán gẫu..... Ăn nhiều chân gà một chút a, ăn chân gà cứu vớt thế giới.”

Mọi người nói xem chân gà với thế giới thì có quan hệ gì? Bất quá chỉ là A Trung thấy không khí không đúng, nói hưu nói vượn tìm lý do bỏ chạy mà thôi, bỏ lại hai người Nhạc Khả và Khả Quần vốn không quen biết, có chút xấu hổ, bất quá Khả Quần người này tính tình hướng ngoại, chủ động mở miệng trước.

“Ách, thật trùng hợp, tên của chúng ta đều có chữ ‘Khả’.”

“Đúng vậy đúng vậy.” Nhạc Khả ngốc hề hề trả lời.

Vĩnh Lăng nói tiếp, “Khả Nhạc quả cũng có chữ ‘Khả’, hai người năm trăm năm trước là người một nhà?”

“Vịt Khả Đạt cũng có chữ ‘Khả’, cậu kế tiếp có phải hay không cũng đem gia phả nhà bọn họ quay ngược dòng đến thú mỏ vịt?” Thuần Y hừ một tiếng nói.

Vĩnh Lăng hí mí, ánh mắt chực phun hỏa.

“..... Cái kia, tôi muốn đến quây bar uống rượu, cùng đi không?” Khả Quần cảm nhận được bên giường cung bên bệ kiếm dày đặc chiến ý, thật sự chịu không được rồi, đành phải đối với vị Nhạc Khả này đề nghị.

“Được, được, tôi cũng muốn uống một chén, nhưng là tôi đối với mấy loại rượu này không sành, anh có thể cho chút gợi ý không?” Nhạc Khả kích động đứng lên nói.

“Để tôi gọi cho cậu chút gì dễ uống, châu châu xanh hay là rượu dưa.....” Khả Quần lôi kéo Nhạc Khả ly khai như đi chạy nạn.

Còn lại Thuần Y và Vĩnh Lăng hai người tiếp tục mắt to trừng mắt nhỏ.

“Hừ, nguyên lai anh là đồng tính chết tiệt (*).” rốt cục Vĩnh Lăng quăng ra một câu.

(*) nguyên văn là “từ cơ lão” một từ để chỉ đồng tính, mình thay bằng từ kia nhé ^^.

“Cậu thì không phải đồng tính chắc?” Thuần Y hỏi lại, nếu đến quán bar này, lúc này lại nói: Ai nha, tôi không cần thận đi nhầm vào đây. Lấy lý do qua loa tặc trách như vậy thì đi khám nào đi.

“Tôi là đồng tính, lại không phải đồng tính chết tiệt, anh mới là đồng tính chết tiệt!”

“Thế thì sao? Cậu tên Vĩnh Lăng, vĩnh viễn là con số 0 lẻ loi, khó trách không có việc gì liên ngao kiêu một phen, đúng là đàn bà.”

Vĩnh Lăng nổi trận lôi đình, người này như thế nào lại biết mình là số 0? Làm số 0 cũng không có gì đáng xấu hổ, tình ái vốn là thuận theo nhu cầu, không có vấn đề ai cường ai yếu ai cao ai thấp, bất quá việc này qua miệng tên Thuần Y đáng giận kia sao lại nghe không thoải mái như vậy.

“Hừ, coi chừng tôi đây tìm cơ hội cường gian anh, đem tiểu hoa cúc của anh cường thành hoa hướng dương!”

Thuần Y cười lạnh một phen, “Lão tử Thuần Y đây là số 1 thuần túy, hiểu hay không? Muốn bạo súc lão tử? Cậu đầu thai mười đời cũng chưa đủ.”

Hai người không nói thêm nữa, Thuần Y tự kỷ ám thị cả rốt thành tiểu tử đối diện cắn a cắn. Vĩnh Lăng cầm lấy chân gà cắn tới tận xương tiết hận.

Nơi nơi là tiếng nói cười cao hứng, máy chiếu phía trước thường thường tuôn ra tiếng hoan hô, đội bóng thuận tay tung ra một cú đánh cũng có thể làm bầu không khí trong quán bar sôi động, so sánh với chỗ hai người Vĩnh Lăng Thuần Y kia một bàn gió lạnh lạnh buốt.

Vĩnh Lăng cũng không thích như vậy, nhưng đi cũng không được mà không đi cũng không xong, nếu vậy mặt mũi A Trung sẽ mất hết có phải hay không? Uống một ngụm bia, quay đầu đi tìm Nhạc Khả, cậu và Khả Quần trò chuyện với nhau thật vui, người kia tùy tiện nói câu gì đều làm cậu cười không ngừng, đúng là háo sắc. Về phần A Trung cùng với người kia lại càng ngọt ngào suôn sẻ, chỉ thiếu mỗi nước thành trẻ sinh đôi kết hợp.

Thật tốt, có bạn tri tâm ít nhất ban đêm cũng không tịch mịch.

Đều hai mươi mấy tuổi rồi, ở tuổi của y tuy rằng cũng từng ngăn ngừa kết giao qua, nhưng tuổi niên thiếu tâm không kiên định, người đi rồi liền lười giữ lại, cảm xúc bị thương tuy nhiên không kéo dài. Còn như Nhạc Khả, khi yêu trút hết toàn bộ tâm tư, tựa như lấy hỏa đốt chân người, cuối cùng bị thương thâm trọng. Về phần A Trung còn lại là thật cẩn thận cẩn thận, quyết tâm phải gặp được chân mệnh thiên tử, nay cùng người tên Đại Diêu kia thân mật như vậy, đại khái chính là nhận định đối phương đi.

A Trung vận khí thật tốt, tìm được một nửa của mình.

Có người cho rằng đồng tính không chung tình, đối bạn lại mau, nhưng là hai bên đều không có hôn ước bảo đảm tương lai, với lại đại bộ phận mọi người vẫn bị phân biệt trong xã hội thì còn ai dám dễ dàng giao phó chân tâm nữa đây? Đồng tính cũng là người, có nhục dục cũng có nhu cầu tình yêu, nhưng mà người tâm ý tương thông lại quá ít, trong biển người mờ mịt thậm chí đối phương lướt qua người có khi cũng không biết, bởi vì hai bên đều trốn trong vòng tròn luẩn quẩn cái gì cũng không lưu giữ được.

Duyên phận đã tới hay chưa, hoặc là đến rồi mà y vẫn không hay biết, y vẫn còn đang chờ đợi trong cái vòng luẩn quẩn này đây.

Cho nên lãng phí thời gian đến tận bây giờ.

Không yên lòng dùng đĩa cắm khối thịt beef steak, di, sao không lấy được? Quái, miếng thịt này sao lại có hai cái đĩa.....

“Người mặt thú anh muốn cướp miếng thịt của tôi?”

“Là cậu muốn cướp của tôi đi? Tôi chạm vào miếng thịt nhanh hơn cậu 1 giây.” Thuần Y lạnh lùng nói.

“Oa, thảo, có ai thấy?”

“Tôi thấy, đĩa ăn của tôi thấy, khối thịt này cũng thấy.”

Vĩnh Lăng cái người này nhìn thì thanh tú, tính tình một chút cũng không nho nhả, người ganh nhau một hơi còn phạt ganh nhau một nén hương, đơn giản là lấy miếng thịt về đĩa mình.....

Lúc trước cũng có nói qua Thuần Y không phải kẻ ngồi không, miếng ăn đến miệng làm sao có thể buông? Hắn trực tiếp nhồm nửa người trước dùng miệng chặn lại, ‘độp’ một tiếng miếng thịt rớt xuống bàn, hai người đang tranh nhau miếng thịt đồng thời ôm lấy cái trán lui về chỗ ngồi, đau đến choáng đầu hoa mắt, nước mắt đều chảy ra rồi.

Có câu “không phải oan gia không tụ đầu”, sai, những lời này trong trường hợp này nên đổi thành “không phải oan gia không đụng đầu”.

Đại khái là thanh âm đụng đầu quá lớn, cũng đại khái là hai người động tác khá khoa trương nên mọi người xung quanh đều quay lại nơi này nhìn, thậm chí còn có người chạy lại an ủi, là một đại soái ca nha.

“Có đau lắm không?” Suất ca thân thiết hỏi, kỳ quái là có hai người đồng thời bị đụng đầu, suất ca lại chỉ hỏi Vĩnh Lăng, ngay cả nhìn cũng không thèm liếc tới Thuần Y một cái.

“Không có việc gì.....”

Vĩnh Lăng vừa yên lặng chờ cho cảm giác choáng váng đi qua mới chú ý tới suất ca có bao nhiêu soái, khí chất có bao nhiêu tốt, vì thế lặng lẽ thu hồi thái độ giương nanh múa vuốt, tiểu lão hổ biến thành mèo.

“Trầy da rồi, anh với chủ bar có quen qua, đến chỗ hắn lấy chút dung dịch oxy già giúp em tiêu độc.” Suất ca nói.

“Cái này sao có thể không biết xấu hổ...” Miệng nói như vậy kỳ thật trong lòng vui muốn chết đi, như vậy là có thể cùng suất ca thân cận nhiều một chút.

“Vết thương nhỏ cũng có khả năng gây uốn ván.” Suất ca mỉm cười nói, sau đó dịu y đứng lên.

Hai người cùng nhau đi tìm chủ quán bar, Thuần Y đem hết thủy thu lại trong mắt. Hừ, thật đáng tiếc, suất ca kia cũng hợp khẩu vị của hắn, bất quá cho dù hắn có tròng lớn mắt hơn nữa, suất ca vẫn là coi trọng cái người hay xù lông kia hơn, không đến lượt hắn điểm ngũ rồi.

Miếng thịt rán lúc này tất nhiên là rơi vào trong miệng hắn, thu được thắng lợi nhưng không có chút gì gọi là đắc ý vui sướng, ánh mắt vô thức loạn nhìn, trong quán bar rất nhiều người tìm được bạn rồi, nhưng có người thì vẫn nói chuyện ngoại giao thăm dò ý tứ đối phương, công thủ chiến.

Đêm nay có lẽ sẽ có người trải qua tình một đêm, khi tỉnh lại vỗ vỗ mông rời đi không lưu luyến, nhưng là cũng có khả năng có người sẽ giết được giải thưởng lớn, tìm được chân mệnh thiên tử cho riêng mình.....

Cơ hội như vậy rất khó rơi xuống người hắn.

Thuần Y diện mạo không phải là khó nhìn, nhưng lại có hương vị giang hồ, thoát nhìn giống mấy người ở trên đường hỗn qua, như vậy hắn muốn thân cận với ai thật là khó khăn, cũng không có người muốn đến gần hắn.

Thiên a, thật oan uổng! Hắn thế nhưng sinh ra có tố chất làm vận động viên nha, chỉ tại vì thời điểm học đại học mắt cá chân bị thương, nếu không bây giờ đã ở sân vận động hô hào làm mưa làm gió đâu, thậm chí còn có thể trở thành thầy giáo thể dục.

Mặc dù có thể mở sân thể dục, nhưng hắn trời sinh khí chất không có như giáo viên hay làm ông chủ. Ông chủ hắn cũng từ chức vụ nhỏ con mà phấn đấu lên, cùng với thành phần tri thức không hợp nhau, chỉ có Thuần Y tiểu tử này mới hợp khẩu vị bọn họ, bất cứ vấn đề gì đều có thể lấy một chén rượu, điều thuốc ra là có thể giải quyết, thậm chí có nhiều người cùng ý tưởng muốn mang nữ nhi nhà mình gả cho hắn, nhưng Thuần Y đều nói hắn không muốn kết hôn sớm.

Này nếu như giải thích hắn là đồng tính vậy thì hỏng hết.

Hôm nay bởi vì Đại Diêu nói muốn giới thiệu bằng hữu cho hắn, người kia hắn đã từng gặp qua là A Trung, khí chất không tệ, kết giao bằng hữu cũng không đến nỗi nào, hắn giống như đang trong thời xuân kỳ, vì thế cao hứng mở cửa con corolla altis, lại không nghĩ rằng cứ nhiên đụng phải oan gia.

Sớm biết thế trước thì xuất môn nên xem ngày tháng.

Uống hết bia vào bụng, tâm tình cực kì khó chịu, tiểu tử chết tiệt kia xem ra đêm tay đã tìm được bạn rồi, còn mình thì cô đơn, hừ, nếu không có gì làm hắn có nên trở về xem TV rồi ngủ? Hắn cực kỳ tin tưởng ở nơi nào đó trên địa cầu này một nửa kia cũng đang chờ hắn, chỉ cần cố gắng tìm thì một ngày nào đó sẽ hội ngộ!

Đúng vậy, nửa kia nhất định cũng đang đau khổ tìm kiếm hắn, cho nên chỉ cần kiên trì a, nhẫn a....

Đang suy nghĩ tìm lý do dời đi, đột nhiên tầm mắt bị che bởi một bóng đen, hắn ngẩng đầu nhìn, chính là lão bản của quán bar, biệt danh Gấu Đen.

“Chú ý bạn cậu một chút.” Gấu Đen nói:

“Cậu ta gây chuyện?” Đây là lý do đầu tiên hắn nghĩ đến.

“Không phải” Gấu Đen đề thấp âm lượng, cúi lưng xuống nói nhỏ vào tai hắn: “Chương Minh.... Chính là cái người mang bạn cậu đến phòng phía sau để thoa thuốc, là hoa hoa công tử kiêu căng, hôm nay nhìn trúng ngày mai chán liền vứt bỏ, nhắc nhở bạn cậu cẩn thận một chút.”

Thuần Y khó hiểu hỏi: “Gấu Đen anh không phải là luôn luôn chán ghét nhất loại khách này sao còn cho hắn vào quán?”

Gấu Đen cười khỏ: “Cậu ta là bạn tôi, tôi khó có thể nặng lời với hắn.”

Thuần Y ngược lại có chút xấu hổ nghĩ: “Hiện tại rời đi tức là không cho Gấu Đen mặt mũi, không đi thì chính là ngược đãi bản thân, nói ra người này thật là nhiệt tình, Vĩnh Lăng tên kia như thế nào lại chương mắt được, chán ghét nhưng lại là đồng nghiệp của mình, không có khả năng trơ mắt nhìn y bị hoa hoa công tử đùa bỡn.”

Vẫn là nên ở lại một chút thì tốt hơn, hoặc hẳn và Gấu Đen hai người kiềm chế một người, ít nhất ngày mai sẽ không có người đau khổ a.

Cứ như thế một chai tiếp một chai, trong lòng lo lắng, đêm nay hẳn uống rượu nên lái xe về là không có khả năng, Đại Diêu không uống rượu, đợi chút nữa bắt cậu ta xe chở mình về nhà..

Hắn một bên suy nghĩ, một bên Vĩnh Lăng đã trở lại, bên người cư nhiên không có cái vị Chương Minh suất ca kia.

Đáy lòng cao hứng một chút bởi vì chuyện phiền toái đã được giải quyết, nhưng cái loại tình huống này không trêu đùa đối phương thật sự sẽ có lỗi với bản thân!

“Con vịt nắm trong tay gần chết lại để bay mất, xem ra cậu không đủ mị lực rồi...”

“Hừ, tên kia là cái loại đào hoa, tôi khinh thường nhất người như thế..” Vĩnh Lăng xem ra cũng thật sinh khí, cầm chai bia lạnh trên bàn mãnh liệt uống trút cơn tức giận.

“Lần đầu tiên gặp mặt như thế nào biết đối phương là loại người gì?” Thuần Y hỏi.

“Lúc thoa thuốc hẳn muốn hôn tôi, phắc, ông đây nhìn rẻ tiền đến thế sao? Thường cho hẳn một đám, tốt nhất đừng để ông gặp lại lần nữa, hừ!” Nói xong lại nắm tay thành quyền tựa hồ còn chưa bỏ tức.

Thuần Y cau mày, người này cư nhiên là một nhân vật nguy hiểm a, lo lắng thay cho y thật là vô ích mà.

“Hắc, ánh mắt anh thật là bất chính nga, tôi nói cho anh biết không phải tôi đây thiếu mị lực, tự cho là mình đúng sao, nghĩ rằng suất một chút là có thể muốn làm gì thì làm? Tưởng dễ dàng chiếm tiện nghi của tôi chắc, không dễ như thế đâu!”

Thuần Y cũng gật bừa, “Cậu nếu không chọn, suất ca bọn sẽ có thể không tự cho mình là đúng? Thật ra thì phiền toái là cậu tự tìm đến a..”

“Phắc, tôi không chọn suất ca chẳng lẽ chọn người có vẻ mặt dữ tợn dọa người? Kính nhờ, tôi tự có tiêu chuẩn của mình.”

Tốt lắm, tốt lắm, người nào đó tính toán đêm nay sẽ chờ ngoài quán bar, chờ cho vị đồng nghiệp mắt cao hơn đầu này đi ra liền dùng con corolla altis bắt cóc cho một chàng như tử.

3. Chương 3: Oan Gia —không Có Việc Gì Làm Thì Cãi Nhau

Đêm trước người nào đó rốt cuộc có dùng corolla altis bắt cóc đồng nghiệp ác nhân của hắn về nhà “đâm” chết hay không? Đáp án nhất định là không, bởi vì đồng nghiệp Vĩnh Lăng của hắn ngày hôm sau vẫn như trước tinh thần sảng khoái đến công ty đi làm.

Trước tiên mang đồng thư tín về xử lý, ân, công ty Freeman lại tới kiểm tra cùng với một đám đơn đặt hàng, lúc này số lượng hơi lớn, đợi thảo luận với tổng giám đốc xem nên ưu đãi bao nhiêu... Chết tiệt, Mr.edna lại thúc giục xuất hàng, coi bộ thật là nghiêm khắc, nếu như y là một con chim non nớt mới vào nghề chắc chắn sẽ bị mắng chửi tới khóc thì thôi đây...

Xoa tay, chạy tới với vẻ mặt hung tợn chiến đấu!

“Họ Ngô kia, hôm nay anh nếu không để hàng cho Mr.edna, tôi trực tiếp vứt đi đám hàng hóa, cũng nói với Trần lão bản đó!” Người bị nhắc tới còn đang len lén cúi đầu ăn điểm tâm, y hướng lên chỗ ngồi của Phẩm Quân tiên sinh mà quát.

Thuần Y lạnh lùng trả lời: “Tôi cũng không phải nữ nhân, làm sao mà dễ được? Cậu thử để xem, nếu được ngày thường ra đường gặp cậu tôi sẽ gọi một tiếng mẹ”

Bị người bắt lấy sơ hở, Vĩnh Lăng bắt đầu then quá hóa giận, nhưng y cũng không phải là kẻ dễ bắt nạt, tiếp tục nhíp nhàng: “Sếp Trần, đây là lần thứ mấy anh kéo dài thời gian giao hàng? Công nhân của anh có người nhà sinh đẻ hả? Anh không phải là gián điệp của nhà máy gia công phải tới chứ!”

Lời này ý muốn chỉ mình “Ăn cây táo, rào cây sung” đây mà, Thuần Y không giận cũng không được, đi thẳng đến trước mặt Vĩnh Lăng, hắn tự biết thân cao chiếm ưu thế, đứng trước mặt cái người thấp bé này khí thế liền cao hơn một bậc.

“Tôi dùng hết các loại phương pháp mảnh khỏe để có thể xin sếp một ngày nữa xuất hàng, còn phải liên tục bồi rượu bọn họ, thời điểm tôi bị thương cậu làm cái gì? Cậu chính là mỗi ngày ngồi ở văn phòng máy lạnh a dua nịnh nọt khách hàng nước ngoài!”

Vóc dáng thấp bé muốn ở trước mặt người cao cao kia thắng thế thì phải cố gắng nâng cao đầu, nâng cằm lên, dùng lỗ mũi nhìn người, Vĩnh Lăng hiểu ám chỉ trong đó, y hiện tại cũng đang làm như thế!

“Tôi giúp công ty sáng tạo ý tưởng, tiền lương lĩnh hợp tình hợp lý, cây ngay không sợ chết đứng!”

“Miệng lưỡi của cậu được lắm...” Thuần Y đột nhiên hơi hơi xoay người, chớp mũi hai người cơ hồ đụng nhau, đồng thời hắn hạ giọng khiêu khích nói: “...Cũng tốt, cậu cần bản lúc cần cương cũng không đứng lên được...”

Ám chỉ tình sắc quá mức nồng nặc, không giống như cái loại vụn vặt giấu cọt người khác như Vĩnh Lăng, lời nói đơn thuần tinh khiết kia là để trang trí sao?

Giận đến đỉnh điểm, Vĩnh Lăng một đám giáng lên mặt Thuần Y, về mặt ý nói: “tiếp nhận cái này đi”.

Theo lý thuyết, một quyền này của Vĩnh Lăng mặc dù uy lực không quá lớn, nhưng là khoảng cách hai người quá gần, Thuần Y hắn là trốn không thoát đi, nhưng hắn phản xạ rất nhạy, thân thể tự động sinh ra phản ứng đỡ lấy, Vĩnh Lăng lại xuất đến một quyền khác.

Cứ như thế công kích đều bị chặn, không quan hệ, còn có đầu a! Nhảy lên, đầu liền hướng giữa cằm Thuần Y mà húc, Thuần Y bị đau liền buông tay xoa xoa cằm, ánh mắt phấp phấp.

Trong phòng làm việc liên tục có tiếng thét chói tai, hai người này cãi nhau ầm ĩ đã thành thói quen rồi, mọi người tự nhiên coi việc này chẳng quái dị hay lạ chút nào, nhưng nháo đến mức động thủ vẫn là lần đầu tiên, lần này cái người đang ăn điểm tâm cũng không ăn nổi nữa, những nam đồng sự khác cũng buông tay dừng việc mà chạy lại muốn khuyên bảo hai người, nhưng đáng sợ nhất lại là tiếng thét chói tai vang lên từ cánh cửa!

Chủ tịch phụ nhân thất kinh kêu thảm thiết liên tục, một bên chủ tịch sắc mặt cũng đồng dạng không vui.

“Sao lại thế này?” Chủ tịch hỏi!

Phẩm Quân quản lý kinh doanh và quản lý nghiệp vụ đồng thời bối rối đi ra, hai người chỉ liếc qua cấp dưới là đã đoán ra chuyện gì xảy ra, lập tức đều ứng biến mọi việc đầu vào đấy; Phẩm Quân quản lý trước hết hỏi Thuần Y đi, nói nên đi ra cửa tiệm kiểm hàng rồi giữa trưa giúp tôi mang chân gà thuận tiện mang về linh tinh các loại, quản lý nghiệp vụ thì cố ý đi đến trước mặt chủ tịch phụ nhân, ngăn chặn tầm mắt bọn họ, bận rộn giải thích.

“Có một chút vấn đề, là thời điểm xuất hàng không thỏa thuận được, có chút hiểu lầm nhỏ... em sẽ hảo hảo giải quyết tốt... Ai nha nha, phụ nhân chị hôm nay thật đẹp, đến văn phòng của em uống chén trà... Muốn nhìn báo cáo một chút không? Phụ nhân em nói chị biết nga, Vĩnh Lăng giúp bọn em tranh thủ rất nhiều thời gian, đặc biệt có nhiều khách hàng mới, trước tiên bọn em nên thử bán một ít, chỉ cần về sau nếu cung hóa ổn định, cổ phiếu của công ty đưa ra thị trường trước thời hạn không thành vấn đề...”

Mấy câu nói này hù dọa chủ tịch và phụ nhân rồi, thuận tiện cũng cấp cho Vĩnh Lăng đôi lời tốt đẹp để tránh lòng dạ chủ tịch phụ nhân hẹp hòi lấy việc này khai đao.

Trong phòng làm việc mọi người đều tự làm việc của mình, tựa hồ như vừa rồi không có người đánh nhau.

Vĩnh Lăng ngưng ngừng trở về chỗ của mình, làm bộ giả vờ bận bịu trả lời thư tín của khách hàng, kỳ thật trong lòng vẫn mắng, con mẹ nó họ Ngô kia cảm cũng thật là cứng, hức làm đầu y đau quá, đến bây giờ còn có chút choáng váng đầu mắt hoa đây, ngay đến mở miệng nói cũng khó khăn.

Kỳ thật đây đều là do y tự chuốc lấy thôi, lực là một loại tác dụng lẫn nhau, anh đánh tôi tương đương với tôi đánh anh, ai kháng lực tốt người đó thắng. Dùng đầu ngón chân suy nghĩ cũng biết ai là người nhịn bị đánh, đáng thương Vĩnh Lăng tiểu tử thắng khí thế nhưng thua thể lực, y với Thuần Y đều thấy đau nhưng đối phương so với y chỉ có một phần mười mà thôi!

Chuyện ngoài ý muốn lại nối tiếp đến.

Ngay khi Thuần Y ôm một đồng hàng mẫu về công ty kiểm nghiệm thì bị quản lý nghiệp vụ và Phẩm Quản quản lý đồng thời mời vào văn phòng, lúc này chủ tịch phụ nhân đã hoàn tất công việc tuần tra công ty rồi rời đi, dù sao đây cũng là công y nhỏ, căn bản không có bao nhiêu sự việc phức tạp!

“Quản lý có chuyện gì?”

Thuần Y và Vĩnh Lăng đồng thời mở miệng hỏi một câu, hỏi xong thì hùng hổ trừng nhau một cái, cừu nhân gặp nhau mắt lại đỏ, giữa hai người dường như có thể nhìn thấy sấm sét và tia lửa điện nha, nhưng đừng hiểu lầm, không phải là tia sét của tình yêu đâu mà là chuẩn bị sắp phát động chiến tranh đó.

Quản lý nghiệp vụ đương nhiên thấy được, hắn cũng không giống Phẩm Quản quản lý tự dối mình bày ra khuôn mặt thuyết giáo.

“Chủ tịch phụ nhân bị hai người làm cho sợ tới mức kinh động rồi, thời điểm rời đi còn nói nặng lời với tôi, ở công thuần y mà lại đánh nhau.”

“Bọn em không phải...” Bị giáo huấn, hai người lại là trăm miệng một lời.

Quản lý nghiệp vụ xoa tay, “Không đánh nhau, không cãi nhau, gặp mặt luôn mỉm cười chào hỏi, bồi dưỡng tình cảm đồng nghiệp, đây là chiếu thư phụ nhân ban hạ.”

“Kiên Kinh khi nào thì coi bọn em như học sinh tiểu học vậy?” Vĩnh Lăng đỏ mặt hét nói.

“Phụ nhân chính là giáo viên dạy tiểu học.” Phẩm quản quản lý phản bác, “Bà ấy đưa ra yêu cầu như vậy, còn không phải tại hai người các cậu tình cảm chỉ tới mức trình độ học sinh tiểu học thôi sao? Bà ấy lúc này có thể nói nặng lời như thế, nhấn mạnh rằng không kiếm được tiền cho công ty cũng không cần bồi dưỡng ra nhân viên giống quả boom hẹn giờ, hai người nói nên làm cái gì bây giờ?”

“Khai trừ cậu ta/anh ta!” Hai người lại lần nữa đồng thanh chỉ trích đối phương.

Quản lý nghiệp vụ hí mắt, quái lạ, hai người này ngày thường luôn đối chọi nhau, giờ phút này tâm tư lại con mẹ nó tâm ý liên thông vậy, xem ra muốn đối phó với hai người này cần dùng thủ đoạn phi thường bỉ ổi a.

Quản lý nghiệp vụ nào bộ phát huy tối đa, cuối cùng nói: “Khụ, xác thực nên khai trừ, chủ tịch phụ nhân cũng nói như vậy, bà ấy hy vọng mọi người có thể sinh hoạt cùng trong một thế giới hòa bình, cho nên phát thông điệp, chỉ cần lại phát hiện hai cậu cãi nhau âm ỉ liền khai trừ một trong hai.”

“Thiệt hay giả vậy?” Thuần Y, Vĩnh Lăng vừa rồi mặc dù tức giận nói phải khai trừ đối phương bằng được, nhưng tình hình hiện nay người nhiều hơn việc, thực sự ly khai nơi này, kế tiếp công tác sẽ thực sự khó tìm. Thuần Y muốn nói Vĩnh Lăng người này tính tình so với bệnh chó dại còn kém xa, một ngày nào đó đi ra ngoài gặp phải huynh đệ nào hung ác sẽ bị phản thầy nhãn tâm; Vĩnh Lăng lại cho rằng bằng về mặt ai cũng không ưa, Thuần Y tìm việc ở đâu cũng gặp phải trắc trở, đến lúc đó cũng chỉ có công ty cho vay nặng lãi hoan nghênh hắn.

Phản Quản quản lý xen vào: “Hai người đều là vì công việc ráng kiên trì, không có ai sai, nhưng có ý kiến gì thì có thể cùng nhau bàn luận, làm gì đến mức phải động thủ? Văn phòng còn có rất nhiều nữ nhân viên nha, các cậu làm thế không tốt đến hình tượng đâu.”

“Nhưng mà...” hai người lại một lần nữa xuất hiện sự đồng bộ đến hoàn mỹ!

“Không nhưng gì hết.” Nghiệp vụ quản lý chậm rãi nói: “... Chủ tịch phu nhân rất nghiêm túc, nói muốn cử người đến tra xét. Các cậu hai người còn muốn làm việc ở đây thì cho tôi thấy được phải tương thân tương ái, làm cho bầu không khí trong văn phòng hài hòa trở lại đi.”

Đồng thời Thuần Y nghĩ tới hẳn còn 20 tháng nữa phải giao nộp tiền mua corolla altis, nếu thất nghiệp là toi, Vĩnh Lăng lại lo lắng đến mình vừa ký hợp đồng mua nhà, thất nghiệp sẽ làm hết thấy mọi việc trở nên gian nan...

Công việc nói thế nào cũng đều phải kiên trì bảo trụ, dù phải cùng với ma quỷ, cùng địch nhân chung gối, không, về sau so sánh không tốt lắm, ai muốn cùng với địch nhân như hẳn ta/cậu ta chung gối? Nói ngắn gọn là đều cùng ở dưới một mái hiên không thể không cúi đầu, như vậy vì tình yêu với xe/nhà hy sinh một ít tự tôn cùng hợp tác với đối phương vậy.

Hai người nhìn nhau bằng ánh mắt đã hợp thành sự thống nhất.

Thuần Y trước nắm bả vai Vĩnh Lăng, cố gắng câu lên khoe miệng nói: “Toàn bộ nhân viên trong văn phòng đều biết, hai người bọn em là anh em thân thiết mà, tối hôm qua còn cùng nhau ăn cơm, chuyện vừa xảy ra tất cả đều là đùa giỡn thôi.”

Vĩnh Lăng người thấp, ôm không đến bả vai người ta nhưng y lại có thói quen hồi lâu là ôm eo, cũng hắc hắc cười: “Đúng vậy, em với Thuần Y là đồng nghiệp thân thiết, bọn em tình cảm so với kim cương còn sáng hơn, hợp lại hợp tác xuất kích đơn đặt hàng nào cũng không thành vấn đề!”

Nhóm Quản lý nghiêng mắt nhìn, hai người họ bày ra cái tư thế thực là con mẹ nó kỳ quái, như hai hảo huynh đệ kẻ vai sát cánh tựa như hảo hán, sẽ không làm cho người ta có liên tưởng gì kỳ quái, nhưng thời điểm Thuần Y ôm người trông giống như ôm người ta vào lòng một cách nhu thuận, mà Vĩnh Lăng lại ôm eo đối phương nồng nhiệt, so với trẻ sinh đôi kết hợp còn ăn ý hơn.

Muốn bọn họ tương thân tương ái, không muốn bọn họ gấn bó kề cận bên nhau?

Kỳ thật hai người này bất quá chính là không cẩn thận đem thói quen trước đây bày ra. Vĩnh Lăng đáng người so với đối tượng của Thuần Y kết giao trước kia không sai biệt lắm, mà Thuần Y lúc trước cùng bạn trai yêu say đắm một thời gian dài, tối hôm qua ở trong quán bar khi xem bên cạnh nhiều đôi thân mật như vậy, cảm giác này còn không từ ký ức thoát ra đâu, vẫn là chìm trong dòng ký ức đó.

Hai người ngôn ngữ tứ chi đều hoạt động đủ, nhìn vẻ mặt bị mê hoặc của quản lý, sợ bị hiểu nhầm, Thuần Y lập tức nói: “Kia vậy quản lý, bọn em ra ngoài làm việc.”

Lôi cả Vĩnh Lăng cùng đi ra ngoài, Vĩnh Lăng giả bộ chim nhỏ nép vào lòng người phối hợp, đi tới cửa lại bị quản lý gọi lại.

“Mặc kệ các cậu có thật là tình còn vững hơn vàng hay không, tôi muốn nhắc nhở các cậu một chút, chủ tịch và người nhà sẽ tham gia du lịch, năm ngày liên tục sẽ đều phải ở trước mặt phu nhân, các cậu tự giải quyết cho tốt.”

Nhắc nhở này giống như hai thùng nước đá, một thùng tưới Thuần Y một thùng rót Vĩnh Lăng.

Lạnh lẽo đi ra khỏi cửa, các nhân viên trong phòng làm việc đều cảm thấy một tràng rét lạnh, hai người này, hai gia hỏa khi nào thì tình thâm ý nồng đến thể này?

“Thao, con mẹ nó anh tới gần tôi như thế làm cái gì? Chừa cho tôi chút khe hở!” dùng lời nói thì thâm không cho người khác nghe được, Vĩnh Lăng quát nhỏ.

“Là cậu ôm lấy eo tôi, ai là người tới gần? Lâu lắm không đụng chạm nam nhân làm cậu cơ khát tới mức đó rồi?” Thuần Y một chút cũng không khách khí, đột nhiên sắc mặt hẳn nhẵn nhụi, “.. Nheo tôi làm cái gì?”

Nguyên lai là Vĩnh Lăng khi giận cố ý nheo hẳn, còn nheo thật mạnh, khó trách người bị hại nhe răng trợn mắt.

“Biết ông đây lợi hại chưa.... [hét lớn] buông tay...uhm...dịch....ác...ai...ngô...ai... anh ghen tị tôi đẹp trai hơn anh đúng không?”

Nói không rõ ràng bởi vì có người xoa bóp khuôn mặt y từ trên xuống dưới, hừm, bộ dạng tôi dễ nhìn có phải hay không?

Tốt lắm, tình hình chiến đấu hết sức căng thẳng...

“Tôi nói các cậu a, cho dù diễn thì có thành ý một chút được không, muốn cho chủ tịch phu nhân nhìn ra sở hở sao, dù khóc cầu tôi cũng không cứu được các cậu!” Quản lý nghiệp vụ quỷ dị xuất hiện phía sau nhắc nhở.

Thất lựng cũng không néo nữa, mặt cũng không bóp nữa, hai người cười đến xuân phong ấm áp, quay đầu nói: “Quản lý sắp yên tâm, bọn em hữu tình thiên địa trường tồn, ai cũng không thể làm bọn em chia cách.”

Quản lý nghiệp vụ cũng không phải ngu ngốc, tính muốn nói thêm một vài câu, cửa liền bị tổng giám đốc mở ra, mặt lạnh lẽo nhô đầu vào trách móc: “Có phải thực nhàn rồi, tới đây giúp tôi sửa lại báo cáo!”

Người hần chỉ là quản lý nghiệp vụ!

Bả vai quản lý lập tức sụp xuống, “Lão tổng, lão tổng a, sửa lại báo cáo không phải việc của tôi...”

“Hiện tại là việc của cậu.” Lão tổng lạnh lùng nói xong đi ra!

Căn cứ vào việc lão tổng chức vị so với hần lớn hơn, quản lý nghiệp vụ đành phải không can can tình nguyện tiến vào văn phòng tổng giám đốc, cửa đóng lại còn có thể nghe thấy tiếng hét của hần!

“Báo cáo sao lại đầy ra dưới đất thế này? Không có phát sinh truyện gì chứ, lão tổng là cố ý đi!”

Chờ tổng giám đốc đóng cửa lại, Thuần Y, Vĩnh Lăng động tác rất nhanh buông đối phương ra, thậm chí ăn ý hừ mạnh về vị trí của mình ngồi xuống, đến tan tầm cũng không nói một câu.

Không nói chuyện, gặp phải vấn đề thì làm cách gì để câu thông lý giải? Rõng, truyền tin qua giấy sẽ không tiện, chiều này ngay cả học sinh tiểu học đều không thêm sử dụng!

Đáng thương chính là giữa chỗ ngồi của Thuần Y và Vĩnh Lăng là một tiểu thư làm nghiệp vụ xuất hàng hóa, cả ngày giúp đỡ chuyển tờ giấy mỗi nhừ cánh tay, bả vai mỗi nhừ, sau khi tan tầm đều chạy tới quán phụ cận an dưỡng.

Mấy ngày nay Thuần Y và Vĩnh Lăng diễn trước mặt nhóm quản lý đến buồn nôn, tỷ như “Vĩnh Lăng cậu trưa nay muốn ăn gì tôi gọi người mang tới”, người kia cười nói: “Anh zai, anh thật tốt, buổi tối cùng tôi ra ngoài uống vài chén đi”.

Nhân viên Kiên Kinh chịu đựng vài ngày ngắn ngủi đều đã gầy đi một vòng, bởi vì buồn nôn ăn không ngon.

Được rồi, kế toán Như Bình tiếp tục đem trạng thái hai người ra đặt cược, trước mắt đã hấp dẫn một ngàn người quan tâm, đều cùng đoán hai người khi nào sẽ xé rách mặt nạ, đánh một cái giá để cá cược.

Ô tô/Phòng ốc cho vay quả nhiên là nguyên nhân tốt lắm, cho dù khách hàng như trước mỗi ngày thúc giục ra hàng, nhà máy gia công máy móc xảy ra vấn đề, phòng làm việc vẫn là bình an thật nhiều ngày, thẳng đến khi nhân viên dẫn dắt công nhân viên chức du lịch vào mới thôi!

Kiên Kinh tuy rằng là một công ty mạo dịch nhỏ nhưng phúc lợi công ty lại tương đối cao, hàng năm sẽ tổ chức đi du lịch nước ngoài một lần, lúc này địa điểm đi là ở Đông Nam Á, điều kiện tốt như thể đánh chết cũng là muốn tham gia không phải sao?

Trong sân bay không ngoài dự tính đã thấy toàn gia chủ tịch phu nhân đều đến đây, phu nhân trong lúc như vô tình đối hai người thâm quan sát, sau đó quản lý nghiệp vụ cũng nháy mắt ý bảo: Tôi cũng như vậy!

Hai người tiếp tục duy trì tốt hình tượng, vừa thấy mặt đã nói “Có khỏe không, tôi tốt lắm, thời tiết cũng thật tốt, anh ăn cơm chưa, cảm ơn đã quan tâm...!”

“Tiểu lão bản cũng đến đây.” Vĩnh Lăng lúc này chỉ vào phía sau phu nhân, là một người trẻ tuổi.

Cái gọi là tiểu lão bản thực ra chính là công tử nhà chủ tịch, tên là Phỉ Đồng, người khác ghen ghét gọi hần là nhị thế tử, hơn nữa hứng thú bất đồng, chính hần bên ngoài mở công ty thiết kế làm ăn rất có tiếng

tầm, tuy nói nhân viên đều kêu hần tiểu lão bản, kỳ thật hần hoàn toàn không dính đến nghiệp vụ của Kiên Kinh.

“Nghe nói lượng công việc của công ty anh ấy rất nhiều và bận rộn, còn tưởng anh sẽ không tham gia du lịch, có phải hay không chủ tịch phụ nhân muốn ảnh tham gia để chọn vợ!” Kế toán Như Bình vụng trộm đoán.

Công ty Kiên Kinh bọn họ cái gì không có chứ mỹ nữ không thiếu, trừ bỏ một vị kế toán Triệu tiểu thư đã kết hôn, còn lại đều là thanh thuần muối muối, này đều quy ra công trạng là do chủ tịch một thân xuất mã ra trận phỏng vấn, nhóm quản lý cũng tiết lộ, lý lịch họ đã được chủ tịch phụ nhân sàng lọc cho nên tuyển con dâu là tương đối có khả năng.

Vĩnh Lăng rất kì quái, lại nhìn thoáng qua tiểu lão bản Phỉ Đồng, phát hiện đối phương cũng nhìn qua bên này, ánh mắt diệp diệp sáng lên!

“Làm không tốt coi chừng hần nhìn trúng chúng ta.” Vĩnh Lăng nhỏ giọng đùa.

Thuần Y sờ sờ cằm; “Là nhà thiết kế không có bạn gái, mặc áo sơ mi hoa....Đồng loại?”

“Anh nghĩ xem nhà thiết kế độc thân, đối với kẻ trắng hoa có thành kiến...Bất quá không chừng hần nhìn trúng tôi. Khó Trách mỗi lần đến công ty đều sẽ chủ động tìm tôi nói chuyện.” Vĩnh Lăng ha ha cười.

“Cậu đúng là công phu đệ nhất tự dát vàng lên mặt mình.” Thuần Y cũng gật bừa, “Nói không chừng hần coi trọng là tôi ấy, tôi gặp hần trên đường, hần ánh mắt thật là nhiệt tình nhìn chăm chăm tôi không tha.”

“Hừ.” Vĩnh Lăng khinh thường.

Bỏ qua sự việc của tiểu lão bản, tất cả đều đông đủ xuất phát lên máy bay,

Vĩnh Lăng ba tháng trước cũng cùng quản lý nghiệp vụ ra nước ngoài tham gia triển lãm, nhưng y đối với việc ngồi máy bay luôn sợ và thương cảm. Đúng là có thể bay trên trời đó cũng là giấc mộng của nhân loại, sợ nhất chính là phần tử khủng bố trên không, thể loại này nghe nhiều nên thuộc luôn rồi, cho dù trên phi cơ không thiếu loại soái ca anh tuấn ân cần nhưng y vẫn sợ hãi và lo lắng!

Này sợ hãi vì đang bay một hồi tự nhiên loạn khí, biên độ dao động đến đỉnh điểm của sợ hãi.

Sự tình phát sinh vào thời điểm ăn cơm trên phi cơ, đột nhiên ding đông một tiếng chỉ thị thắt dây ăn toàn trên máy bay bật sáng, khoang máy bay rung nhẹ, khoang truyền thanh phát ra tiếng nói trước mắt là đoạn thời thiết xấu một chút, thỉnh hành khách nhanh ngồi lại vị trí và thắt dây an toàn...

Vĩnh Lăng mặt mũi trắng bệch, ăn một nửa thạch hoa quả đã khó có thể ăn tiếp bởi vì thìa liên tục rung, cũng không biết là do ảnh hưởng của lắc lư hay do tay y phát run.

Sau đó y thì thào tự nói. “...Kim quang tốc hiện, che chở đồ đệ Âu Vĩnh Lăng, ngọc hoàng Thượng Đền mau ra pháp lệnh...”

“Cậu lắm nhảm niệm cái gì mà niệm? Cùng ruồi bọ giống nhau phiền phức.” Người bên cạnh lạnh lùng nói.

“Kim quang thần chú a, mỗi lần xuất ngoại trước tiên mẹ đều bức tôi đọc, nói như vậy sẽ bình an, phát sinh chuyện gì cũng đều có thần minh phù hộ.” Thực sinh khí nhìn kẻ bên cạnh.

Đúng vậy, hai người này thoát nhìn đúng là oan gia cứ như vậy bị trưởng đoàn phân ngồi cùng nhau, nghe nói đến khách sạn cũng ở cùng một phòng, bất quá Vĩnh Lăng đặc biệt xác nhận qua tuy rằng là cùng một cái phòng nhưng bên trong có hai giường đơn, được ông đây sẽ ở.

Muốn cùng nhau ngủ qua đêm trừ phi là đem theo tình nhân của chính mình, hoặc là trời định ý chung nhân, còn đâu cùng người khác luôn luôn có chút không được tự nhiên!

Bất quá hiện tại y chỉ cảm thấy người bên cạnh này thật phiền chết, làm y niệm chú ngữ bình an cũng phân tâm, cũng quản!

Thuần Y xuy một tiếng, “Nguyên lai cậu sợ ngồi máy bay, đúng là nhát gan, đúng rồi, tôi nhớ rõ nơi này có cung cấp túi nôn nữa, cậu cầm rồi dùng đi, trăm ngàn lần đừng phun lên người tôi đây, áo sơ mi này là mới đây.”

“Ai, ai nhát gan chứ? Tôi là vì bình an của toàn hành khách trên phi cơ mà cầu phúc.” Vĩnh Lăng cứng rắn cãi lại.

Tiếp viên hàng không đối với tình huống hỗn loạn này nhất định rất có kinh nghiệm? Bọn họ bây giờ còn tiếp tục đưa đồ uống tươi cười không thay đổi, tỏ vẻ này bất quá chỉ là một loại vấn đề nhỏ, ngại cứ yên tâm đừng hoảng sợ

Vĩnh Lăng nhìn kỹ tiếp viên hàng không xác thực tựa như lời Thuần Y nói, đột nhiên y nhận ra mình hoảng sợ vô ích, thoáng cái xuân băng tan rã, nhưng y nếu như thời khắc này biểu hiện ra ngoài mặt thái độ tin tưởng không phải cho Thuần Y cơ hội phủ đầu sao, cho nên y cảm giận đem một nửa thạch hoa quả còn lại một miếng cắn hết, không thèm để ý tới người bên cạnh nữa.

Thuần Y phát hiện đối phương tay khi không lại run lên, hần cười quay đầu nhìn ngoài cửa sổ mây trắng rất nhiều, tựa như biển mây vậy.

“Anh cười cái gì?” Vĩnh Lăng cũng không nhìn vào biểu tình của đối phương, vô duyên vô cớ cười quái dị rõ ràng là chế nhạo y mà.

“Dưới đất là rỗng, trên không chỉ bằng cơn trùng, tôi không cười mới là lạ....chờ một chút, tôi chụp hình gửi cho bọn A Trung để bọn họ cũng nhìn xem bộ dạng của cậu hiện tại là gì.”

Nói xong thật đúng là lấy điện thoại di động ra, đem sắc mặt trắng bệch của Vĩnh Lăng chụp lại.

A a a, nếu không phải quản lý ngồi bên trên còn ngẫu nhiên liếc mắt sang đây một cái, y hiện tại liền lấy dao ăn làm bằng plastic chém chết tên họ Ngô kia!

Trong cabin lại truyền đến một tiếng đinh đông, tình trạng thời tiết xấu đã qua đi, tiếp viên hàng không đưa tới một ly cà phê, trà, đồ uống, cũng không biết có phải hai người tiếp viên nhân phẩm rất tốt hay không, tóm lại phục vụ bọn họ là vị có ngoại hình suất ca, nói chuyện cũng ôn nhu, nhu đến nỗi hai người đều phải im lặng.

Đưa qua ly cà phê rồi lùi về phía sau để phục vụ, Vĩnh Lăng vẫn là nhịn không được dào dạt đắc ý nói, “Người kia vừa mới cười với tôi, có lẽ có ý với tôi không chừng.”

“Hắn đối với mỗi người đều cười, đối tôi cũng cười, còn đụng tới tay của tôi, đây mới là ám chỉ.” Thuần Y cũng đồng dạng nhỏ giọng phản bác.

Vĩnh Lăng hừ một tiếng, “Con mẹ nó, anh chính là huynh đệ của hắc tinh tinh Châu Phi thất lạc nhiều năm, người ta như thế nào cũng sẽ coi trọng tôi chứ không phải anh.”

“Hắn xem ra giống cậu, hai số 0 ở cùng nhau có khả năng sinh ra cái gì? Trông coi lẫn nhau?”

“Tôi rộng lượng nói cho anh biết, cho dù chỉ có thể trông coi lẫn nhau cũng so với qua đêm cùng đại tinh tinh còn tốt hơn, ít nhất người ta cảnh đẹp ý vui, không cần sợ sáng sớm tỉnh lại sẽ nghĩ đến bị tinh tinh bắt vào rừng núi.”

Thuần Y hận nhất người lời diện mạo hắn ra nói tục tăng, nhưng này cũng là do hắn khơi mào, ai kêu hắn luôn cố ý cười nhạo Vĩnh Lăng, chê cười rồi.

Hai người đều biết mình tìm từ ngữ rất bén nhọn, nhưng miệng đều so với tâm còn nhanh hơn, mà oan gia trên thế giới này đều bởi vì quản cái miệng không được mà kết thù.

4. Chương 4: Oan Gia —phân Sở Sông Ngân Giới

Phía sau sân bay, nhân viên Kiên Kinh ngồi trên xe buýt của công ty du lịch đưa tới, dọc đường đi tràn ngập phong tình thủy thượng nhân sinh, giữa trưa ăn cá muối và đặc sản kêu “Phong vị kê”, tham quan chùa miếu, thậm chí chơi nhuộm vải hoa bằng sáp, xong mới đưa đến khách sạn nghỉ ngơi, một lát nữa sẽ tham gia buổi đại tiệc ẩm thực quốc tế chiêu đãi từ khách sạn.

Sau khi check in, phục vụ khách sạn dẫn mọi người đến phòng theo thứ tự, ai dè lại xảy ra sự việc bất ngờ, Thuần Y là người mở đầu.

“..Không phải nói là hai giường đơn sao? Cậu xem đây là cái gì!”

Chính giữa gian phòng là một chiếc giường big size ưu nhã, xinh đẹp, mềm mại dành cho hai người.

“Công ty du lịch có gửi tới giấy đặt phòng và ảnh chụp là hai giường đơn mà, tôi có ảnh này, anh xem...”
Vĩnh Lăng từ túi du lịch lấy ra bức ảnh tinh mỹ do cơ quan du lịch cấp cho, quả nhiên gian phòng này bài trí không giống với trong hình.

Đi du lịch vẫn còn chấp nhất chuyện nhỏ nhặt này, hướng dẫn viên đáy lòng cảm thấy hai người này thật sự là quá quắt rồi, bất quá khách hàng là thượng đế, cậu lập tức đến quây lể tân hỏi rõ, không bao lâu sau đã quay trở lại!

“Cái kia... bởi vì có chút nhầm lẫn, trước mắt chỉ còn lại gian phòng này cho những đoàn lữ hành như các vị, không đổi được, hai vị đều là nam ngủ cùng nhau có vấn đề gì không?”

Vĩnh Lăng vượt lên trước làm khó dễ, chỉ vào Thuần Y nói, “Hắn có bệnh hôi chân, hôi nách, tôi không muốn ngủ chung giường với hắn!”

Thuần Y trên mặt lập tức nổi gân xanh, hét lớn: “Ai hôi chân, hôi nách? Tôi thích sạch sẽ, tôi mới sợ trên người cậu mang nhiều vi khuẩn ấy!”

“Dựa vào, thích sạch sẽ á? Hướng dẫn viên, phụ cận gần đây có bán cồn tiêu độc không? Tôi ngay cả cùng hắn ngủ chung phòng cũng không an toàn, sợ bị lây bệnh H1N1 nha!”

“Tôi mới cần phải chích vacxin phòng bệnh chó dại, có con chó điên không ngừng sủa bậy, tôi khó mà an toàn!”

Tốt lắm, bốn nắm tay đều nắm lại, hai người đấu mắt nhau ngay tại hành lang khách sạn, mắt to trừng mắt nhỏ, phục vụ phòng cũng giúp đỡ cầm lấy hành lý hướng dẫn viên đang xách, chắc không thể lĩnh tiền boa được rồi!

Quản lý nghiệp vụ và lão tổng sau khi sắp xếp hành lý xong, nghe được bên ngoài có người la hét ầm ĩ càng làm cho lo lắng hơn lại chính là nhân viên của mình, lập tức đi xem xét.

“Thuần Y, Vĩnh Lăng các cậu lại cãi nhau?”

Quản lý có lòng quan tâm hỏi thăm lo lắng, thoáng chốc liền đem hai cái đầu ngư kéo về tình trạng hiện tại, đúng rồi, thiên a, vạn lần không thể ở ngoài cãi nhau, dù muốn cũng phải đóng cửa lại chứ.

“Báo cáo quản lý, không có, bọn em thật không có cãi nhau.” Hai người lại lần nữa trảm miêng một lời, âm điệu đồng thanh trở nên quý dị, đối mặt với ánh mắt hoài nghi của quản lý, hai người lại bắt đầu ôm eo thân mật, lưu một tiếng trời lại phòng để lại sau lưng một tiếng “Phanh” đóng cửa.

Hướng dẫn viên vẫn đứng tại chỗ há hốc mồm, phục vụ phòng lại càng bị thương, không thể hy vọng sẽ có tiền boa từ hai cái người này rồi.

Hai người chờ sau khi đóng cửa lập tức ly khai khỏi đối phương, coi người ta như rắn độc mãnh thú, nhưng rất nhanh ánh mắt bọn họ phóng lên giường lớn, ưu sầu song song thương tâm.

Cùng nhau ngủ cũng không có gì là không được, nhưng bọn họ là oan gia nha, ở cùng một chỗ tất cả mọi thứ đều không được tự nhiên huống chi còn phải cùng ngủ trên một chiếc giường, cùng đắp một cái chăn.

Càng đừng nói hai người đều là đồng tính.

Nên biết rằng đối với bọn họ mà nói, nếu ngủ bên cạnh là người khác phái, tuyệt đối sẽ an an ổn ổn ngủ tới trời sáng, mộng xuân gì gì đó sẽ không bao giờ gặp, nhưng nếu là đồng tính, cả một đêm nhìn thân ảnh đối phương, hơi thở của người ta mặc dù nhìn không thấy, sờ không tới nhưng lại làm kích thích hormone a, tổng sẽ khơi lên dục vọng của chính bản thân mình, nghĩ đề nén lại càng không thể bởi vì cái này không quan hệ tới lý trí mà liên quan tới bản chất.

Khổng Tử đã nói qua, yêu thích sắc đẹp, ham muốn nhục dục, đó là thiên tính bẩm sinh ai cũng có.

Hai người thật lâu rồi cũng chưa có bạn giường, giống nhau đều là hai dĩa lang đói bụng, ở một chỗ cùng nhau không phải cần nhau đến người sống ta chết thì chính là hung hăng làm tình đến chết đi sống lại.

Cùng với đối phương làm tình? Đó là ác mộng, không có khả năng! Cho nên Vĩnh Lăng liền tìm ra biện pháp dự phòng, từ trong phòng tắm cầm ra khăn tắm lớn cuốn thành một đường đặt giữa giường làm vạch phân cách.

“Khi ngủ không cho phép anh đi qua vạch phân cách này, qua một lần tôi tấn anh một lần.” Y hung hăng nói.

“Cứ như vậy cho rằng người lẩn qua sẽ là tôi?”

“Anh so với tôi to con hơn, nói không chừng sẽ cường bạo tôi ấy.”

“Bằng với dáng người Ethiopia chạy nạn của cậu? Hừ, làm tình với bộ xương so ra có cảm giác hơn với cậu, cậu không phải loại người phù hợp với khẩu vị của tôi, cậu có thoát y hết tôi cũng cương không nổi.”

Đáng giận, cư nhiên dám ám chỉ cơ thể y gầy khô? Vĩnh Lăng nhảy qua vung một quyền đánh tới, nhưng Thuần Y nói lời khó nghe tự nhiên sẽ có một chút động tác phòng bị tiểu tử kia xù lông, ta chần, ta chần chần chần a, đánh không tới là đánh không tới.

Vĩnh Lăng vung vài quyền một hồi đều không còn khí lực, y dù sao cũng là mỗi ngày ngồi ở văn phòng, là thành phần tri thức nên thể lực kém, hơn nữa đi chơi nguyên một ngày làm tay chân bủn rủn, dứt khoát nhắm mắt nằm trên giường, cơm đều lười ăn, nghĩ muốn trực tiếp ngủ thôi!

Thuần Y đập y một cước, “Cho dù muốn ngủ cũng phải tắm rửa trước cho tôi rồi hãy ngủ tiếp, tôi không muốn ngủ chung với một người hôi thối.”

Vĩnh Lăng bị đập bò dậy phần nộ kêu: “Ai thối, anh mới thối, cả họ nhà anh thối...”

Đột nhiên im miệng bởi vì y ngửi được người mình thật sự là bốc mùi hôi, lời này cũng không nói nữa.

Thuần Y khinh thường nhìn y một hồi, vội mở hành lý của mình ra lấy quần áo và dụng cụ rửa mặt, cố gắng xông vào nhà tắm trước, hai giây sau lại nhô cái đầu ra nghiêm túc nói:

“Cơ thể của tôi không cho phép cậu nhìn lên.”

“...Ai muốn xem người mặt thú tắm chứ...” Vĩnh Lăng lườm bà lườm bầu nói.

Mười phút sau Thuần Y bên hông quần một cái khăn tắm đi ra, có thể là muốn khoe, hắn cố ý trước mặt Vĩnh Lăng đi một vòng. Hắn có tập thể hình nên cơ tay nhìn thật tốt, cơ ngực nở một vòng đẹp đẽ cùng với eo thon, thâm cười nhạo người nào đó thân thể như một con gà bệnh.

Vĩnh Lăng hận cái sự khác biệt quá lớn kia, nghĩ rằng bất quá chỉ là người mặt thú thôi, có gì tốt đẹp chứ? Ma Tước (Chim Sẻ) tuy nhỏ nhưng ngũ tạng đều đủ, hắn có cái gì y cũng có cái đó.

Nghĩ như vậy nhưng y vẫn mang theo quần áo đi vào phòng tắm, đánh chết y cũng không đem thân thể mình phô bày, miễn cho tự mình bực tức.

Thuần Y lần này coi như thắng, tâm tình tốt lắm, ô a hát lên một khúc nhạc, lúc này mới thông thả ung dung mặc quần áo, hắn đói đến nỗi ngực cơ hồ dán vào lưng, tính toán muốn đến đại sảnh tham gia tiệc đứng (buffet) ăn thử một lần.

Tiệc buffet diễn ra ở đại sảnh, quan khách đến từ các nước khác nhau làm cho bầu không khí vô cùng náo nhiệt, Thuần Y gấp hai ba miếng hoa quả sau đó tìm vị trí ngồi, cuối cùng lựa chọn đi tới chỗ nhân viên kế toán Như Bình ngồi.

“Vĩnh Lăng đâu?” Cô hỏi.

“Thời điểm tôi rời đi cậu ta đang tắm.” Thuần Y thuận miệng trả lời.

Nói chưa được 5 phút, Vĩnh Lăng thần nhiên đi đến, y tắm tới thần thanh khí爽, bụng cũng đánh cái cô lỗ kêu lên, a, đang ở nước ngoài, lại là công ty thanh toán, không ăn cũng uống, không chơi không được, hơn nữa ban đêm ở nước ngoài sẽ dễ phát sinh diêm ngọc, y vừa rời đi qua đại sảnh khách sạn nhìn thấy rất

nhiều suất ca người ngoại quốc, không thể không nói người phương tây khung xương so với người phương đông lớn hơn rất nhiều, thoát nhìn thấy được cảnh đẹp ý vui nga haha.

Thời điểm dùng cơm, Vĩnh Lăng đau xót phát hiện phòng ăn cơ hồ chỗ ngồi đều chật ních người, duy độc mỗi...

“Vĩnh Lăng tới đây đi.” Như Bình nhắc tay vẫy gọi, nơi này bốn người một bàn, trước mắt chỉ có hai người ngồi.

Y không muốn cũng không được? Chỗ đó có người y rất ghét, nhưng bụng lại cứ cô lô cô lỗ kêu...

Chờ một chút, y thay đổi chủ ý, bàn bên cạnh Thuần Y và Như Bình ngồi có hai vị thanh niên suất ca tóc vàng, nhìn tướng mạo bọn họ ăn cơm sẽ có bao nhiêu sung sướng đâu? Lập tức việc nhân đức không nhường ai chạy tới ngồi xuống.

Thuần Y thực sự kinh ngạc tiểu tử này vừa mới gọi liền chạy tới ngay, ý thức chống đối chạy đi đâu rồi? Hại hẩn không quen, còn tưởng rằng đối phương ngày đầu tiên đi du lịch liền thủy thổ bất phục đâu...

Phát hiện hai mắt y tỏa sáng miệng chảy đầy nước miếng, hẩn nhìn theo phương hướng ánh mắt Vĩnh Lăng, liệu..

Thuần Y vô cùng khinh thường, những người ngoại quốc tướng mạo chỉ là tốt hơn một chút, thân hình cao lớn hơn một chút, chân dài hơn một chút, ngoài ra cái khác có gì tốt? Bỏ diện mạo qua một bên, thân hình hẩn cũng chẳng khác biệt bọn họ là bao, nhưng vừa nãy ở trong phòng Vĩnh Lăng nhìn hẩn tựa như nhìn một đồng c*t (aka phân =)), chính phủ nên ra pháp luật quy định sùng ngoại sẽ bị tử hình. =))))

Đáng giận, hẩn chưa ăn gì, bất quá ngồi kế bên còn có phụ nữ, đang lúu rúu cùng hẩn tán gẫu, Thuần Y cũng sẽ thuận tiện nói chuyện phiếm, làm bộ coi Vĩnh Lăng như không khí.

Vĩnh Lăng cũng không buồn để ý tới, y tà tà ngồi đối diện ngắm suất ca người ngoại quốc, này làm tâm tình y thật tốt, vừa dùng cơm vừa xem phong cảnh đẹp đẽ, Thuần Y và Như Bình đối diện trò chuyện cái gì y cũng không quan tâm.

Tình cảnh đang tốt đẹp rất nhanh bị một người phá vỡ, tiểu lão bản cũng đồng thời đang bụng thức ăn lại đây, đặt mông ngồi bên cạnh Vĩnh Lăng.

“Di, chủ tịch và phu nhân không lại đây ăn cơm?” Như Bình tò mò hỏi.

“Ba mẹ thất lương bị đau, đã gọi hướng dẫn viên dẫn đi mát xa rồi.” Phỉ Đồng thần nhiên trả lời.

Ba người bọn họ hiểu rõ dù sao tuổi cũng đã lớn, hôm nay đi một chuyến lâu như thế, chủ tịch phu nhân sẽ mệt nhọc, tình nguyện không ăn cơm để đi giãn lại gân cốt, nếu không ở lại bốn ngày nữa khó mà chịu nổi.

Phỉ Đồng không nói nhiều, yên lặng cầm dao nĩa ăn làm cho một bàn này nhiệt độ như giảm xuống, Thuần Y còn chú ý thấy hẩn cư nhiên thường trộm nhìn mình, trong ánh mắt không rõ là đang nghĩ gì.

Chẳng lẽ thật sự thâm mến mình? Thuần Y không dám khẳng định, buổi sáng hẩn nói Vĩnh Lăng ánh mắt Phỉ Đồng nhìn hẩn thật là nhiệt tình, tất cả là đùa vui nói ra để đối chọi với y mà thôi, nhưng này...

Thành thật mà nói, Phỉ Đồng người này mặc dù không sai biệt lắm, cũng không hợp với khẩu vị yêu thích của mình, hẩn chính là gây tọng teo giống với đồ vật này nọ khả ái, một vòng tay là có thể ôm trọn vào lòng, sau đó sẽ đem cảm chuyển tới bên tóc của đối phương, thoáng chuyển góc độ, có thể trực tiếp ở lỗ tai y nói chuyện.

Cá tính như vậy còn kém xa Vĩnh Lăng

Phỉ! Thuần Y đột nhiên khinh bỉ chính mình, đều nói Vĩnh Lăng này là một tiểu tử tặc mao không hợp với khẩu vị yêu thích của mình, này một bàn người ngồi đây làm cho hẩn suy nghĩ lung tung, tự thấy vẫn là Phỉ Đồng hợp với điều kiện của mình hơn, Như Bình thì khỏi, riêng về mặt giới tính đã là 100% bị KO rồi.

Vĩnh Lăng đối với bầu không khí quỷ dị trên bàn không hay biết, ánh mắt cậu quá nóng bỏng nhìn chăm chú, thành công đem nhóm suất ca ở bàn đối diện chú ý tới, song đối phương thậm chí còn gật đầu mỉm cười chào hỏi.

Cái này lại càng làm Vĩnh Lăng vui vẻ, đợi chút nữa sẽ tìm lý do thuận miệng theo chân bọn họ đến bắt chuyện, gặp gỡ tất nhiên là hữu duyên, hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, một người ngoại giao trừ cậu ra còn có ai...

“Đừng có ngu, bọn họ là một đôi.” Thuần Y đột nhiên nói, trên tay đĩa ăn đang hướng lên bàn xiên a xiên thịt sườn, phảng phất đang tử chiến tính sổ mối thù giết cha khối sườn kia.

Phỉ Đồng ngẩng đầu liếc hần một cái, trong mắt đầy hồ nghi, hiển nhiên sẽ không hiểu Thuần Y đang muốn nói cái gì, Như Bình cũng là biểu tình đồng dạng, chỉ có Vĩnh Lăng tinh quang trong mắt chợt lóe, tiếp theo Thuần Y kêu đau một tiếng.

Như Bình quan tâm hỏi: “Làm sao vậy?”

“Không, không có gì.” Thuần Y nhịn đau trả lời, trừng mắt nhìn Vĩnh Lăng, cư nhiên dám đá lão tử.

Đá lại!

“Ngô..” Vĩnh Lăng cả người chấn động, tiếng kêu có vẻ quái dị, y tự cứu vãn chính mình, “Con muối thật lớn!”

Phỉ Đồng sững sốt một chút nói: “Không có cảm giác có muối a!”

“Có muối, hơn nữa....” Thuần Y nghiêm túc trả lời, “Muối ở nước ngoài khá lớn.”

Vài giây sau mặt liền đỏ mề hôi lạnh, biểu tình văn vẹo, đối lập là Vĩnh Lăng đang cười trộm, haha, bởi vì Vĩnh Lăng vùng trộm cởi giày, trực tiếp dùng ngón chân vạy vẹo kẹp chặt nơi da mỏng nhất trên đùi hần, lực đạo rất mạnh bởi vì y đã từng luyện qua loại công phu này!

Phỉ Đồng chú ý tới sự khác thường của Thuần Y, hỏi: “Thân thể không thoải mái?”

“Không... nguyên lai người nước ngoài có một loại muối nhỏ ngoan độc.” Thuần Y nghiêng răng nghiêng lợi, lão tử một ngày nào đó sẽ bạo cước hoa của tiểu tử thói cậu cho dù cậu có không hợp khẩu vị của tôi, nhưng tắt đèn nhà tranh cũng như nhà ngói!

Vĩnh Lăng thật sự rất khoái chí, hừ, ai kêu anh chọc phá giấc mộng của tôi? Hai người ngoại quốc kia là một đôi y tất nhiên là biết, biểu hiện rất rõ ràng, khó có dịp đi nước ngoài một chuyến chỉ là muốn mộng diễm ngộ cũng không thành? Giấc mơ cũng không ai đánh thuế nha.

Ngón chân tiếp tục dùng sức uốn éo, dùng sức kẹp, tất cũng không thể ngăn ngón chân linh hoạt của y, trước đó y thường dùng chiêu này cùng tình nhân cũ ngoạn tình thú, chẳng qua lúc ấy y dùng lực nhẹ, so với vết chuồn chuồn lướt nước chẳng khác là bao, hơn nữa lại là đối phó với bộ vị kia, là địa phương xấu hổ từ mật....

Thuần Y sao có thể nhượng y làm bừa? Đau chết thôi, đầu gối dùng lực một chút giây dựa, nhưng Vĩnh Lăng cũng không thua, cẩn thận nhắc chân lại lần nữa công kích, tuy rằng bị cái bàn che khuất tầm mắt nhưng là chắn không được bách phát bách trúng của vô ảnh cước công kích....

Vĩnh Lăng mũi chân đụng phải cái gì đó mềm nhũn, mà Thuần Y chỗ gì đó mềm nhũn bị đụng phải, hai người đồng thời cước hoa căng thẳng....

Tiếp theo vật mềm nhũn gì đó liền cứng rắn....

Vĩnh Lăng thu hồi chân, mặt đỏ, Thuần Y mặt nhăn nhó một chút.

Vĩnh Lăng cúi đầu nhanh dùng cơm, nhưng ăn lại không thấy ngon, đáng giận a, người mặt thú vật nhỏ kia thật đúng là rất lớn, quả là có quan hệ trực tiếp tới vóc dáng cao lớn của hần.

Thuần Y cũng cúi đầu giải quyết một khối thịt dê trên bàn, nghĩ chính mình phải mau dập tắt lửa, nếu không đợi lát nữa đứng dậy để người khác phát hiện dưới háng mình có đồ vật gì đó khác thường mất thăng bằng, còn tưởng hần đối Như Bình có ý dâm tà, vậy cũng liền oan uổng.

Thời điểm ăn no được bảy tám phần, Phả Quán quản lý tìm thấy bọn họ nói khó được dịp buông lỏng, khuyên bọn họ rời đi mặt trận chiến tranh đến đại sảnh bên kia uống rượu nghe biểu diễn, quản lý nghiệp vụ cùng với mấy người đồng nghiệp nam đều ở đó.

Như Bình vốn cũng muốn đi nhưng hai vị nữ nhân viên cũng đồng thời lại đây, nói bên cạnh khách sạn có trung tâm shopping rất náo nhiệt, cùng nhau đi dạo một chút. Như Bình lập tức thay đổi chủ ý, nữ nhân nào có thể chống lại được sức hút của shopping chứ? Lập tức ba nữ nhân tay trong tay lú lú ly khai.

“Quản lý, em về phòng ngủ đây.” Thuần Y nói, tình hình thực tế là hần bên dưới còn chưa có hạ hỏa, muốn đi về phòng tắm lấy tay tự giải quyết.

“Vì để khích lệ mọi người, mọi hóa đơn thanh toán trong quán bar quản lý nghiệp vụ sẽ chi, cậu không đi chính là không cấp cho người ta mặt mũi.” Phần Quản quản lý nghiêm mặt nói, nhưng kỳ thật hần thừa dịp vợ mình cũng chạy tới khu shopping của khách sạn đi dạo, len lén chạy tới lôi kéo cấp dưới uống rượu.

Vĩnh Lăng nhìn theo bóng lưng ba vị nữ nhân của công ty đang khoái lạc rời đi, nói: “Em cũng vậy, muốn đi shopping nha, em nghĩ muốn làm sứ giả bảo hộ...” Mua được chút ít đồ mang về làm quà cho cha mẹ, điểm đến ban ngày hướng dẫn viên kia dẫn họ tới là trong quán bán đồ lưu niệm, mà đồ đều quá lớn thêm vào đó có chút quỷ dị.

“Cùng đi uống một chén đi.” Phỉ Đồng đột nhiên nói.

Tiểu lão bản cũng mở miệng như vậy, Thuần Y Vĩnh Lăng nào dám cự tuyệt? Vì thế cả hai đều bị lôi đi.

Không khí trong quán bar rất tốt, vòng tròn nho nhỏ trên sàn nhảy có ca sĩ địa phương đang hát, tiết tấu ca khúc rất mãnh liệt, trước sân là một sân nhảy nhỏ, rất nhiều quan khách đều đứng đưa theo nhịp điệu bài hát. Nhân viên Kiên Kinh ngồi trên một chiếc ghế sofa xa nhất sân khấu, trên bàn bày cũng không phải là bia mà là rượu Whisky.

“Ôi mẹ nó, quản lý anh muốn chuốc say bọn em sao?” Vĩnh Lăng không khách khí hỏi.

Quản lý nghiệp vụ chính là đã say chống chễnh, nhưng có ai say lại nhận mình không say, hỏi Thuần Y, Vĩnh Lăng: “Các cậu không phải anh em tốt sao? Ngồi như vậy định làm ngư lang chức nữ sao?”

Nguyên lai hai người bị điểm danh là ngồi mỗi người một đầu của sofa cách nhau rất xa, vừa rồi do quá xấu hổ, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết làm thế nào để giải thích.

Quản lý nghiệp vụ hồ nghi nhìn hai người hỏi: “Lại cãi nhau?”

Thuần Y, Vĩnh Lăng hai người đồng thời kinh hãi, tiểu lão bản đang ngồi bên cạnh, nếu như gặp phu nhân thuận miệng nói hai người lại cãi nhau, quá trình tân tân khổ khổ công phu diễn kịch đều uống phí hết.

“Đâu có đâu quản lý, bọn em cảm tình tốt lắm.” Thuần Y lập tức chạy tới bên người Vĩnh Lăng, “Uy, anh ngồi xê ra một chút cho tôi.”

Vĩnh Lăng âm thầm ném cho hần một cái xem thường, vừa chuyển đầu lập tức nhìn quản lý cười nói: “Hiểu lầm, là hiểu lầm, em và Thuần Y ngồi ở hai đầu để uống rượu với quản lý thuận tiện hơn, đến đến đến, ngày thường ở công ty cảm tạ đại gia ngài chiếu cố, em cùng các anh cùng một ly.” (Thù Nhi: xin xin rồi nên xưng hô loạn loạn:3)

“Nói xong liền giơ về phía trước một chén rượu.”

Các nhân viên khác nhìn thấy Vĩnh Lăng dứt khoát như vậy cũng muốn Thuần Y góp vui, Thuần Y nghĩ dù sao cũng đang ở nước ngoài, không phải bận khoản về vấn đề lái xe, cũng theo uống hết một ly của mình.

Nga ha ha quản lý nghiệp vụ thở ra, tuy là người Trung Quốc nhưng đang ở nước ngoài, phải theo thói quen người nước ngoài uống rượu nhất định phải cạn chén, cái chén không lập tức được rút đây.

“Tất cả mọi người đều uống, về công ty tôi sẽ tăng lương!”

“Quản lý, quản lý, tăng lương là phải do lão tổng quyết định chứ?”

“Tôi so với lão tổng, lời nói của tôi hần đều phải nghe.”

Bởi vậy mọi người đều nghĩ quản lý say thật rồi, hần một cái chức quản lý nghiệp vụ nho nhỏ đâu có thể so cùng với tổng giám đốc được.

“Quản lý, lão tổng đến đây.” Vĩnh Lăng cố ý nói.

Quản lý nghiệp vụ liền tỉnh rượu hơn phân nửa, kích động quay đầu nhìn xung quanh, không thấy lão tổng tối nghiêm túc đâu, đột nhiên nhớ tới, ai nha, lão tổng bồi chủ tịch phu nhân đi mát xa rồi, như thế nào có thể xuất hiện ở đây chứ? Lúc này mới phát hiện cấp dưới đang cười trộm, hận a, chỉ vào cái chén của Vĩnh Lăng, bắt y phải uống hết rượu để đền tội.

Vĩnh Lăng rất đắc ý, đã quên sự kiện không cẩn thận đụng tới chỗ kia của người mặt thú, y giờ chén lên uống, mọi người xem y như vậy liền tiếp tục ồn ào, lại rót đầy chén cho y. Phẩm Quân quản lý cũng lại đây chúc rượu, nói cái gì tăng lương đều là công lao của Vĩnh Lăng, bắt y và Thuần Y nghiêm túc quên đi ân oán trước kia, hiện tại hai bên cạn một chén.

“Đúng, đúng” Vĩnh Lăng phát hiện toàn một mình mình uống, Thuần Y này cũng không ai đếm xỉa đến, không cam lòng cầm lấy chai rượu cũng bắt đầu rót đầy vào ly của Thuần Y, “Uống”

Thuần Y uống xong nghiêng mặt nhìn khuôn mặt đỏ sẫm của Vĩnh Lăng say lơ mơ màng màng, cứ nhiên uống hai chén đã say, không có mông cũng đừng ăn thuốc sổ, không từ lượng cũng đừng uống rượu....

“..Quản lý hiện tại em ngày nào cũng khổ sở, bị công ty cho vay mua phòng ốc thúc giục, sắp đi nói với lão tổng giúp em tăng lương, em làm trâu làm ngựa sẽ báo đáp...” Vĩnh Lăng cơ hồ hơn nửa người vùi trong ngực quản lý, cọ a cọ, ăn đậu hủ của người ta.

Nhìn chẳng khác gì tiểu thư bồi rượu, quản lý nghiệp vụ ha ha ha cười vỗ ngực cam đoan, “Túi ở trên người anh đây, giúp chú em 100% sẽ được tăng lương, không 120%...Cái gì, muốn làm quản lý nghiệp vụ? Anh đây sẽ không phải thất nghiệp sao.....tìm lão bà tỉ phú bảo dưỡng anh? Cũng đúng hắc hắc... anh càng muốn đem lão tổng đá bay, chính mình làm tổng giám đốc...”

Quản lý nghiệp vụ vui vẻ tiếp tục mãnh liệt rót rượu cho Vĩnh Lăng, lại nói nếu hần là lão tổng sẽ giảm bớt công việc, mọi người mỗi ngày đều có thể đúng giờ ra về, nói đó là trách nhiệm của hần! Một người khác nói quản lý anh minh, em cả đời sẽ đi theo anh, hôm nay thật vui vẻ, không say không về....

“Đừng uống quá chén, ngày mai còn phải đi.” Phi Đồng thể nhưng lại khuyên.

Không có người nào để ý đến hần, trong mắt mấy con ma men không có cái gì gọi là cấp trên cấp dưới.

Chờ chén của Vĩnh Lăng được rót đầy, Thuần Y cảm thấy Vĩnh Lăng thật sự uống quá nhiều rồi, hần không muốn buổi tối lại phải chiếu cố con ma men, Mọi người đều biết người uống rượu sẽ như thế này: Nằm xuống liền ngủ như là Bồ Tát chuyển thế; Uống xong rồi ói và phun, phun xong liền thoải mái hầu hạ tốt hơn. Cả đêm nói mở không để người khác ngủ thật là phiền toái, nhưng nếu uống rượu say tính tình liền biến đổi đó mới là tội chết.

Không biết Vĩnh Lăng người này khi uống đến đỉnh điểm sẽ như thế nào? Trước mắt chỉ là trạng thái say khướt mà thôi, Thuần Y không dám mạo hiểm, rõ ràng cầm chén rượu đến cho Vĩnh Lăng uống.

“Uy uy, làm gì thưởng rượu tôi?” Vĩnh Lăng không thuận theo.

“Chúng ta là hảo huynh đệ, uống rượu chẳng phân biệt cậu hay tôi.” Thuần Y nói.

Tất cả mọi người mừng rỡ, đối tượng uống rượu đổi thành Thuần Y, Thuần Y cái này hồi hận cũng không còn kịp rồi, như vậy kết quả người đồng chuốc một cho dù từ lượng hần tốt, sớm hay muộn đều sẽ gục.

Chương sau nóng bỏng:”>

5. Chương 5: Oan Gia— Lần Đầu Tiên Lên Giường

Đàn ông chính là như vậy, đều đã quên ngày hôm sau còn lịch trình đi du lịch dày đặc, cứ như thế mà điên cuồng uống rượu, anh rót tôi một chén, tôi cũng rót anh một chén, đến cuối cùng Thuần Y và Vĩnh Lăng hai người đều say khướt, còn phải nhờ Phi Đồng là người uống ít nhất dẫn về phòng.

Đọc đường ngắn ngủn không nghe thấy tiếng cãi nhau, men say làm cho cước bộ phù phiếm tự nhiên, cứ như thể hai người nâng đỡ nhau đi, Thuần Y ôm bả vai người đi bên cạnh mình, một nửa thân thể đã đổ dồn lên người Vĩnh Lăng, Vĩnh Lăng ngang nhiên đưa tay qua ôm lấy eo Thuần Y cần nhằn: Aizz, eo này thật thích, cái mông thật rắn chắc a...

Phỉ Đồng đưa bọn họ tới cửa rồi ly khai, Vĩnh Lăng nắc một cái muốn đi tới mở cửa, lại như thế nào cũng mở không được, đẩy đẩy người bên cạnh.

“Cửa hỏng rồi..”

Thuần Y thử đẩy cửa, cũng đẩy không ra, hắn thay Vĩnh Lăng cầm nhiều rượu, đầu choáng váng một hồi lâu mới nghĩ ra mấu chốt.

“Chìa khóa...Chìa khóa ở trên người cậu...”

“Không...Trên người anh...mới đúng...”

Vĩnh Lăng bắt đầu cúi xuống sờ sờ túi áo sơ mi của Thuần Y, vừa sờ vừa nói: “Cơ ngực rắn chắc....Anh hắn là tới Gym tập luyện đi.”

Thần trí tiểu tử này bị say dẫn đến hồ đồ tới ngộ nhận rồi.

Thuần Y bản thân bị mò liền có cảm giác, người kia là ai vậy? Ở trên ngực mình sờ tới sờ lui, ý tứ tán tỉnh hàm xúc nồng hậu, mà lúc này tay đối phương lại đưa xuống dưới bụng mân mê, đem hai đường cơ bụng cân xứng vuốt ve.

“Anh..Dáng người thật tốt..” Y cười nham nhở, nói.

Thuần Y trong lòng nóng lên, hắn nói nhỏ bên lỗ tai Vĩnh Lăng: “Đêm nay chớ đi.”

Vĩnh Lăng vẫn cứ ôm lấy thân người trắng kiện kia mà cọ a co, trở thành bạch tuộc tám chân dính trên người hắn rồi, hai người nhìn nhau, cảm giác được hạ thân đều đã ngạnh cứng rồi, xuyên qua y phục đối phương đều có thể thấy rõ hạ thân nóng rực!

Tựa như hai người đang phát sốt, nhiệt độ cơ thể nóng giống như trên người đang có vi khuẩn nhiễm bệnh, nhưng điều này cũng nói lên rằng hai người này công năng miễn dịch vi khuẩn lây bệnh thật yếu ớt, nếu không vi khuẩn lây bệnh nào có dễ dàng dính trên người như vậy.

Đã độc thân lâu lắm rồi, khó trách sự miễn dịch lại giảm xuống, mà rượu lại châm ngòi kho thuốc súng, đem lý trí bọn họ thiêu đốt không còn sót lại chút nào, ở ngoài hành lang tán tỉnh lẫn nhau một cách trắng trợn, thật may là vào nửa đêm bên ngoài một người cũng không có, nếu không nhìn thấy hai gã đàn ông ôm nhau khẳng định sẽ hét lên a

~Thuần Y cũng cấp bách, bàn tay không quy củ sờ tới sờ lui trên thân thể nhỏ gầy kia, từ bả vai sờ tới eo, lại đi xuống, vốn định nhân cơ hội xoa bóp cái mông nhỏ khả ái một cái, tay lại vô tình đụng phải một thứ gì đó cứng rắn, với vào túi sau quần của Vĩnh Lăng lấy ra chìa khóa.

“..Đây này..”

Giờ phút này Thuần Y đầu ong ong vì cồn, căn bản không nhớ rõ người kia chính là đối thủ một mất một còn của mình, hắn cảm thấy đối phương vừa nhiệt tình lại rất là mềm mại, hận không thể lập tức kéo tới phòng hảo hảo mà nhắm nháp hương vị, sờ soạn đem thể từ quét cửa liền mở, hai người ngay cả tách rời cũng luyến tiếc không muốn tách ra, lại kết hợp như trẻ sinh đôi cùng nhau lảo đảo lết lết đi vào, rắc một tiếng, cửa tự động đóng lại.

Chìa khóa cắm vào ổ trên tường, điều hòa liền mở, ngọn đèn cũng bật sáng chớp chớp làm cho không khí thêm phân kích thích ấm muội, hơi lạnh phả từ điều hòa lại càng làm cho công năng điều hòa thân nhiệt trong cơ thể trở nên hoạt động mạnh.

Thuần Y hiểu rõ nơi này chẳng phải lo người ngoài quấy rầy, động tác trở nên thô lỗ đem Vĩnh Lăng đè lên tường áp trụ, tay cũng hướng phía sau mông xoa nắn, đem hạ thể của mình và đối phương chà xát, hạ thân cứng rắn thô ráp của hai người cách lớp quần liên tục tiếp xúc tựa như hai cái sừng thú húc nhau, chỉ chờ vận sức phát động chuẩn bị cho cuộc chiến sung sướng sắp diễn ra.

Vĩnh Lăng cứ như thế hưởng thụ việc bị người hung hăng chiếm đoạt, điều này nói lên rằng đối phương rất muốn y, Vĩnh Lăng cũng biểu đạt ý đồ đồng dạng, kéo cổ đối phương tới gần, trái tim dán chặt trái tim, lồng ngực ma sát lồng ngực, thân thể hắn quá cao làm cho y chỉ có thể hôn đến hầu kết, cánh môi mềm mại cứ như thế ra sức hút a hút, nếm được vị mỡ hôi mằn mặn của đối phương kích thích làm Vĩnh Lăng tiến thêm một bước lấy răng nanh nhẹ cắn cắn.

Thành công làm Thuần Y xao động miệng lưỡi khô khốc, hầu kết không chịu nổi dao động nhấp nhô, hắn rất nóng, đối phương quá nhiệt tình, hắn rất thích người nhiệt tình như thế này.

Tình ái vốn là một loại hưởng thụ, không nên nhần nhần nhỏ nhỏ, Thuần Y cảm thấy rất hài lòng với người này, tuy rằng không thể nhớ nổi đối phương là ai, nhưng who cares? Bầu không khí thật tốt, hơi thở đứt quãng, cho dù mất say lơ đãng không thể nhận thức được đối phương là ai nhưng hai bên đều có cùng nhu cầu và mục đích, bây giờ là nửa đêm, có người bên cạnh, sự tình kế tiếp cũng nên diễn ra thôi.

Hắn hôn đầu lưỡi Vĩnh Lăng khiêu khích, Vĩnh Lăng cũng liền đáp trả, nước bọt tràn ngập vị cồn, hơi thở toàn mùi rượu làm lý trí không thể không bị hao tổn, hôn đối phương càng ngày càng kịch liệt, hứng thú hai bên mỗi lúc một tăng, một mặt giao chiến hôn môi, một bên thi nhau lột đồ.

Vĩnh Lăng cởi áo sơ mi Thuần Y, khẩn cầu muốn chạm vào lồng ngực cứng rắn, Thuần Y cũng muốn tỷ thí tốc độ, nhanh chóng cởi bỏ quần lót, hai người quần đều cởi xuống, quần lót cũng đều đã ướt, chính là chảy ra dâm dịch phấn khích.

Vĩnh Lăng lúc này đã đem cúc áo sơ mi Thuần Y cởi ra hết, lại kéo áo Thuần Y ra với tay vào sờ sờ, a, quả nhiên giống như trong tưởng tượng của y, cơ ngực nở nang rắn chắc theo nhịp thở đối phương nhấp nhô lên xuống, a a y thích nhất người có cơ bắp a, nhất thời xúc động nhẹn không được liền miết miết hai điểm nhỏ nhỏ trước ngực.

“Ngô.. Đừng nóng vội...” Thuần Y cúi đầu nói, hắn đương nhiên biết được hành động nhỏ này của Vĩnh Lăng là muốn thúc giục mình nhanh lên, nhưng hắn còn đang luyến tiếc hôn hôn ở môi y, hắn chính là muốn cùng miệng lưỡi y giao triển hưởng thụ.

Nhưng Vĩnh Lăng không thể đợi, bàn tay tựa như khỉ con tinh nghịch với vào quần lót Thuần Y nghịch thứ gì đó, kia thật lớn thật cứng, dù cho bị quần ngăn cản nhưng không thể chặn lại được bàn tay Vĩnh Lăng khiêu khích làm y có chút chờ mong, vì thế cố ý dùng hạ thân mình cọ cọ vào đối phương, bày tỏ ý nguyện của mình.

“Anh...Nhất định rất tuyệt...”

Thuần Y không lên tiếng chỉ cười nhẹ, vô luận là ai nghe được dạng lời khen như thế cũng không có khả năng không động tâm, hắn nhắc chân cởi quần dài, kéo ra một ít khoảng cách, sau đó tự cởi áo sơ mi, áo lót, tiếp theo là quần lót, thứ gì đó thô to và dài liền xuất hiện đứng thẳng như chiếc sừng thú, thể nhưng thứ này là một màu tím dữ tợn so với màu trắng tinh khiết của thánh thú trong truyền thuyết hoàn toàn khác biệt.

Nhưng nếu muốn Vĩnh Lăng lựa chọn, y đương nhiên càng thích cây này hơn, oa nga, trong ấn tượng của y chưa thấy qua tiểu huynh đệ của ai có thể to hơn, cùng với của người da đen trong GV không khác nhau bao nhiêu, y hí mắt nhìn Thuần Y, người này không đen nha, cũng không phải người ngoại quốc, nhìn quen quen a...

Mặc kệ, thật muốn đi sờ sờ thứ kia a, tay đưa ra lại bị chặn bởi vì Thuần Y cũng muốn hảo hảo xem tiểu huynh đệ và cả dáng người của tiểu khả ái này, vì thế chủ động giúp y cởi quần áo, thân thể hơi gầy không giống với hắn to lớn cứng rắn, nhưng hắn thích, hắn thích nhất ôm người mềm mềm như thế này, thoả mãn ham muốn chinh phục của hắn.

Lơ đãm nhìn nhau, cả hai thực vừa lòng với đối phương.

Thuần Y một phen ôm lấy Vĩnh Lăng đến trên giường, áp xuống hôn môi vuốt ve, miệng đến đâu thân liền theo tới đó, lại lôi kéo tay Vĩnh Lăng sờ sờ vuốt vuốt nam căn uy phong của mình. Vĩnh Lăng nghe lời cũng nhẹ nhàng xoa nắn, cho dù người phía trên hôn y, kia hôn cũng không phải chỉ cho có lệ, mà là dấu

vết để lại rất đậm, cho thấy đối phương thật tâm hôn, một khi đã như vậy, Vĩnh Lăng liền không cần mất tự nhiên cứ thế rên rỉ.

“Àn.. Lớn quá.. Thật thích...”

Thuần Y bề bộn nhiều việc, vội vàng nhu miết, người dưới thân thật sự mềm mại, mềm như lông tơ, tiếng rên phi phưởng phóng dăng dăm mị, mỗi một âm thanh đều làm cho hắn không thể khống chế, hắn cầm lấy hạ thể Vĩnh Lăng cảm giác thật sự rất khả ái, màu sắc không đậm, khi cương lên có xen lẫn phần hồng và đỏ thẫm, đặt một chỗ với hắn có cảm giác như ông trời hợp tác.

“Bảo bối, cứng cũng thực khả ái...”

Nói lời này đồng thời mạnh mẽ khéo léo cắn vành tai phỉếm hồng, hơi thở phả vào tai Vĩnh Lăng, Vĩnh Lăng liền hi hi ha ha cười vì nhột, quay đầu hôn người nọ, cũng cắn một miếng lên vành tai Thuần Y, tay còn tăng một chút lực đạo chà xát lên xuống, như thể muốn trừng phạt đối phương làm mình nhột.

Thuần Y kích động, nguyên lai người trong lòng mình đang ôm là một tiểu yêu tinh nghịch ngợm, còn cả một đêm để hảo hảo điều giáo, hắn nói: “Đừng nóng vội....từ từ sẽ đến...”

Ngày thường ngón tay thô giáp dùng để kiểm tra linh kiện và giấy tờ, thời điểm sờ da thịt mềm mại vừa vận tạo cảm giác kích thích, nhất là đầu vú non mọng, thậm chí không cần dùng toàn lực xoa bóp có thể làm cho người dưới thân nhất thời run rẩy.

“Aa..ngô...”

Nhịn không được kích thích, Vĩnh Lăng cong thân mình, oa ở trong lòng Thuần Y giống như một con mèo nhỏ ôn nhu đang được chủ nhân ôm trong lòng vuốt lông mao, lông mi cong cong, rất thoải mái.

Dáng điệu Vĩnh Lăng thơ ngây chân thực, Thuần Y nghĩ hắn đã tìm được một trân bảo rồi, nhịn không được hưởng má y hôn liếm, nhũ tiêm phần hồng kia rất khả ái, thời điểm mút mút liền nghe đối phương phát ra rên rỉ, lồng ngực phập phồng, cảm giác như trái tim bên trong đang bang bang nhảy, biết được chỗ này là điểm nhạy cảm của Vĩnh Lăng, vì thế càng cố ý lấy răng nanh nhay nhay, phối hợp với vuốt ve là một loại tiền diễn kích tình.

“A a a..đừng cắn...” Vĩnh Lăng cũng không biết cảm giác kia vừa ngứa vừa đau nên diễn đạt như thế nào, y liền chịu không nổi nhưng cảm giác này thật thích.

Thuần Y buông ra, vừa lòng với tác phẩm của mình, rõ ràng cũng chỉ nhỏ như hạt đậu lại bị hắn cắn đến đỏ tươi mê người, mà khóa đậu này không sai biệt lắm bị hắn chà đạp một phen, hắn thích mỹ cảm này.

“Bảo bối ngoan..... Đợi anh thao túng dục tiên dục tử.....” Hắn thậm chí thông báo trước.

Vĩnh Lăng không đáp lại, cố ý hơi hơi nâng mông, ý mời rõ ràng.

Thuần Y đồng dạng đối phó với ngực bên kia của Vĩnh Lăng xong mới lui thân, nâng cái mông nho nhỏ mà lại nộn thịt của Vĩnh Lăng lên. Mật huyết e ấp khê hé lộ, không khác với phán đoán của hắn, huyết khẩu, nhũ tiêm và căn vật cùng chủ nhân nó có màu sắc giống nhau, phần phần mà lại vừa đúng nếp nhăn, giống như đóa cúc nhỏ đậm sắc đón gió lay động.

Lỡ nhỏ thật khá, hắn quyết định muốn hảo hảo yêu thương một phen, liền đem hai đùi Vĩnh Lăng đặt trên vai mình, vùi đầu vươn đầu lưỡi dùng nước miếng trơn bóng tiến vào, nếp nhăn dần dần bằng phẳng mở ra, mà tiểu huyết kia cũng bắt đầu co rút mời người tiếp tục thăm dò.

Cố gắng tiếp tục liếm duyệt tựa như đó là món ăn mỹ vị hiếm lạ, đầu lưỡi linh hoạt dọc theo huyết khẩu không ngừng liếm lộng, ngẫu nhiên hướng về hai túi trứng mềm mềm phía trước giảo lộng. Vĩnh Lăng bị liếm đến thoải mái, tính khí bởi vậy không ngừng chảy dịch, chất lỏng dọc theo côn thịt chảy xuống túi trứng, tiếp theo chảy tới huyết khẩu đều bị Thuần Y liếm sạch sẽ.

Vừa ẩm ướt vừa ngứa, Vĩnh Lăng rất thích được liếm huyết như vậy, đáng tiếc bạn trai lúc trước phản cảm hành động này, y cũng không phải người không biết xấu hổ mà yêu cầu đối phương, nên làm mỗi lần tình ái thiếu rất nhiều lạc thú, không nghĩ tới hôm nay y qua đêm với người này lại tình thú như vậy, a a, chỉ một buổi tối như thế nào đủ?

“Anh..... anh liếm thật thích a..... Lại liếm cho tôi..... Đừng dừng.....” Vĩnh Lăng một chút cũng không e lệ, ngón tay cuốn lấy lọn tóc ngắn ngắn của Thuần Y.

Thuần Y đầu lưỡi chậm rãi xâm nhập, cảm giác được bên trong nội bích khẩn trương, đầu lưỡi hấn lại khiêu khích luồn vào bên trong hoạt động, Vĩnh Lăng càng lúc càng thả lỏng, đầu lưỡi hấn cũng càng thêm xâm nhập vài phần, cảm thấy bên trong bốn phương tám hướng kéo đến thoảng trừu động, hấn cũng thực kích động, đầu lưỡi cũng theo đó đưa vào, bắt chước động tác tính giao làm không biết mệt.

“Thật thoải mái..... Anh xấu..... Không cần..... Đúng, đúng, nơi đó.....” Vĩnh Lăng dậm dậm kêu lên, thân là một thuần 0, đương nhiên huyết khẩu mẫn cảm, so với đi sáp người khác, bị sáp càng mang cho y nhiều khoái cảm hơn.

Thuần Y không ngừng nghe thấy y kêu la, hấn cũng đã sớm rục rịch, cảm thấy tiểu huyết của Vĩnh Lăng đã mềm mại buông lỏng, hấn đứng dậy cầm hạ thể thô to ‘phốc xuy’ đỉnh nhập vào huyết động ấm áp.

Mật huyết thật lâu không cùng người khác thân mật tiếp xúc, tuy rằng vừa mới trải qua khẩu giao an ủi nhưng chính là đầu lưỡi như thế nào có thể so với nhục bồng cứng rắn? Mà Thuần Y so với Vĩnh Lăng lớn lên càng thô càng dài, trước đó chưa từng thể nghiệm qua, trong nháy mắt sáp nhập thẩm thấu đến toàn thân.

“..... Đau.....” Thân thể mềm mềm trong nháy mắt cương một chút, Vĩnh Lăng đáng thương hề hề kêu lên.

“Chờ một chút..... Chờ một chút sẽ tốt.....” Nguyên nhân vì thứ đó của hấn thật lớn, Thuần Y sớm đã thành thói quen trấn an với đối tượng thân mật.

Tuy rằng đã bỏ công phu làm rất nhiều tiền hí nhưng thứ đó thô to lại bị nội bích gắt gao bao lấy, hiệu quả là chỉ mới sáp nhập đã khiến cho Thuần Y muốn bắn, nhưng đêm rất dài, hấn muốn từ từ làm.

Liếc mắt nhìn khuôn mặt ửng đỏ của người dưới thân một cái, hấn còn mơ mơ màng màng nghĩ người này ai vậy? Giống như có quen..... Hấn khi nào thì nhận thức một người xinh đẹp như vậy? Đêm nay thật sự là trùng thưởng mà, nếu là có một đêm như vậy hấn nhất định phải hảo hảo quý trọng, nghiêm túc ôn nhu đến hừng đông.

Hấn ngừng thở, kìm lại xúc động muốn bắn, chờ Vĩnh Lăng mảy nhíu chặt dần dần thư hoãn, thế này mới đem hung khí rút ra một chút chậm rãi sáp nhập, lặp lại vài lần, hấn chỉ có thể sáp nhập một nửa, hấn cũng không dám nóng nảy tiến vào bởi vì này là làm tình chứ không phải cưỡng bạo, phải để tâm tới cảm thụ của đối phương, hơn nữa hấn còn muốn nghe được càng nhiều tiếng kêu dầm dẫm từ người này, hấn cảm thấy tiếng kêu kia rất êm tai, so với tất cả âm nhạc trên thế giới đều dễ nghe hơn.

Lặp lại động tác ra vào vài lần, rốt cục hấn cũng cảm vào đến tận gốc, nội bích duỗi thân mở rộng, mà người bị xâm nhập không ngừng nhẹ giọng rên rỉ.

“Lại đến..... Còn muốn..... Của anh thật lớn a..... Tôi chưa từng có.....”

“Chưa ăn thứ lớn như vậy? Bảo bối, đêm nay nhất định làm cứng thích.....” Thuần Y nói chuyện cũng thô tục hấn, đây mới là bản tính của hấn.

“Ừm..... Cho tôi.....” Vĩnh Lăng chính là một bộ nhậm quân, lắc lắc eo thúc giục đối phương mau chút, “Tôi được rồi.....”

Thuần Y thoải mái rút ra, tiếp theo hung hăng đâm vào tận rễ, động tác càng lúc càng mau, độ cong càng lúc càng lớn, dưới tình trạng trừu sáp rất nhanh nhưng hấn vẫn không quên chú ý phản ứng của đối phương, bởi vì trước đây hấn luôn không khống chế lực đạo làm cho người nằm dưới kêu khổ liên tục, nhưng lần này ngoài ý muốn, hấn phát hiện Vĩnh Lăng tuy rằng cũng là ai ai kêu, lại kêu đến vui sướng liên tục phao mị nhân mời mọc tựa hồ đang thực hưởng thụ quá trình bị đại vật xâm chiếm.

“Có thể chứ? Của tôi lớn..... cứng thoải mái sao? Tôi muốn càng dùng sức thao.....” Thuần Y cầm lấy eo y, một bên dùng sức một bên hỏi như vậy.

Vĩnh Lăng hai mắt như nước nhìn nơi hai người tiếp hợp, chủ động nâng lên cái mông, rất nhanh y liền cảm thấy chịu không nổi, bởi vì Thuần Y nhiều lần đỉnh đến tận chỗ sâu vừa lúc là nơi y có cảm giác hưng phấn nhất, giống như sóng triều lớp sau so với lớp trước cao hơn.

“Lại dùng lực..... Không quan hệ..... A a, làm càng mãnh liệt cho tôi..... thích.....” Y khóc cầu, biểu hiện chính mình có bao nhiêu khó nhịn.

Đều cầu đến như vậy, Thuần Y tuyệt đối sẽ không khó xử người ta, tiếp theo chính là mãnh liệt tiến công, va chạm tiếp nối va chạm, như súng liên thanh bắn liên hồi thùng thùng thùng thùng hoàn toàn không ngừng, làm Vĩnh Lăng ngay cả hô hấp dư dật đều không có, y thật sự cũng sắp muốn điên rồi, chỉ có thể trước sau kịch liệt lay động khoảng cách tranh thủ thời gian hô hấp, ngay cả trong miệng rên rỉ cũng không thành, tiếng nói nứt nở niêm nị làm người nghe đều tê dại, giống như đáy lòng có cái gì vụng trộm gãi gãi, vừa ngứa vừa sướng.

“Bảo bối thực tao..... Anh cũng thích..... nữa cho anh xem.....”

Thuần Y va chạm càng thêm ra sức, hấn vẫn duy trì thói quen vận động, bây giờ liền hưởng thụ hiệu quả, liệu mình vọt tới trước cũng không ngại mệt, hơn nữa Vĩnh Lăng miệng còn không ngừng ca ngợi hấn hùng phong, cái gì mà mau bị anh thao chết rồi, a a không thể sống linh tinh gì đó, làm hại Thuần Y thiếu chút nữa bình bại.

Vội vàng dừng lại, hít sâu một hơi, aizzz thao tiểu bảo bối chính là thực sáng khoái, nếu hiện tại mà bắn, tiểu bảo bối khẳng định sẽ oán hấn.

Nương theo tư thế đem người kia lật lại, đặt y ghé lên giường, lại nâng cái mông y lên, đoạn tiến công từ phía sau. Về phần Vĩnh Lăng, trên cơ bản y được hầu hạ đến mềm nhũn thở không ra hơi, nhưng nhãn tình bán mị hồng hồng chính là ngầm đồng ý bất cứ động tác nào của Thuần Y, quay đầu nhìn Thuần Y, lại giật giật cái mông nhếch lên cao cao, oán trách hấn như thế nào còn chưa động?

Thuần Y vuốt ve cặp mông mềm mại kia, xúc cảm thật sự tốt, vì sợ chính mình tiến vào cao trào quá nhanh, hấn thả chậm tần suất trừu sấp, chậm rãi hưởng thụ nhục thể tốt đẹp này, vừa rồi va chạm một hồi làm mật huyết tràn ngập yêu dục nương theo cơn thịnh nộ chảy ra nhuộm đầy bắp đùi Vĩnh Lăng, mà tiếng nước do hai thân thể va chạm ‘bạch bạch’ dễ nghe vô cùng, dâm thủy này cũng không biết là do dịch ruột non của Vĩnh Lăng phân bố hay là trạch thủy từ quy đầu của Thuần Y toát ra.

“Bảo bối thích không?” Bởi vì tốc độ chậm lại, Thuần Y rốt cục có thể chậm rãi hỏi: “Muốn ca ca thao như thế nào?”

“Ngô ân..... Thao như vậy tốt lắm..... Dùng sức cũng được lắm.....” Vĩnh Lăng thoải mái meo meo kêu: “Ca ca anh thật tuyệt.....”

Một tiếng ca ca kêu đến thân mật làm Thuần Y đáy lòng nóng lên ngăn không được chính mình, phân thân trong tiểu huyết dâm dâng rất nhanh xuất nhập nhiều lần đến tận căn. Vĩnh Lăng càng dụng tâm phối hợp, Thuần Y dâm y xong liền lui ra phía sau, mà hấn rút về là lúc nước cũng đi theo phun tung toé, có thể thấy được hấn dùng lực đạo vừa lớn vừa mãnh thế nào, làm ở dưới một mảng hỗn độn không thôi, càng đừng nói hai người mờ mờ dính quện biến thành toàn bộ hương vị tình ái nồng hậu lan tỏa trong phòng, cổ vũ cho tình dục dâng cao, giống như hai ngọn lửa chụm cùng một nơi, muốn đem đối phương đốt sạch mới thôi.

Vĩnh Lăng dù sao không trâu bò như Thuần Y, hơn nữa trong cơ thể y nơi được gọi là mẫn cảm có thể đạt tới cực lạc liên tục bị va chạm, làm y như lên thiên đường mấy lần, cuối cùng rốt cục chịu không nổi run rẩy hô lên.

“Tôi muốn..... A a, không được..... ca ca sắp hảo..... Dùng sức..... Cầu anh..... Ô ô ô.....”

Thuần Y lực càng thêm hung ác, người dưới thân làm hấn nổi thú tính, bản năng giống đực tàn khốc thao làm Vĩnh Lăng trước một bước tới cao trào, toàn bộ thân thể nhất cử, ngọc trụ phần nộn không được tay an ủi đã bị thao đến bắn tinh, nhiễm lên đệm một khối bạch trọc lớn. Y còn chưa bắn xong, cơn thịnh nộ càng rần rần lại càng thêm thô cứng, đó là điềm báo Thuần Y sắp phun trào, làm Vĩnh Lăng nhịn không được xoay eo lắc mông, cả người chính là lạng, khiến Thuần Y hận không thể chính mình hóa thành một căn thiết trụ để mà thỏa mãn yêu cầu của tiểu tao hóa dưới thân này.

Rất nhanh quy đầu Thuần Y tê ngứa hấn lên, lần này rốt cuộc nhẫn không được nữa, một luồng tinh dịch bắn vào huyết khẩu chặt hẹp, nhiệt nóng tràn đầy phía dưới, Vĩnh Lăng lại là liên miên than nhẹ. Bên trong

y còn liên tục tiếp nhận trồi động từ Thuần Y, mới động một chút chính là một mảnh nhiệt dịch rót vào, trạng thái này giằng co ít nhất mấy chục giây mới thoát bình ổn.

Thuần Y thỏa mãn, đây là lần làm tình hắn thấy vui sướng nhất, hoàn toàn không nghĩ tới trên thế giới này lại có một thân thể hợp với mình như thế, hắn thở phì phò cúi người tìm môi Vĩnh Lăng lại hôn đến, bảo bối này thật đúng là bảo bối, không muốn để y chạy.

Vĩnh Lăng biếng nhác tiếp nhận nụ hôn này, ý nghĩ so với Thuần Y cơ bản giống nhau, nam nhân này hảo mãnh a, làm y đến không biết trời trăng, quá khứ trải qua quá cao trào thể nghiệm so với đêm nay quả thực là phải bái sư phụ, y lần đầu biết thân thể cảm quan của mình có thể bị kích phát cao độ đến như thế.

Nhưng người này rốt cuộc là ai đâu? Y đầu óc còn mờ mịt, muốn nói ngày mai hỏi là được rồi, hiện tại không rảnh, y vội vàng cùng đối phương hôn môi, theo thái độ tích cực khiêu khích của đối phương, tựa hồ một hồi vừa nãy còn chưa tận hưởng.

Dù sao đêm còn rất dài, y vui lòng bồi tiếp.

6. Chương 6: Oanh Gia— Xuống Giường Chính Là Sai Lầm

Chuông điện thoại vang lên như gọi hồn hai kẻ đang ngủ say kia, thật lâu sau Vĩnh Lăng theo thói quen ở nhà mới đưa tay mò mẫm, y cầm lấy điện thoại cho rằng đó là đồng hồ báo thức, một giây sau lại thả về chỗ cũ, thành công tắt cái tiếng chuông gọi hồn đi.

Ngủ thật thoải mái, hơn nữa trong phòng điều hòa mở rất thấp, Vĩnh Lăng chui vào ổ chăn không muốn rời giường, sau lưng chạm phải cánh tay nóng hừng hực, trong đó một cái trở thành gối đầu, một cái đang ôm lấy eo y.

Hai người đều lỏa thể, không một thứ gì ngăn cách. Hạ thể trong trạng thái bán cương đang ở sau khe hông y cọ a cọ, chỗ đó ẩm ướt nhưng lại không có cảm giác không thoải mái, ngược lại cho thấy tối hôm qua hai người đã có một đêm giao hoan kích tình như thế nào.

Có thể thân thiết ôm nhau ngủ, khẳng định đó là người mà y đã thật lâu thật lâu kiếm tìm, nếu chỉ đơn thuần là tình một đêm, xong việc liền vỗ vỗ mông đường ai nấy đi, nếu là đối tượng mình không thích cũng sẽ không ôm sát nhau như thế mà ngủ qua đêm nhỉ?

Vĩnh Lăng nhin không được lùi về phía sau mãi mãi cọ cọ, cảm giác chóp mũi đối phương đang cọ vào lưng mình, âm thanh hư hư nhe nhe biểu hiện người kia cũng đang buồn ngủ.

Thật không muốn dậy a...

Điện thoại lại vang lên, lần này Vĩnh Lăng nhận ra tiếng chuông có sự khác biệt với tiếng đồng hồ báo thức, y còn muốn ngủ đâu, sáng sớm ai lại gọi điện âm ỉ vậy chứ...

Bắt máy, bên trong truyền tới giọng nam xa lạ.

“Âu tiên sinh, Ngô tiên sinh, chúng ta phải xuất phát đi xem hồng mao tinh tinh, hai anh còn chưa rời giường?”

Ân... hồng mao tinh tinh, hồng mao tinh tinh... Vì cái gì phải đi xem hồng mao tinh tinh chứ...

Đột nhiên nhớ ra, a a, không phải là mình đang đi du lịch cùng công ty sao? Cho nên gọi điện thoại chính là....

“Hướng dẫn viên du lịch tiên sinh? Đợi một chút, tôi lập tức xuống tập trung!”

Phía sau lại truyền đến âm thanh không rõ là phát ra từ miệng hay khịt mũi. “...Đừng động... Tiếp tục ngủ...”

Âm thanh rất quen thuộc, Vĩnh Lăng quay đầu lại....

Hình như phương thức rời giường của y không đúng nên mới xuất hiện ảo giác.

Phía sau người nọ cũng phát giác có điểm không thích hợp, đồng dạng trợn mắt nhìn chằm chằm Vĩnh Lăng, nghĩ: Nhất định có gì đó sai lầm, kia không phải là tiểu tử suốt ngày tạc mạo nghiêng răng nghiêng lợi tức giận chửi bới mình sao, thế nhưng tại sao lại nằm trong lòng hắn?

Hai người không hẹn mà cùng nhu nhu mắt, lại nhắm một lần rồi mở ra, xác định mình đã thanh tỉnh, sau đó hoảng sợ nhận ra đây đều là sự thật.

Không phải ảo giác.

Vĩnh Lăng trước làm khó dễ, đẩy Thuần Y ra, hét lên: “Người mặt thú anh cả gan ăn tim gấu uống mật hổ hay sao mà dám tới gần lão tử? Dem vạch phân cách vứt đi đâu rồi!”

Thuần Y cảm thấy kinh ngạc, biểu tình bên ngoài vẫn bình tĩnh, ngồi dậy chỉ vào phía sau Vĩnh Lăng nói, “Ồ đằng đó đó, chính cậu ném đi mà, đừng đổ oan người tốt.”

Hắn đột nhiên đứng bật dậy làm chấn động trên người rơi xuống, lộ ra thân thể cường tráng mạnh mẽ làm Vĩnh Lăng kinh hãi, y kéo chấn động ra nhìn nhìn bên trong, chính mình cũng trần như nhộng, huyết động phía sau trướng đau, căn cứ vào kinh nghiệm từng trải, tối hôm qua đã gạo nấu thành cơm rồi!

Trong phòng trừ bỏ hai người bọn họ ra thì không còn ai khác, đối tượng nấu cơm với y chẳng lẽ là...

“Thao! Anh cứ nhiên làm tôi!” Bị phần kêu to: “Cứ nhiên dám!”

Thuần Y bởi vì say rượu mà đầu hơi đau nhức, nhưng trong vài giây đó liền thanh tỉnh, hắn bị mắng đến phát cáu, lạnh lùng hừ một tiếng, nói: “Cậu mới mượn rượu giả điên cường gian lão tử, lão tử có tiêu chuẩn riêng, nếu không bị bức mới lười thương cậu.”

“Người, người, người!” Nổi giận a, “Ông đây bức người sao? Tìm một con bò đến thương ông còn tốt hơn so với người!”

Hắn so với một con bò còn không bằng? Hắn so với một con bò còn không bằng? Thuần Y sinh khí, “Tôi nhớ rõ tối hôm qua có người cầu tôi dùng sức, còn nói chỉ có tôi mới có thể uy người nào đó ăn no, như thế nào, ăn đến ngon ngọt xong liền đem tôi ném qua một bên?”

Oa a a Vĩnh Lăng sinh khí la to, nhớ lại đêm qua chỉ muốn đánh người, bắt quá lại thôi, y và Thuần Y hôm qua như vậy đều do uống quá chén, Thuần Y say rượu nhất định y cũng thế, quả đấm kia chẳng có một tí khí lực nào, chưa kể đến huyết động đằng sau đau nhức, y đau như vậy đành nằm thở trên người Thuần Y.

Thuần Y nghe thấy thanh âm của Vĩnh Lăng liền biết y đau, làm cho tâm hắn dịu lại một chút, hắn thật ra phải có trách nhiệm chăm sóc, vội hỏi: “Làm sao vậy?”

Vĩnh Lăng ngẩng đầu trừng hắn, tức giận đến mắt đều đỏ, “Còn không phải do anh thương tôi thành như vậy!”

Lời vừa nói ra Vĩnh Lăng liền hối hận, tại sao phải nhấn mạnh mình bị thương là chuyện đương nhiên chứ? Thuần Y vừa nghe liền biết tiểu tử Vĩnh Lăng này nơi nào đó khẳng định rất đau, này là chuyện bình thường thôi, của hắn vừa lớn lại đâm rất mãnh liệt, sức dẻo dai cầm cự cũng thực dọa người, ai qua đêm với hắn hôm sau đều sẽ oán giận như vậy!

Trong phòng đột nhiên lâm vào bầu không khí quái dị, tay Vĩnh Lăng vốn muốn đánh tới lại cứ như thế mà hạ xuống bởi vì không còn khí lực, cũng không có khả năng đánh được Thuần Y.

Điện thoại lại vang lên, Thuần Y nghiêng thân lấy điện thoại, vẫn là hướng dẫn viên du lịch tiên sinh, hắn đợi mãi không thấy người, khóc không ra nước mắt.

“Ngô tiên sinh? Hai anh mau một chút được không? Nếu không sẽ không kịp đi giờ xem hồng mao tinh tinh nha...”

“Hai mươi phút, không, mười lăm phút, đợi bọn tôi thêm 10 phút nữa!” Thuần Y bận rộn nói, hắn cũng biết hắn và Vĩnh Lăng ngu quên, nếu không mau một chút sẽ làm cả đoàn chậm trễ.

May mắn đêm nay bọn họ còn ở lại khách sạn này, không cần thu dọn hành lý, chỉ cần tùy ý tẩy rửa mùi vị tình dục còn đọng lại trên người là được, cho nên Thuần Y lập tức nhảy xuống giường thúc giục người kia.

“Mau tắm rửa, đừng làm cho bọn họ chờ thêm nữa!”

Vĩnh Lăng cũng biết sự tình cấp bách, nghe rằng trợn mắt bò xuống giường, a a eo đau, lưng đau, đùi đau, hông lại càng đau, ngày thường cơ thể không được vận động nhiều càng làm cho hiện tại đau đến phát run, có thể thấy được tối hôm qua bị cái tên mặt thú kia “làm” cỡ nào cao độ.

Thuần Y thấy Vĩnh Lăng ôm eo khom người đi, quan tâm hỏi: “Tôi đỡ cậu?”

“Lăn!”

Thuần Y không dong dài, thuận ý Vĩnh Lăng cùng vào phòng tắm một lượt, bên trong phát ra tiếng hai người nhao nhao ồn ào: “Này tránh ra tôi muốn đánh răng”, người kia lại muốn cướp đoạt bồn rửa mặt để cạo râu, một người mở vòi hoa sen muốn tắm, người kia đoạt lại nửa bồn vòi nước, mắng chửi nói “anh là lợn hử, bắn bên trong một đồng như thế, tẩy mãi cũng không hết, một bên nói: “Lão tử cái gì không có chứ tình trùng lúc nào cũng nhiều, muốn bắn là có thể bắn tới thiếu xa mười mét...”

Vội vã kiểm quần áo loạn ném dưới đất tối qua mặc lên, sau đó lao ra cửa. Vĩnh Lăng bởi vì mới tắm xong nên thư thái hơn một chút, nhưng y dù sao cũng bị làm quá mức, tư thế chạy bộ thật quái dị, không có biện pháp, bên dưới còn đau nhức nên cước bộ mới chậm như vậy.

Trong đại sảnh chỉ còn lại mình hướng dẫn viên du lịch đứng chờ, những người khác đều sớm dùng bữa sáng, hiện đang ngồi trên xe du lịch cỡ nhỏ nghỉ ngơi, xem xét nghiên cứu cách cho tình tình ăn. Thuần Y và Vĩnh Lăng không phải loại không biết xấu hổ mà đòi ăn sáng leus này, trên thực tế bọn họ cũng không còn tâm trạng mà ăn, còn đang khiếp sợ vụ hai người cư nhiên lại làm cái chuyện đó.

Một năm ba trăm sáu mươi lăm ngày, trừ bỏ ngày nghỉ lễ hoặc một người nghỉ bệnh không đi làm, cơ hồ mỗi ngày hai người gặp mặt là cãi nhau, cư nhiên lại cùng nhau làm tình, hơn nữa lại là mới phát hiện đối phương là đồng tính được mấy ngày. Đây cũng quá...

Ngẩng đầu nhìn trời không thể tin nổi, lão thiên lại đùa cợt bọn họ, ai bảo bọn họ mừng một, ngày rằm không kiêng cử.

Hai người lên xe liền được nghênh đón bằng ánh mắt quá mức “nồng nhiệt” của mọi người, hai người chỉ biết ngượng ngùng, đi qua chỗ của chủ tịch phụ nhân lại cố ý cúi thấp đầu, thật vất vả mới đến được chỗ ngồi. Vĩnh Lăng vừa ngồi xuống liền xuýt xoa một tiếng, giống như chỗ ngồi có kim châm vậy, trên xe trừ bỏ tài xế thì tất cả mọi người đều quay lại nhìn y.

Vĩnh Lăng mặt mũi trắng bệch, một bên áy náy cười cười chậm rãi an tọa cái mông, cái mông y lần đầu tiên bị đau đến như thế, so với lần đầu tiên còn đau hơn rất nhiều, so với bị trĩ trường kỳ đại khái cũng đau như vậy.

Thật vất vả mới điều chỉnh được tư thế ngồi thoải mái, Thuần Y lúc này hậm hực ngồi bên cạnh, hai người cư nhiên ngồi cùng một ghế. Như Bình ngồi ghế đối diện đưa cho bọn họ một chiếc túi đựng này nọ, Thuần Y tiếp nhận, bên trong bọc hai nắm cơm nhỏ.

“Em biết hai người không kịp ăn sáng nên làm hai phần nhỏ mang theo, ăn đi.” Như Bình ôn nhu đối với Thuần Y cười nói.

Thuần Y nói lời cảm ơn sau đó tiếp nhận, Như Bình nữ nhân này quả nhiên cẩn thận, ngày sau phải hảo hảo mời cô ăn bữa cơm mới được. Hắn ăn một phần, cái còn lại đưa cho Vĩnh Lăng, Vĩnh Lăng cũng không khách khí, miệng vừa mở liền cạn hết một nửa.

Xe lăn bánh, đường xá giao thông lúc này hoàn lưu thông, nhưng bất chợt xe vấp phải ổ gà liền xóc nảy một cái làm Vĩnh Lăng lại chịu khổ, diên a diên a thực là khó chịu, như thế nào ngồi cũng không được yên, đáng giận, đều tại người mặt thú kia làm hại, y lại muốn đem cục tức trút lên đầu người kia.

Quay đầu, phát hiện Thuần Y cũng đang muốn nói lại thôi, kì quái, chẳng lẽ hắn cũng có “triệu chứng” như mình đang bị? Vĩnh Lăng thật không có ấn tượng nào chứng tỏ y đã thượng hấn nha.

Thuần Y rút cục nhỏ giọng nói: “... Mặc lộn quần lót.”

“Anh...anh...quần lót của anh cũng là loại XX, nhãn hiệu Lam Đường Văn?”

“Đúng”

.....

Hai người mặc quần lót cư nhiên đều cùng nhãn hiệu, cùng màu sắc, chỉ hơn kém nhau 1 size, buổi sáng vội vàng kiểm quần áo mặc cần bản không chú ý tới sự khác biệt, Vĩnh Lăng mặc quần lót lớn hơn không có cảm giác gì mấy, y chỉ tập trung các giác quan tới hoa huyết đang căng nhứt phía sau, nhưng Thuần Y lại bất đồng, mặc quần lót nhỏ hơn bình thường so với việc cổ đeo một chiếc cavat thắt chặt giống nhau, thực sự không thoải mái.

“..Thiết, anh có mắc chứng bệnh ngoài da nào hay không? Quần lót không cần đưa lại, ném thùng rác đi.” Vĩnh Lăng mở miệng đầu tiên.

Vốn đang đang áy náy về việc làm cho Vĩnh Lăng đứng ngồi không yên, vừa nghe y nói thế áy náy mới được nhen nhóm liền tắt phụt, lại muốn đem cái miệng dưới của tiểu tử này cường bạo ngay ở đây đến khi y im lặng mới thôi.

Hắn coi như cũng còn chút lý trí để mà im miệng không nói ra, “Cậu còn bộ phận nào trên người mà không dính nước miếng của lão tử đâu? Lão tử thực sự có bệnh nha, cậu hiện tại đi chích ngừa cũng đều không kịp rồi.”

Lời nói thô bỉ rõ ràng như thế làm cho Vĩnh Lăng cứng đờ, tự nhiên lại hồi tưởng tới sự việc tối hôm qua, tuy nói lúc ấy kích động đến nỗi không nhận ra người trước mặt đang làm tình với mình lại chính là vị oan gia này, quá trình diễn ra lại nhớ rất rõ ràng, người đàn ông này cũng không biết có phải vì là làm vùng trộm đến cương cứng sung sức hay không, cả đêm cư nhiên bắn bên trong y ba lần, lần cuối cùng còn cố ý rút ra bắn rơi vãi khắp nơi lên người y, ân... Trong đó có vài giọt rớt vào miệng y, thế mà chính mình lại dễ dàng nuốt vào....

Đỏ mặt, Vĩnh Lăng biết mình thời điểm làm tình rất phóng khoáng, không nghĩ tới mặt này hiện tại lại bị đồng nghiệp oan gia phát hiện.

Thuần Y đợi một phút chưa thấy Vĩnh Lăng đáp trả, tiểu tử này đầu lưỡi bị thắt lại rồi? Cúi đầu nhìn, Vĩnh Lăng mặt đỏ hồng thở nặng nề, đang nghĩ cái gì nữa đây?

Thật lòng mà nói Vĩnh Lăng bộ dạng cũng thật xinh đẹp, điểm ấy ở cậu rất có lợi cho việc nói chuyện với khách hàng, nhưng một khi nóng giận thì lại hơi quá đà, chẳng qua tối hôm qua không ngờ người này lại cho hắn thấy một phương diện hoàn toàn khác, hơn nữa tuyệt đối tượng tượng cũng không ra.

Dâm dăng, phóng túng, lớn mật, mị hoặc, toàn bộ đều không bị cản trở khi hai người trên giường, khí chất đặc biệt mê người ấy làm hắn hoàn toàn hãm vào, hắn muốn ngừng mà không được chỉ biết ôm y lăn qua lăn lại tới hừng đông.

Nghĩ đến đây hắn lại cứng lên, mà bốn phía đều là người quen, người khởi xướng đang ngồi ngay bên cạnh hắn.

Thật muốn bóp chết người này, hắn đành nhắm mắt làm ngơ.

Tiểu huynh đệ, làm ơn an phận một chút đi!!

Tới trung tâm chăm sóc động vật. Đoàn du lịch của công ty Kiên Kinh vui vẻ phát hiện khóa học cho thú ăn mới chỉ bắt đầu, mọi người rón ra rón rén tránh phía sau cây xem hồng mao tinh tinh đến gần.

Hướng dẫn viên du lịch nói trung tâm này chủ yếu là thu lưu tạm thời, nuôi sống chúng như động vật hoang dã, huấn luyện cho chúng những kỹ năng sống cơ bản, đến thời điểm thích hợp sẽ phóng thích, mà tinh tinh đều không nhốt trong lồng sắt, muốn cho chúng ăn, trước tiên phải đem đồ ăn đặt nơi có thể dễ dàng dụ chúng tới.

Rất nhanh, một nhóm tinh tinh nhỏ lại gần nơi đặt hoa quả, trong đó có mấy con tựa hồ đã quen với việc có khách tới chụp ảnh, còn bày ra rất nhiều loại biểu tình và động tác dễ thương, Vĩnh Lăng lập tức lấy

máy ảnh, một bên chụp một bên đối Thuần Y nói: Oa dựa vào bộ dạng mấy con tinh tinh kia, so với anh giống nhau như đúc...Thuần Y tinh tinh dừng lộn xộn, gia sẽ chụp cho con những bức ảnh đẹp nhất.

Thuần Y cũng không chịu thua, đồng dạng lấy ra một cái máy giống di động ầm ầm ầm, miệng chặc chặc tán thường: Tinh tinh mẹ ở trên cây dạng chân 180 độ a lợi hại, cậu học nó chiêu dạng chân này đi.

Vĩnh Lăng tức giận nhìn Thuần Y đang chụp ảnh ma đầu của tinh tinh mẹ (ma đầu chắc là mấy chỗ hiểm =.=), nó một tay một chân đu vào nhánh cây, toàn bộ thân thể treo lơ lửng, chân tay còn lại dạng ra, nhìn quả nhiên là mở ra 180 độ, bộ phận sinh dục thậm chí còn trắng trợn hé lộ làm cho người chụp ảnh cũng tự nhiên thẹn thùng.

“Anh đối với giống cái có sức hút a, quá tốt, sẽ không bao giờ còn nam nhân bị anh làm hại nữa, tôi thực an tâm.” Vĩnh Lăng hừ hừ nói.

“..Thật là khẩu thị tâm phi, tối hôm qua ai vẫn ôm tôi kêu ‘ca ca thật tuyệt’, rất luyến tiếc không chịu buông tha?”

“Là, là, là tôi đang nói tới mẫu tinh tinh kia a!”

Lời vừa nói ra Vĩnh Lăng liền hối hận, này không phải là đánh đồng mình với hồng mao tinh tinh kia sao? Nhưng lời nói giống như bát nước đổ đi, thu về không được, y xấu hổ ảo não không còn hứng chụp ảnh nữa. Hoạt động cho ăn cũng đã chấm dứt, cả nhà tinh tinh đã giải tán, Vĩnh Lăng cũng đứng lên đi bộ ra đài phun nước, tóm lại lý do chính là tên người mặt thú kia, y chán ghét hẳn.

Thuần Y nói ra những lời nói xấu hổ đó cũng chỉ là đùa giỡn, trước mắt quan hệ của hai người có chút kỳ quái, làm gì phải vạch áo cho người xem lưng chứ?

Nhìn Vĩnh Lăng từng bước từng bước đi về phía trước, hẳn tự nhủ không được động tâm nhưng vẫn có chút gì đó nhen nhói, tiểu tử kia tươi cười chỉ dành cho suất ca và khách hàng, nhịn không được lại đi theo, mỗi ngày đều cùng nhau ồn ào, không ở cạnh ngược lại cảm thấy có chút kì quái.

Vĩnh Lăng đi tới đi lui phát hiện trên đùi mình có người cọ cọ, ai lại sờ chân y như vậy? Nhất định là người mặt thú Thuần Y!

Y xoay người muốn mắng chửi, a, trống không, người đâu?

Vẫn có cái gì cọ cọ nơi chân, cúi đầu liền thấy cư nhiên là một con hồng mao tinh tinh chưa rời đi, tinh tinh nhỏ đối với y có vẻ thích thú, vừa lúc ôm ống quần Vĩnh Lăng hiếu kì xem, muốn nghiên cứu chân y. Vĩnh Lăng hoảng sợ, tinh tinh nhỏ này gia giáo kém quá, cư nhiên đến quấy rối tình dục mình, nếu là bình thường y đã một cước đạp luôn rồi, nhưng đây là khu chăm sóc động vật, đều là những loài có nguy cơ tuyệt chủng a, không thể đánh đập được, này này này, chớ có sờ chân của ta chứ....

“Tránh ra, tránh ra, ca không biết người, người đừng có tỏ vẻ quen biết ca nha!”

Lắc lắc thân thể muốn tránh đi, hoảng hốt nhất thời không đứng vững, không xong rồi, kiểu này nhất định phải hôn mặt đất (ý là sẽ ngã ấy)....

Thân thể vừa ngã liền được một cánh tay cường tráng ôm lại, Vĩnh Lăng trong lòng rung động, là suất ca ngoại quốc đến làm anh hùng cứu mỹ nhân sao? Đúng rồi, vừa nãy có một suất ca cao lớn khí lực cường tráng người Đức vẫn luôn nhìn lên y đâu...

“Cẩn thân!” người này lại nói tiếng Trung, “Giẫm chết tinh tinh, chúng ta đền không nổi đâu.”

“a a a a, lại là anh đại tinh tinh! Tìm được tinh tinh mẹ rồi thì thôi đi, làm gì quần tôi?” Vĩnh Lăng quang quác quang quác kêu.

Thuần Y cứu người lại thành ra bị chế nhạo, đáy lòng thực khó chịu, đáp: “Diện mạo của cậu đều hợp với tinh tinh hơn, xem, tiểu tinh tinh này đều bị mĩ sắc của cậu dụ tới.”

“Cũng đúng.” Nghe được người nọ tán thưởng mình có mĩ sắc, Vĩnh Lăng theo bản năng là ha ha cười, đột nhiên cảm thấy không đúng, hẳn là cố ý châm chọc mình a, lại tức giận kêu to: “Tôi hợp với thẩm mỹ của tinh tinh thì anh chính là đại tinh tinh, như thế nào lại không quý gối xuống dưới quần tôi? Anh rõ ràng chính là tinh tinh đội lốt người!”

“Quỳ gối dưới quần cậu, cậu có thể mỗi ngày cho lão tử thao sao?” Thuần Y cười lạnh hỏi.

“Đương nhiên không, tôi có tự tôn.” Vĩnh Lăng thản nhiên nói.

“Kia không phải muốn là được, cậu không đủ trình lọt vào thẩm mỹ của tôi đâu, tối hôm qua là do uống rượu mới không cẩn thận nhìn lộn heo mẹ thành Điều Thuyền.”

Nói đến đây lại làm hai người trở nên cứng ngắc, Vĩnh Lăng đẩy Thuần Y ra, đáng giận đáng giận đáng giận, y sẽ không bao giờ nói chuyện với người mặt thú tinh tinh này cho tới khi hết tour du lịch, nếu còn nói chuyện với hắn thì cứ phạt y đêm nay bị Thuần Y hấn thượng cả đêm cho tới chết đi.

Địa điểm kế tiếp đoàn du lịch công ty Kiên Kinh tới tham quan là Công viên Trư Lung Thảo (công viên nuôi thực vật có hình dáng cái lồng heo ==!). Công viên kỳ thật nằm kế bên trung tâm nuôi dưỡng động vật, bên trong không chỉ có cấu trúc như cái lồng heo, đồng thời cũng là công viên nuôi trồng dã hoa lan, nghe nói nơi này có rất nhiều chậu hoa lấy giống từ khắp nơi trên thế giới được quốc gia công nhận, bất quá nhiều loại nhìn thật kì quái, cơ hồ mọi người đều bị thu hút.

Kế tiếp là thôn văn hóa, có rất nhiều kiến trúc của những tộc người khác nhau trên thế giới rất đặc sắc, hai người vẫn giữ khoảng cách, Vĩnh Lăng thăm dò Lão Tổng cùng với Quản lý nghiệp vụ, câu được câu không lôi kéo quản lý; Thuần Y bị Như Bình quán quýt nhờ hỗ trợ cầm mấy vật kỷ niệm mua được, bởi vì tay hắn rất hữu lực lại chịu khó, rất được các nữ đồng nghiệp hoan nghênh, chẳng qua Như Bình mua rất nhiều, ngay cả lưng hùm vai gấu như Phẩm quản cũng chịu không nổi, tiểu lão bản Phi Đồng nhìn thấy cũng muốn đi qua hỗ trợ cầm giúp.

Vĩnh Lăng một bên xem xét lễ đường hình tròn truyền thống, một bên trộm dò xét Thuần Y, nhìn thấy Phi Đồng luôn luôn như cố ý vô tình tinh tế tiếp cận hắn, đáy lòng liền hiểu rõ, tiểu lão bản thật sự để ý đến Thuần Y? Nhìn không ra nha, bởi vì Phi Đồng người này nhìn thế nào đều không giống với đồng tính luyến ái.

Không không không, y không tin vào mắt mình đâu, mãi đến cuối tuần trước mới phát hiện ra Thuần Y cũng là đồng tính mà.

Hiện tại trong lòng thực sự không có chút cảm giác nào, anh được lắm người mặt thú kia, tối hôm qua làm ông đây thực sự sống dở chết dở, hiện tại đã nói nói cười cười thông đồng với tiểu lão bản, anh để mắt mũi tôi ở chỗ nào? Hừ! ông đây tâm tính thiện lương mới không so đo với anh.

Vô luận nói như thế nào Vĩnh Lăng vẫn cảm thấy không thoải mái, cũng không biết là tiểu lão bản Phi Đồng làm y chướng mắt hay là vì Thuần Y cư nhiên nói chuyện thân mật vui vẻ với người khác.

Úc, cúc hoa lại đau.

Ngay lúc đang thăm quan trong thôn văn hóa, quản lý nghiệp vụ bỏ lão tổng qua một bên chạy lại đây, thông qua lão bà của Phẩm quản quản lý làm trung gian, thậm thụt nói nhỏ.

“Đại sự không ổn a, Thuần Y nhà cậu cùng với Vĩnh Lăng nhà tôi giận dữ nhau, phu nhân nhìn chăm chăm kia, làm sao đây?”

Phẩm quản quản lý cũng buồn rầu, Thuần Y nhà hắn là một người tốt, nhẵn nhẵn nhịn nhịn cũng không oán giận, cùng với cấp dưới trong công ty luôn luôn quan hệ tốt, nếu phu nhân nhìn không vừa mắt cứng rắn muốn sa thải hắn, thế thì đi đâu mới có thể tìm được một nhân viên tốt như thế đây?

“Cậu luôn luôn có nhiều ý kiến hay, thế thì hãy làm cho quan hệ của bọn họ tốt hơn một chút đi.” Phẩm quản quản lý bất đắc dĩ nói.

Quản lý nghiệp vụ thực khẩn trương, hắn phải bảo vệ Vĩnh Lăng, Vĩnh Lăng mặc dù ở công ty thường cãi nhau với Thuần Y, nhưng lại rất được lòng khách hàng, đại lão bản cũng có hảo cảm nữa, nghiệp vụ của Vĩnh Lăng thì không phải bàn, nhưng căn cứ vào nửa ngày quan sát, Thuần Y từ khi nào lại thân thiết với tiểu lão bản như vậy? Hai người quan hệ tốt lắm, nếu phu nhân tính toán đá một trong hai người, tiểu lão bản chỉ cần tới nói tốt với ma ma hắn vài câu thôi thì nguy cơ Vĩnh Lăng bị đuổi là rất lớn.

“Không được, hai người kia không phải là không thể hòa giải. Đêm nay chúng ta như vậy...như vậy...như vậy...” Quản lý nghiệp vụ ghé vào lỗ tai Phẩm quản quản lý nói to nói nhỏ.

“Được rồi, cứ như vậy đi.” Phẩm quản quản lý đáp ứng nói, tiếp theo hoảng sợ phát hiện: “Ai ai, lão tổng đang trừng mắt nhìn tôi với anh kia!”

Quản lý nghiệp vụ kinh hãi lắm lắm, lão tổng quả nhiên là lão tổng, tùy tiện trừng mắt thôi cũng có thể làm Nam quốc biến thành cực Bắc.

“...Cứ như vậy đi, buổi tối gặp.”

Vội vội vàng vàng bỏ lại một câu, chạy đến bên người lão tổng, húc đầu hỏi Vĩnh Lăng đêm nay có bận gì không?

“Ngủ” Vĩnh Lăng trả lời, ui da toàn thân y còn đau a, hôm qua uống rượu thật nhiều, y hiện tại chỉ mong hành trình hôm nay kết thúc sớm một chút, y muốn về khách sạn chén một bữa cơm no ngủ say để thả lỏng cơ thể.

“Tốt lắm tốt lắm, buổi tối nhớ tắm rửa sạch sẽ chờ mệnh lệnh của quản lý a.”

“Kính dị, quản lý, anh đối với tôi có ý gì đây?” Vĩnh Lăng run run nói, quản lý lời nói có vẻ không đàng hoàng, ở một chỗ với y có hay không sẽ...!

“Này, cậu muốn làm gì Vĩnh Lăng?” Lão tổng cũng nghiêng rằng tới hỏi, sắc mặt âm u khó coi!

“Nào có làm gì đâu! Vĩnh Lăng là một bạch phao phao ấu meo meo (ý nói như một con mèo hiếu động) tôi sợ cậu ấy buổi tối không chịu được tịch mịch lại ra ngoài làm loạn a, lỡ bị người xấu bắt cóc bán đi thì sao.” Quản lý nghiệp vụ vội vàng giải thích.

Túm lại là buổi tối mau tới đi.

7. Chương 7: Oan Gia— Lại Lăn Giường

Bởi vì Thuần Y luôn không nói gì với Vĩnh Lăng, cũng cố ý coi đối phương như không tồn tại nên sự việc biến thành hai quản lý liên tiếp ném cho bọn họ ánh mắt ai oán, bọn họ vẫn không chịu nói lí, hừ.

Sau khi trở về khách sạn ăn uống no nê, những người khác dắt nhau ra ngoài xem lễ trưởng thành, còn Vĩnh Lăng hai người trước sau đều về phòng, Vĩnh Lăng chiếm phòng tắm trước, khi đi ra thì thấy Thuần Y đang sửa sang lại hành lý liền nhớ ra họ cần phải đổi khách sạn theo lịch trình, vì thế cũng theo sau thu thập đồ của mình.

Thuần Y không nói lời nào đi vào phòng tắm, phát hiện trong thùng rác có quần lót của hắn, tức giận cởi quần lót cỡ nhỏ mình đang mặc ném vào.

Cả người lỏa lồ chỉ quần mỗi khăn tắm đi ra, phát hiện trên giường lại có một cái vạch phân cách, Vĩnh Lăng thì đem mình bọc kín nằm nửa bên giường quay lưng ngủ, vừa thấy biết ngay là để phòng người quá kỹ.

Nói thật Thuần Y thực sự có chút thất vọng, cơ thể đối phương khá đẹp, ôm vuốt đều là một sự hưởng thụ lớn, đáng tiếc hai người không cùng chí hướng, tùy tiện nói một câu đã cãi nhau, giờ còn xem nhau như người xa lạ!

.....

Nếu hai người không cãi nhau?

Nếu hai người là bạn tốt? Như vậy ít nhất sẽ không đến nỗi ngày nào cũng cãi nhau không ngừng.....

Nếu, lại nếu, hai người là người yêu?

Nếu thật sự hai người là người yêu, giờ phút này đã sớm triền miên hưởng thụ cùng nhau rồi, sẽ không lại có cái vạch phân cách buồn cười kia, thay vào đó là hôn môi, âu yếm, nói trắng trợn ra là đang “vật lộn”, trong phòng sẽ tràn ngập hương vị tình ái.

Nuốt nước miếng.

Hắn cảm thấy mình điên rồi, ngẫm lại nếu thực sự trở thành tình nhân của tiểu tử này, sinh hoạt hằng ngày sẽ lâm vào đại nạn, hai người động một chút liền cãi nhau thì làm sao có thể cùng nhau đi hết quãng đời còn lại? Miễn cưỡng ở cùng một chỗ hắn nghĩ chẳng mấy mà chia tay thôi.

Chia tay từ xưa đến nay chưa bao giờ là chuyện dễ chịu, hắn cũng từng kết giao qua, biết cảm giác này rất khó chịu.

Để tránh khỏi chia tay, vậy không nên ở cùng một chỗ với nhau, như thế hết thấy sẽ được gọn gàng yên bình.

Đúng thế.

Hắn cũng học theo Vĩnh Lăng nằm dựa lưng về phía y, trần trọc cổ đi vào giấc ngủ, cũng không biết rằng Vĩnh Lăng phía sau cũng có chung một suy nghĩ như vậy.

Hai người tuy rằng nằm cùng giường, nhưng một cái vạch phân cách nho nhỏ mà tinh tế kia so với Đại Tây Dương còn rộng lớn hơn, ai cũng không nghĩ sẽ thử vượt qua nó dù là một bước.

Mỗi người đều có tâm sự riêng.

Thật vất vả mới thiêu thiêu ngủ được, bên ngoài lại truyền đến tiếng đập cửa bang bang thùng thùng.

Hai người đều không muốn để ý tới, nhưng tiếng đập cửa vẫn còn tiếp tục, Vĩnh Lăng không chịu nổi kêu: “Này, đi mở cửa đi!”

“Ai gần hơn người ấy mở.”

“Mông tôi đau chết đi được, anh cứ nhiên còn có mặt mũi bảo tôi rời giường?”

Thành công làm cho Thuần Y áy náy, Vĩnh Lăng mông đau là do ai làm hại nha? Đương nhiên chính hắn là nguyên nhân của tai họa, hắn ngoan ngoãn rời giường đi mở cửa, là Quản lý nghiệp vụ và Phẩm quản quản lý tới chơi.

“Hai vị không phải đi xem lễ trưởng thành sao?” Thuần Y cố ý ngáp một cái, ám chỉ bản thân hắn mệt mỏi muốn ngủ, không có gì trong đại thì xin mời hai vị quản lý trở về tắm rửa đi.

Phẩm quản quản lý làm bộ không hiểu ý tứ của cấp dưới, một chân chặn cửa lại, thân là quản lý làm sao có thể bỏ cuộc được, hắn nhanh chân ngáng qua không để cấp dưới của mình đóng cửa.

“A a a tôi cũng mệt mỗi một ngày, mà cậu có cam lòng để chủ quản này mời một chén không? Tôi bình thường bạc đãi cậu, hay là đối với cậu không tốt? Cậu nói đi, cậu oán hận tôi thường ngày hay bắt cậu ra ngoài kiếm hàng, hay là buổi tối mười giờ còn bắt cậu rời giường làm báo cáo gửi qua Đan Mạch?”

Thuần Y mặt liền sụp xuống, nếu không để Phẩm quản quản lý tiến vào tức là thừa nhận hắn thật sự có hận ý với trưởng quản, về sau làm việc ở công ty làm sao được yên ổn nữa?

“Vào đi.” bất đắc dĩ mở cửa.

Hai quản lý vừa vào phòng là hướng tới bàn trà, đặt lên bàn túi bia rượu và một gói đồ nhắm, đều tự thân kéo ghế ra ngồi, coi nơi này như là nhà của mình vậy.

Vĩnh Lăng từ lúc nghe được âm thanh của hai vị quản lý đều muốn câu: “Em thật sự rất mệt, muốn ngủ, mọi người nói chuyện nhỏ giọng một chút được không?”

“Khó có được cơ hội ra ngoài đi dạo, vậy mà lại ngủ quả thật đáng tiếc. Tôi biết hai cậu ngày thường công tác vất vả, đến đây, chúng ta nói chuyện chút đi? Lại đây cùng nhau uống rượu tâm sự, không đến chính là không cho tôi mặt mũi rồi.” Quản lý nghiệp vụ ngạo kiều nói.

“Tha cho em đi, ngày hôm qua em bị hai sếp chuốc rượu, hại em bị cái kẻ mặt tinh tinh kia làm...” đột nhiên che miệng lại, Thuần Y đứng cạnh cửa mở to mắt nhìn.

“Cậu để Thuần Y làm gì vậy?” Quản lý hiểu kỳ hỏi.

“Hắn, hắn...”

“Tôi, tôi...”

Thuần Y và Vĩnh Lăng đồng thời ấp úng không nói được gì càng làm cho hai vị quản lý sinh ra nghi hoặc. Hai người này, hai người này, hai người này....

“Thuần Y, cậu nhân cơ hội ở cùng phòng đem người ta làm...” quản lý nghiệp vụ chỉ vào mũi Thuần Y run rẩy hỏi.

“Tôi, cái kia, tôi...” Thuần Y kinh hãi, quản lý nghiệp vụ cứ nhiên đoán ra được.

“Khó trách, khó trách buổi sáng tôi thấy Vĩnh Lăng có gì đó không thích hợp! Cậu ấy có vẻ đi lại khó khăn.” Quản lý nghiệp vụ đứng lên giận lớn quát: “Thuần Y cậu không nên như thế, có việc gì mà không thể hảo hảo cùng nhau nói chuyện, thế nào lại động thủ?”

Thuần Y ngẩn người, nguyên lai quản lý hiểu sai vấn đề, làm hắn đang định giải thích, Vĩnh Lăng cũng muốn lên tiếng.

“Sếp à, người mặt thú không có đánh em, là em không cẩn thận té ngã lúc tắm thôi, móng bị đập xuống sàn.”

Thuần Y nhìn Vĩnh Lăng một cái, không biết tại sao lại buồn cười, Vĩnh Lăng mặt cũng đỏ lên, rất không nể mặt mà trừng hắn, thiết, nếu không phải sợ quản lý cứ dây dưa thì y mới lười nói dối.

Nguyên lai không phải cãi nhau, quản lý nghiệp vụ biểu tình có vẻ đã hiểu, gọi hai người đến, “Không đánh nhau là tốt rồi. Uống rượu, uống rượu...”

Phẩm quản quản lý nhanh nhẹn đưa cho hai người hai lon bia, chính mình uống trước một ngụm ý bảo cung ly, cái này gọi là cấp trên đã uống cấp dưới đương nhiên làm sao có thể từ chối? Đành phải sòng vai ngồi ở mép giường uống bia. Sau một giờ không ngừng uống, hai người cũng không còn nghe rõ hai vị quản lý của mình nói gì nữa.

Quản lý nghiệp vụ uống rất nhiều, nói chuyện đều không rõ ràng. ” ...Mười năm đồng hành cùng nhau, trăm năm cùng nhau khắc nên duyên, hai cậu quả là có duyên giống vợ chồng...”

Vĩnh Lăng miễn cưỡng nhắc mi mắt mệt mỏi ngắt lời, ”Quản lý quản lý...em với Thuần Y...Đồng nghiệp...không phải vợ chồng..”

Quản lý nghiệp vụ lẳng lẳng nói: “Được, được, không phải vợ chồng...là đồng nghiệp...đã là đồng nghiệp càng nên...quý trọng...cùng nhau công tác...vợ chồng...sẽ bên nhau đến già...mười năm là quan hệ đồng nghiệp...thiếu...”

Phẩm quản quản lý sau khi “ợ” hai cái, cũng cướp lời nói, “.. tôi nói...hai cậu đừng cãi nhau...đừng manh động. Tôi thấy hai cậu luôn cấu kình.... Hai mươi mấy tuổi đầu....còn giận dỗi...công ty chi tiền cho các cậu đi chơi....không phải vì muốn mọi người thoải mái sao?”

“Sếp à...đạo lý này....bạn em biết...” đang bị men say trong người sai khiến, Vĩnh Lăng bên kia say bết nói: “Bạn em...bạn em không có nháo...”

Vĩnh Lăng do uống rượu nên tâm tình tốt hơn, ôm lấy Thuần Y bên cạnh, ha ha cười nói: “Không nháo...bạn em tình cảm tốt lắm...không nháo...sếp, sếp nói có đúng hay không...”

Nói xong còn ngửa đầu ngọt ngào nhìn Thuần Y nói.

Thuần Y cũng say, say đến rối tinh rối mù, cúi đầu chỉ thấy người kia khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, lại nghe thấy Vĩnh Lăng hỏi mình như vậy, tự nhiên liền trả lời: “Đúng....không nháo...bạn em tình cảm tốt...”

“Ca ca, chứng minh...chứng minh cho bọn họ thấy...”

“Được, được, chứng minh...”

Thuần Y cúi đầu ngậm lấy đôi môi hồng nóng bỏng mang theo vị rượu, quang minh chính đại mà hôn còn chưa đủ, lại nhẹ nhàng cắn một ngum mới buông ra.

Phản quản quản lý lay lay tay áo quản lý nghiệp vụ, nói: “...tôi uống chắc không ít...xuất hiện ảo giác...”

Đúng vậy, ảo giác thật là đáng sợ a, hần cư nhiên thấy hai vị oan gia hôn nhau trước mặt hần.

Đúng vậy “Về, đi về thôi... ảo giác này thật không tầm thường.....a a a, rất giết người...”

Quản lý nghiệp vụ cũng nhin không được xoa bóp mặt mình, má ơi thật sự uống rất nhiều, bởi vì trước mặt hần cũng xuất hiện ảo giác, còn nghe được âm thanh, là âm thanh hôn nhau a.

Hai quản lý ôm nhau đứng dậy, đi đến bên cửa quay đầu lại nhìn, hình ảnh HD đồ họa cao, ảo giác 3D vẫn còn tiếp tục a, a di đà phật phòng này thật không sạch sẽ nha, hai người mở cửa tẩu thoát, “đông, đông”, quản lý nghiệp vụ vinh quang tông vào người nào đó.

A a a a là ai vậy, ngẩn đầu nhìn, lão tổng tựa như tảng đá đứng ngoài cửa, mặt hắc tuyến đối với quản lý nghiệp vụ nói: “Trề, nên ngủ.”

“Này, này, này đây không phải là đang về rồi sao....tôi thật sự không uống nhiều rượu...thật sự...”

Lão tổng trên mặt là biểu bình vạn năm băng giá, tay giống như ôm gà con bắt lính đi về.

Phẩm quản quản lý cũng ngẩn ngơ, đột nhiên nhớ tới lão bà đại nhân nhà mình cũng không cho hần uống nhiều rượu. Hần đứng trước cửa phòng không yên lòng, lại liếc mắt nhìn lại cảnh tượng trong phòng, ách, ảo giác vẫn còn tiếp tục.

Đóng cửa, thế giới lại khôi phục sự im lặng vốn có, hần phải về ôm lão bà ngủ đây.

Cửa đóng lại, trong phòng chỉ còn thế giới của hai người, hai người họ giống như đang lên cơn nghiện, sớm đem hai vị quản lý ném đến Himalaya rồi.

Cũng loáng thoáng biết đối phương là ai, nhưng mà người ta nói rượu là sắc bà mối, khiến hai người bỏ qua hết những ý nghĩ phức tạp, không thèm để ý đối phương là ai, chỉ biết là giờ phút này đối tượng hôn môi thật là đẹp thuần nhiên, hai người bắt quá chỉ là ở thời điểm lý tưởng làm hành động lý tưởng mà thôi.

Hôn chính là chuyện tình như vậy, thời gian thích hợp, địa điểm thích hợp, phối hợp với tâm tình, còn phối hợp cả men say nữa.

Hết thấy nước chảy thành sông, tình yêu phiếm lưu.

Chậm rãi ngã về giường, một bên hôn môi một bên giúp đỡ đối phương thoát y, Thuần Y vừa kéo quần dài và quần lót của Vĩnh Lăng đến đầu gối, tay liền nhin không được vỗ về chơi đùa dương vật phần phần mềm mềm kia, tựa như đang chiều chuộng vuốt ve tiểu sủng vật, khiêu khích, trêu đùa, nghe đối phương không cam lòng ô ô ô kêu, tiếng kêu khiêu khích, dâm mị khiến cho chính mình một căn kia cũng cứng lên, hai căn để cùng một chỗ, nùng tình mật ý.

Vĩnh Lăng được sờ đến thoải mái, giống như con mèo tựa vào người Thuần Y, ôm lấy cổ hần cúi đầu cười. Thuần Y biết đối phương ám chỉ cái gì, vội nuốt nước miếng, đúng vậy, đúng vậy, chỉ cần nhìn chăm chú nhục thể Vĩnh Lăng một phút thôi, hần liền toàn thân nóng lên, chỉ hận không thể nhanh nhanh đem tiểu đệ đệ cắm vào chỗ đó, để thân thể thông thuận hô hấp.

Kéo đôi tay dài thon tú của Vĩnh Lăng đến giao triền phủ nấp. Tay Vĩnh Lăng so với Thuần Y hoàn toàn bất đồng, trắng mềm nhẵn nhụi, móng tay được cắt tỉa gọn gàng sạch sẽ, những vết chai sần do cầm bút cũng dần tiêu hết, mà một thời gian dài chỉ đánh máy tính, kết quả làm cho ngón tay càng thêm mềm dẻo, so với Thuần Y lại càng khác biệt hơn. Tay Thuần Y chỉ có thể duyệt vào tiêu chuẩn tay công nhân, vừa thô ráp lại nhiều dấu vết chai sần.

Đặt cùng một chỗ đối lập rõ ràng nhưng không hiểu vì sao lại có cảm giác phù hợp, Thuần Y nhin không được cảm ngón tay đối phương nhất nhất liêm duyệt..... Chọc cho Vĩnh Lăng cười khanh khách, chất cộn

làm cho y hưng phấn, cảm giác tiếp xúc lại càng mãnh cảm, chỉ một chút ngứa thôi cũng có thể bị rượu làm cho hiệu quả mãnh liệt.

“Từ bỏ..... Hì hì hi..... Đừng cần.....” người kia có vẻ sợ nhột, muốn thu hồi bàn tay đang bị đùa giỡn.

Thuần Y không tha, đùa giỡn cũng là tình thú nha, làm tình nếu không khiêu khích thì còn gì là hứng thú nữa, như thế cần bản giống như cưỡng bức người ta chứ không phải làm tình nữa.

Liếm xong từng ngón tay, tiếp đó là lòng bàn tay, đầu lưỡi ướt át lướt qua từng tác da thịt, người kia chỉ biết khinh suyễn yếu đuối tựa vào ngực hắn, đầu lưỡi kia còn chưa buông tha cho, chậm rãi chuyển dần lên mặt trong của cánh tay, khuỷu tay là chỗ mãnh cảm của Vĩnh Lăng, y chỉ biết lắc lư, thoải mái a.

Cơ hồ cả người Vĩnh Lăng toàn bộ đều hôn qua một lần, Thuần Y mới lật đổi phương lại, làm cái mông nhỏ nhỏ vênh cao, làn da đàn hồi đầy sức sống, lộ ra bắp đùi nhẵn bóng đặc biệt dụ nhân. Thuần Y yêu thích không thôi, tay sờ tới sờ lui, nam nhân chân không có lông rất ít, Thuần Y chính là thích như vậy, sờ sờ thân thể y có loại cảm xúc như đang vuốt ve viên ngọc nhẵn nhụi vậy.

“Chớ sờ đến.....”

Vĩnh Lăng đợi không được, đôi mắt ướt át phiêu lại nhìn như khẩn cầu, nâng lên cặp mông tả hữu lay động, chủ động bài khai cánh mông tuyết trắng, lộ ra hoa tâm phấn hồng e ấp, hy vọng một loại rung động mãnh liệt hơn.

Lúc này đây, tiểu huyết kia giống đang nói: Mau lên, nhanh đến yêu thương ta.....

Thuần Y vui đầu, tham lam liếm lộng huyết khẩu nộn thịt, tiếng nước “chật chạt” và tiếng rên rỉ khó nhịn nổi của Vĩnh Lăng giao hưởng hô ứng. Thuần Y biết Vĩnh Lăng đối với hành động này đặc biệt có cảm giác, nên hắn dường như lại càng tận tình lấy lòng, nhân tiện hưởng thụ động khẩu co rút không ngừng khép mở kia.

“Thật dâm dăng..... Huyết lại đặc biệt tao.....” Vừa liếm vừa nói.

“Anh liếm thật thích..... Đầu lưỡi tuyệt quá..... làm người ta thoải mái muốn chết.....” Vĩnh Lăng cũng không thẹn thùng, lớn mật nói ra cảm giác của mình.

Thuần Y nghe ra hơi thở tình dục, chính hắn cũng cứng đến phát đau, nhưng vẫn nhẫn nại dùng đầu lưỡi giúp y khuếch trương, hắn nhớ mang máng là ban ngày bộ dáng Vĩnh Lăng đi đường khó chịu thế nào, mà hắn hoàn toàn biết một đạo lý: số 1 tốt sẽ khiến người như lên thiên đường, còn số 1 không tốt làm hoa cúc của người đau.

Cho nên hắn hầu hạ Vĩnh Lăng đến thoải mái, thoải mái đến nỗi nhân gia thỏa mãn như con mèo, miễn cưỡng thở dài nói: “Tôi cũng muốn..... Muốn ăn của anh.....”

Thuần Y nghe xong kinh hãi không thôi, tối hôm qua giống như không được thử qua phục vụ đặc biệt này của Vĩnh Lăng nha, nếu có thể bắn một phát vào cái miệng nhỏ nhắn hồng hồng kia, tận mắt thấy y nuốt tinh dịch của mình khẳng định rất tuyệt.

Thối lui dựa vào đầu giường mở rộng hai chân, đặc ý để lộ ra thứ cứng như thiết, ác vật sớm đã chuyển sang màu đỏ tím nhếch lên trời lắc lư.

“Muốn ăn đại JJ của ca sao, tới đây.”

Vĩnh Lăng mắt đều đỏ rồi, cố ý nói: “Thật lớn a..... Sợ nuốt không nổi..... Vẫn là không.....”

Thuần Y cũng không cho Vĩnh Lăng vừa lâm trận đã bỏ chạy, cầm lấy thứ kia của mình quơ quơ tựa như vật phẩm triển lãm, nói: “Ngoan..... Liếm vừa ướt vừa cứng.....mới có thể thao cạo sung sướng.....”

Vĩnh Lăng cười một tiếng, cầm lấy con “tôm sống” lắc lư kia, cúi đầu trước hết liếm thứ chất lỏng từ quy đầu chảy ra, lại nghiêm chỉnh ngậm vào liếm láp. Dương vật của hắn căn bản có thể được xưng là khủng long tiền sử cấp cực đại thật không phải đùa, không bao lâu sau đã khiến cho Vĩnh Lăng miệng mỗi, bắt quá cảm giác này quả nhiên mới mẻ, hơn nữa khi nghĩ đến việc đại huynh đệ này sẽ đi vào trong cơ thể mình tàn sát bữa bãi, Vĩnh Lăng đều cười đến mắt đều cong cong, a a, liếm quy đầu xong, cự long a cự long ta kế tiếp đánh bóng mắt cho người.....

Phân thân to dài không ngừng được phun ra nuốt vào xuất nhập trong miệng Vĩnh Lăng, Thuần Y tưởng càng thêm cứng rắn, nhịn không được, ra sức trều sáp trong miệng Vĩnh Lăng, hẳn chính là muốn thao cái miệng mới hôn không lâu kia.

“Bắn trong miệng cậu được không?” Thuần Y đầy ý xấu hỏi: “Cho cái miệng nhỏ nhắn phía trên của cậu cũng nếm thử tinh dịch của tôi.....”

Tiến triển như vậy tựa hồ làm Vĩnh Lăng ứng phó không kịp, phát ra tiếng vang kháng nghị ô ô càng làm cho Thuần Y hưng phấn, đột nhiên ra tăng trều động, rất nhanh bắn chút bạch dịch vào cái miệng ôn nhu ẩm ướt.

Xuất tinh là thời khắc nam nhân linh hồn bùng nổ, làm cho người nhận đồng dạng cảm thụ được lực lượng kia, nhận lấy tinh khí, nuốt lấy tinh khí, chia sẻ sinh mệnh.

Cho nên khi Thuần Y rút côn thịt ra, Vĩnh Lăng khẽ nhếch miệng làm tràn ra một ít dịch, y liếm môi nuốt vào hết.

“A..... Anh bắn.....” Vĩnh Lăng cố ý nghiêng người mở chân, một tay cầm lấy tinh khí đang cương của mình, một tay chỉ vào hậu huyệt hồng hồng, hỏi: “..... chỗ này làm sao bây giờ?”

Thuần Y kỳ thật chỉ bắn ra chút đội quân tiền tuyến, bộ đội tinh nhuệ chân chính còn ẩn trong túi trứng. Hắn đẩy Vĩnh Lăng ngã trên giường, nghiêng người, nhấc một chân y gác lên vai mình, nhắm ngay tiểu huyệt “phốc” một tiếng sáp nhập.

“Cho cậu Toàn bộ cho cậu..... Dụng tâm ăn.....” Nụ cười của Thuần Y lúc này có thể phân vào loại nụ cười dâm dăng.

“Tuyệt quá..... dùng sức muốn.....”

Thuần Y sẽ không khách khí mà trều sáp, nhiều lần ra sức chọc thẳng đến hậu huyệt giống như muốn chọc thủng người ta, mà Thuần Y chọn dùng tư thế vừa lúc làm cho Vĩnh Lăng nhìn thấy nơi hai người tiếp hợp đến nhất thanh nhị sở, côn thịt tím đỏ dờn theo quy luật ra vào âm vang.

Vĩnh Lăng mị nhãn như tơ, a a chính là loại lực đạo này, chính là góc độ này, trụ thể thô to lấp đầy mật động y, mỗi một lần đâm đều có thể chạm tới tuyến tiền liệt, khiến cho thân thể y vừa co rút vừa phản ứng, tràng đạo lúc đó gắt gao bao lấy không chừa ra chút kẽ hở.

Đây là một hồi vật lộn liều mạng, xác thịt tương hợp, người tới ta đi cũng thật là phù hợp, lại còn liều chết triển miên, âm thanh da thịt va chạm “ba ba ba” không ngờ phá lệ tạo ra cảm giác hài hòa, người đang trầm luân phát ra tiếng kêu dục tiên dục tử.

“Không được, thật sự không được.....” Thân thể ra sức vặn vẹo đấu tranh, kích thích quá mức bén nhọn làm Vĩnh Lăng muốn chạy trốn, nhưng lại có chút tham luyến, “A a, từ bỏ..... Thật sự từ bỏ..... Ca ca.....”

“Chơi chết cậu..... Thao chết cậu mới có thể nói không được.....” Thuần Y một chút cũng không lưu tình, hẳn là người chủ động, dùng thủ đoạn tán tỉnh cao minh và xung lực dũng mãnh để chinh phục mỹ nhân dưới thân, hẳn phải thỏa mãn đối phương, cũng muốn thuận phục đối phương.

Vĩnh Lăng nước mắt vương đầy mặt, nhưng nước mắt này phần lớn là kết quả của tình dục kích thích, lúc này thể nào còn giữ lại lý trí nữa? Y hoàn toàn bị khoái cảm lấp đầy, hưởng thụ các loại góc độ va chạm trong cơ thể của người đàn ông này, ái dịch từng chút thấm ướt huyệt khẩu và trứng túi của y.

“Chơi chết tôi..... Ô ô..... Anh thật tuyệt..... Mau, mau một chút.....” Mông vô thức kẹp chặt lại, y thậm chí còn luyến tiếc Thuần Y rút côn thịt ra, cho dù biết rút ra là để đỉnh nhập lần sau, nhưng là, nga, y quá yêu côn thịt kia, theo kinh nghiệm y trải qua chưa từng có khoái cảm như vậy.

Người này quá lợi hại, là ai? Là..... Thuần Y..... người này.....

Giờ này khắc này Vĩnh Lăng đã sớm đã quên đi hiềm khích giữa hai người, y chỉ biết là người này cho mình thật nhiều khoái hoạt, say rượu rồi lại phối hợp va chạm vận luật, khoái cảm như sóng triều từng lớp từng lớp tập kích, muốn bay.

“Mau..... Tôi muốn thăng”

Sảng khoái muốn thăng thiên luôn, bay đến thiên đường hoa viên trong truyền thuyết, lặn lộn trong những đám mây ấm áp cùng với thân thể hòa làm một.

“Chờ một chút, anh đây sẽ cho cậu.”

Thuần Y cũng không tiếc rẻ khí lực, đối với hậu huyệt của bạn giường này ra sức ra vào, muốn thao như thể nào liền như thế đó, quy đầu ra sức dùng lực nghiền nát, mồ hôi tuôn dày đặc.

“A a, đến..... Đến đỉnh điểm..... Ô ô ô, không được..... Tôi..... Đừng có ngừng..... Đến.....”

Ánh mắt tan rã môi khẽ nhếch, trong nháy mắt phần eo Vĩnh Lăng khẽ giật, tinh dịch bắn tung tóe lên bụng và ga giường, sau khi phóng thích vui sướng làm hai má y ửng hồng, thân thể cũng là một màu hồng nhuận, thân thể đắm chìm trong ái dục gợi cảm kinh người.

Quá tuyệt vời, Thuần Y còn muốn đổi góc độ để thưởng thức mi thể này, đem Vĩnh Lăng vừa mới phát tiết mềm nhũn lật lại, phát hiện đùi y còn run run, có thể thấy được thân thể y xác thực vừa trải qua một chặng đường tiêu hồn.

“Còn, còn làm gì.....” Vĩnh Lăng khuôn mặt đầy nước mắt, biếng nhác hỏi.

“Tiếp tục chơi cậu, chơi tiểu tao hóa.....”

Hắn cúi người hôn lên môi, lên mặt, hôn lung tung lên người Vĩnh Lăng, liếm đi những giọt nước mắt. Hắn giống như con cún chưa thỏa mãn hít hít chủ nhân. Mà Vĩnh Lăng bởi vì vừa phát tiết, thân thể đều thả lỏng, phía dưới co rút. Thuần Y tốc độ thông thả trừu sấp, hưởng thụ lỗ nhỏ tao nhã xinh đẹp.

“Bảo bối, mật động của em thích chết người..... Anh muốn sấp cả đêm.....”

“Ừm.....” Y híp mắt hưởng thụ, thân thể vừa qua cao trào còn bị vây trong trạng thái mất cảm cao độ, tùy tiện để Thuần Y đụng chạm, nhõng nhẽo, làm nội bích của y theo phản xạ co rút lại, y thậm chí hơi hơi nâng lên cái mông để có thể nuốt vào

cây gậy dài của Thuần Y.

Thuần Y bắt đầu một cuộc tấn công điên cuồng mới, dùng thứ hùng tráng kia ra vào không thôi, càng đụng càng hưng phấn, hắn lặp lại hành động một cách máy móc, một lần tiếp một lần đóng cọc, càng đâm càng sâu, càng đâm càng vui sướng.

“Thích không, thích thì hảo hảo kêu cho ca ca nghe..... Ca sẽ thưởng cho.....” Thuần Y làm đến dữ tợn rồi.

“Cho tôi..... Ừ, cứ như vậy..... Cầu anh.....” rên rỉ khàn khàn kêu loạn, căn bản là không cần Thuần Y yêu cầu, Vĩnh Lăng đã dâng lên thứ đối phương muốn.

Thuần Y vừa lòng mạnh mẽ đong đưa, thứ đó trương lên, một lần nữa đem tinh dịch nóng bỏng bắn vào trong thân thể đối phương. Đây mới là kết quả trận đấu sức chân chính, hắn giao một phần sinh mệnh của mình cho đối phương, đối phương dùng thân thể tiếp thụ.

Có chút điểm thoát lực, trận tình ái này làm hắn cảm thấy mệt mỏi, hắn rất ra sức, rất chuyên chú, hoàn toàn không cho mình một đường lui, nhưng hắn nguyện ý. Sau đó hắn gắt gao ôm Vĩnh Lăng, hắn biết hắn muốn như vậy.

Mà Vĩnh Lăng trước hắn một bước đã ngủ say, ngay trong bầu không khí làm người ta sung sướng này.

8. Chương 8: Oan Gia—không Chịu Trách Nhiệm

Sáng hôm sau, hai người lại một lần nữa bị chuông điện thoại của khách sạn gọi tỉnh, trong đầu cùng hiện lên một câu.

Phương thức rời giường không đúng rồi.

Không đúng, rất rất không đúng, bởi vì hai người lại trần truồng ngủ cùng một chỗ, như cũ áp dụng phương thức ngủ thân mật nào đó, Thuần Y ngực dán vào lưng Vĩnh Lăng, ôm chặt giống như đứa nhỏ đang ôm con thỏ bông vậy.

Nói xem, hai người sao lại có thể ngủ chung thân mật như vậy đâu? Vấn đề này có đem đi hỏi Thượng Đế, Thượng Đế cũng không biết câu trả lời, này được xếp vào loại hiện tượng thần bí siêu tự nhiên, có lẽ thuộc quyền quản lí của bạn nhỏ cõi trường lưng mọc cánh cầm cung tên nơi nơi bắn loạn xạ cũng nên.

Bạn nhỏ cõi trường bây giờ tạm thời vắng mặt, nhưng tiếng chuông điện thoại vẫn tiếp tục âm ỉ. Vì Vĩnh Lăng so ra gần điện thoại hơn, cho nên Thuần Y đành buông tay ra cho y đi tiếp.

Vĩnh Lăng vừa động thân thể, khuôn mặt phút chốc thoáng hồng, tiểu huynh đệ của người nào đó cư nhiên còn tắc trong người y, ngay lúc y di động thì trượt ra, đồng thời chảy ra thật nhiều thứ gì đó dính dính

“F*ck, tối qua anh bắn bên trong bao nhiêu lần? Nếu bị tiêu chảy tôi đây sẽ đập chết anh!” Sáng sớm rời giường chính là hùng tráng uy vũ như vậy đó.

Thuần Y không trả lời, nhìn người đang nghe điện thoại kia cái miệng nhỏ hoa hoa tuyết trắng, một lượng tinh dịch lớn từ nơi bấp dùi chảy ra vẽ nên đường cong tuyệt đẹp, không xong, hấn lại cương.

An phận cho ta! Hấn tức giận trừng vị huynh đệ đang từ nhỏ dần dần biến thành lớn kia.

Ý chí của con người vào lúc này đây chính là lúc lý tưởng để phát huy chiến thắng thú tính, phân thân của Thuần Y từ vị trí mười giờ chậm rãi nghịch chiều đồng hồ lui..... Lui, thối lui đến tám giờ, bảy giờ, một mỗi thối dài một hơi, rốt cục cũng an phận trở lại hướng sáu giờ.

Lúng túng qua đi, chợt nghe thấy Vĩnh Lăng kêu đau, phanh một tiếng ngã xuống giường, oanh liệt dùng tư thế cún đào đất tiếp đất.

Thuần Y kinh hãi nhảy xuống giường nâng người nọ dậy, quan tâm hỏi: “Làm sao vậy?!”

Vĩnh Lăng từ xấu hổ chuyển thành tức giận, mắng: “Còn, còn, còn làm sao nữa, không phải chuyện tốt anh làm sao? Chân nhuyển!”

Không chỉ có chân nhuyển, còn có tay, eo, tóm lại chính là toàn thân chỗ nào cần nhuyển thì nhuyển, chỗ nào nên cứng lại mềm nhũn, ô ô ô ô ô, xương cốt tất cả dường như đang đình công, nguyên nhân là gì sao? Hỏi người mặt thú ấy!

Thuần Y chợt dạ, mắt bò mới lo làm chuông, nói: “Cậu muốn đi tắm sao? Tôi đỡ cậu.”

“Ai muốn anh giúp? Tôi không có việc gì, cút!”

Tính tình thật chẳng đáng yêu tí nào, mà cũng không hấn, kỳ thật đùa giỡn tiểu tử này cũng có chút ý tứ..... Ý niệm kỳ quái trong đầu Thuần Y chợt lóe rồi biến mất, hấn cũng không hiểu vì lại nghĩ như vậy nữa, tức giận xông lên.

“Tôi cũng không muốn đỡ, chỉ là lo lắng cậu té ngã bị thương, tâm tình không tốt thôi.”

“Anh anh anh, đáng giận! Có bản lĩnh thì ôm tôi đến phòng tắm đi, toàn bộ quá trình hầu hạ tôi!” Vĩnh Lăng nói không lại hấn, đành nói dối.

“Ôm tiểu hầu tử thì có gì khó? Tôi không những có thể ôm, còn có thể bế kiểu công chúa nữa.”

Vĩnh Lăng không để ý tới việc hấn kêu mình là tiểu hầu tử, đầu vừa quay cuồng, cả người đã nằm trên đôi tay tuy thô mà lại hữu lực, Thuần Y thật sự bế Vĩnh Lăng lên, huyết sáo, dễ dàng tiến vào phòng tắm.

Vĩnh Lăng tựa vào vòm ngực kiên cố, nương theo tư thế này ngẩng đầu nhìn lên, kỳ thật, kỳ thật, Thuần Y người này diện mạo tuy không thể coi là đẹp, bù lại có hương vị nam nhân.

Người thế này chẳng phải thuộc khẩu vị của y sao? Rõ ràng.....

Câu hỏi chưa được trả lời, người cũng đã bị đặt dưới vòi nước ấm áp, phòng tắm ẩm ướt sương khói mập mờ, làm biến mất vô tung một nửa đáp án chưa kịp thành hình. (đoạn này mình chém, đọc hiểu mang máng thôi ==!)

Chân mày thấm nước nhú lại, hỏi: “Anh làm gì đó?”

Thuần Y trong tay đầy bột tắm, đang hướng tới cái xông người kia chà xát, nghe thấy y hỏi liền đáp: “Chẳng phải cậu oán tôi phun nhiều lắm sao, lão tử chỉ phụ trách rửa thôi.”

“Cút ngay, tôi tự làm.”

“Cậu có khí lực sao?” Xì một tiếng, “Hơn nữa phòng tắm rất trơn.”

Vĩnh Lăng không nói nữa, y thật đúng là không còn khí lực đâu, hai bắp đùi run đến lợi hại, vì sao lại như vậy a? Y chậm rãi hồi tưởng, hẳn là do hai đêm qua hoang dâm vô độ, hơn nữa cả ngày trải qua hành trình dài trên đường, cảm giác mệt mỏi đồng thời bạo phát.

Quên đi, y cũng không còn khí lực mà đấu tranh, tùy tiện để Thuần Y làm gà mẹ thôi.

Thuần Y phát hiện Vĩnh Lăng không hề kháng cự, chỉ ngoan ngoãn bám vào người mình, trong lòng nở nụ cười, tiểu tử này coi như biết thức thời.

Cùng nhau tắm dưới vòi sen, bàn tay dính bột xà phòng lướt qua xứ sở làm hấn tiêu hồn không thôi, tâm cũng thấy mềm mại. Khi hấn vói ngón tay vào hoa huyết để tẩy rửa, người này còn khê kêu vài tiếng, lắc lắc cái xông nhỏ, còn lại đem toàn bộ sức nặng cơ thể tựa vào lòng hấn, giống như sủng vật nhỏ nhu thuận động lòng người.

Hơn nữa Vĩnh Lăng khá là khả ái, nhất là bây giờ đây, mái tóc ướt đầm rủ xuống tai, cổ, dòng nước ập ập làm da thịt trắng nõn của y tựa như một loại quang ảnh liễm diễm, cộng với sắc môi hồng hồng làm cho người ta có một loại lỗi giác như đóa hoa sen mới nở, tuy rằng đóa phù dung này giới tính là nam.

Hấn tham luyến ngắm nhìn, nhìn đến lưu luyến quên đi hết thấy, quên rằng dòng nước đang xối xả trên đầu, quên rằng sắp tới thời gian tập hợp, quên rằng trước đây hai người luôn miệng cãi nhau, đã quên.....

Tất cả mọi thứ dường như đều dừng lại, chỉ còn tồn tại giờ khắc này.

Thẳng đến khi có người nộ khí đằng đằng nhắc nhở: “Này, còn muốn tẩy chỗ đó tới khi nào? Anh cho là tôi bị một trăm người luân phiên bắn sao?! Không có a, bên trong chỉ có của một người bắn như anh, một người thôi đó, tùy tiện lau lau là sạch rồi!”

Thuần Y rút ngón tay về, cố ý nói: “Cậu không biết một mình tôi có thể sánh với thiên quân vạn mã?”

“Tôi chỉ biết là anh bây giờ vừa cương lại vừa cứng, F***!”

“..... Cậu không cứng chắc?”

“Cái này gọi là thần gian cương (cương lúc buổi sáng ý mà), nguyên lý thần gian cương anh có hiểu hay không? Là phản xạ của nội tạng làm cho cương lên, đừng có ngốc đến mức nghĩ là tôi đối với anh phát tình chứ.”

“Cái kia, tôi cũng thần gian cương vậy..... Mà cậu cũng không phải khẩu vị của tôi.” Thuần Y đồng dạng mạnh miệng.

Vĩnh Lăng hừ một tiếng đẩy hấn ra, đột nhiên Thuần Y bằng khí lực to lớn kéo y lại, hành động khó hiểu này làm Vĩnh Lăng run sợ trong chốc lát.

Người mặt thú này muốn làm gì đây?

Thuần Y trái lại không làm gì hết, chỉ trầm mặc vài giây rồi trầm giọng hỏi: “..... Tôi nói này, cứ cãi nhau như vậy để làm gì?”

“Bằng không anh muốn thế nào?” Vĩnh Lăng không hiểu sao có chút khựng hoảng hốt.

“Cậu cũng đừng luôn nhìn tôi không vừa mắt như vậy, để đi chơi vui vẻ, được không?” Thuần Y đóng vòi nước, nói thêm: “.....Hai đêm trước tuy là do uống rượu Nếu tôi làm cậu không thoải mái..... hành trình còn ba ngày nữa..... Tôi sẽ cẩn thận, sẽ không đối với cậu.....”

Vĩnh Lăng đột nhiên không biết nên ứng đối như thế nào, người này muốn làm hòa? Thật không quen, làm một đồng tử ngũ bèn nhọn trào phúng của y tắc một đoàn ở cổ.

Thuần Y cầm khăn tắm giúp y lau khô tóc và thân thể, còn nói: “Tôi cũng không phải loại hình cậu thích..... Cho nên dù chúng ta có một đêm tình hay hai đêm tình, cậu cũng đừng lo, tôi sẽ không dây dưa. Cứ như vậy, được không?”

Là muốn phân rõ giới tuyến với y sao? Vĩnh Lăng cũng không biết vì sao lại có chút phần nộ: “Anh định ăn kiền mật tịnh rồi vô môn bỏ đi?”

“Cậu muốn tôi phụ trách? Cậu biết rõ phụ trách là ý tứ gì chứ?”

Chịu trách nhiệm, nhất sinh nhất thế mãi mãi cùng một chỗ, cùng nhau thưởng thức xuân hoa thu nguyệt, cùng một chỗ đến khi chết già, vô luận ốm đau hay khỏe mạnh, bần cùng hay giàu có, trẻ hay già, suôn sẻ hay không được như ý đều nguyện ý yêu nhau, an ủi nhau, tôn kính nhau, bảo hộ nhau, vĩnh viễn trung tâm không thay đổi.

Là phụ trách như vậy sao?

“Chúng ta đều nhìn nhau không vừa mắt, không có khả năng.” Vĩnh Lăng nhanh mồm nhanh miệng nói, sau đó chỉ muốn cho mình một tát, vì sao lại nói nhanh như vậy chứ?

Hai người ở trên giường rất con mẹ nó hòa hợp, nếu có thể bỏ cá tính khác nhau một trời một vực qua một bên, cùng một chỗ, hoặc là..... Lời cũng đều nói ra rồi, không thể thu lại.

Sau đó tâm tình có điểm mất mát, tựa như cầm hóa đơn đến đối thưởng (đối trong đối chiếu), phát hiện giải thưởng độc đắc lướt qua bên người, cách nhau chỉ một con số.

“Cũng đúng, chúng ta không hợp cũng không phải ngày một ngày hai, cho nên.....”

Cho nên cái gì, Thuần Y chưa nói.

Đừng nói, không cần nói nữa, nói gì cũng vô dụng thôi.

Bởi vì buổi sáng mất nhiều thời gian cho việc tắm, hai người lại bỏ qua bữa sáng, may mà bên cạnh bọn họ còn có người cẩn thận như Như Bình, như cũ đưa qua gói cơm nắm và mấy khối thịt gà nhập cư trái phép.

“Như Bình, cô quả nhiên là Thiên sứ của tôi.” Thuần Y cười nói.

Như Bình đỏ mặt làm Thuần Y mỉm cười, Như Bình tuy xinh đẹp, nhưng do khí thể ngự tỷ quá cường, cho nên người trong công ty không dám ba hoa trước mặt cô, khó trách cô không quen bị người khác đùa giỡn.

Chia một nửa bữa sáng cho Vĩnh Lăng, tình cờ hai tay chạm nhau, hai người thể nhưng cùng sưng sốt một chút.

Giống như có gì đó thay đổi, mầm cây nhỏ bé phá đất chồi lên, nảy mầm.

Sau đó Thuần Y nghe thấy một câu cảm ơn.

Tuy rằng âm thanh rất nhỏ nhưng hẳn lại nghe đến nhất thanh nhị sở. Hai chữ cảm ơn này hẳn nghe thường xuyên, mà hẳn cũng hay nói, chỉ là một câu đơn giản thể hiệp phép lịch sự giữa người với người mà thôi, nhưng đây là lần đầu tiên cái người bên cạnh nói với hắn câu này, là nói cho hắn nghe.

“Không cần khách khí.” Hắn trả lời, ngoài ý liệu thấy cảm động.

Hoặc là, không thể trở thành người yêu, vậy làm bằng hữu cũng là có thể đi? Bọn họ hai bên giao hữu quyền có cùng xuất hiện (không hiểu nên để nguyên), lại đều là đồng tính, không có lý do gì lại không thể trở thành bằng hữu, ngoại trừ việc ở công ty kia mới là nguyên nhân chủ yếu khiến bọn họ thường xuyên xung đột.

“Nếu.....” Thuần Y đột nhiên hỏi: “Nếu chúng ta không phải đồng nghiệp, có thể.....”

“Cái gì?” Vĩnh Lăng nghe không rõ.

“..... Không có gì.”

Hắn không dám hỏi, chỉ sợ nghe được đáp án châm chọc.

Khi nào thì Ngô Thuần Y hẳn lại trở nên nhát gan như vậy.

Hành trình hôm nay là đi tham quan khu bảo tồn thiên nhiên, ngồi xe hơn một giờ, rồi chuyển qua đi thuyền mới đến được công viên quốc gia, tham quan nơi có nhiều loài chim quý thú lạ cùng với kỳ hoa dị thảo, công viên này có bảy loại hình rừng rậm bất đồng, còn có một số động thực vật quý hiếm sinh trưởng, vừa nhìn là biết quý giá.

Nếu là những nhà nghiên cứu sinh học, hẳn là sẽ lựa chọn dạng công viên quốc gia như nơi này, ở lại một hai ngày, tận tình tham quan rừng mưa nhiệt đới nổi tiếng nhất thế giới, bất quá người của công ty Kiên Kinh là ai a? Tất cả chỉ là nhân viên, viên chức bình thường thôi, có ai muốn tốn vài giờ ở đây đâu? Nhiều lắm là chọn nơi có phong cảnh đẹp để chụp ảnh, thử nghiệm chút thứ gọi là rừng mưa nhiệt đới mà thôi.

Đáng tiếc a đáng tiếc, người nào đó ngay cả mấy hoạt động đơn giản ấy cũng không thể làm, mông y thật sự rất đau a, nhúc nhích một tí thôi là động đến huyết mạch bị sử dụng quá độ rồi, khổ không nói nên lời, bởi vậy quyết định một người đợi ở tổng bộ công viên là được rồi, để những người khác đi tìm khỉ mũi dài, khỉ lông bạc, các loại thực vật linh tinh.

Thuần Y đang muốn đi theo đội ngũ thăm quan, quay đầu lại phát hiện thăm trạng của Vĩnh Lăng nên dừng cước bộ, hẳn đương nhiên biết Vĩnh Lăng bị làm sao.

Như Bình đi bên cạnh Thuần Y cũng quay đầu, hỏi Vĩnh Lăng làm sao vậy.

“..... Không nên hỏi, rất khủng bố.” Vĩnh Lăng nói như vậy.

“Vậy anh nghỉ ngơi đi, để tôi nói với trưởng đoàn một tiếng.” Cô kéo kéo Thuần Y, “Đi thôi.”

“Tôi ở lại.” Thuần Y trả lời.

“Vĩnh Lăng lớn như vậy chẳng lẽ sợ bị hầu tử phi lễ sao?” Như Bình ngược lại không đồng tình lắm, “Khó có dịp đi ra ngoài chơi, không nên bỏ lỡ dịp ngắm cảnh, anh ở đây cũng không thể giúp anh ấy làm cái gì a.”

Vĩnh Lăng cũng mất bình tĩnh phát phát tay, “Đúng vậy đúng vậy, tôi cũng không phải bị bệnh, lười đi bộ mà thôi, mọi người đi chơi đi.”

Thuần Y vẫn nói: “Tôi ở lại.”

Thái độ như cũ kiên trì, bộ dạng ngay cả lão già Thiên Vương đến cũng không thay đổi được hẳn. Như Bình lại khuyên vài câu vẫn không thể lay động hẳn, chỉ có thể tự mình đuổi theo đội ngũ, mà ở đằng xa, tiểu lão bản Phi Đồng đứng ở cổng vào đang chăm chú nhìn.

Vĩnh Lăng cũng phát hiện ra Phi Đồng, nhin không được nói: “..... Tiểu lão bản rốt cuộc là yêu anh hay là yêu tôi đây?”

“Tôi.” Thuần Y không chút do dự nói: “Cậu ấy vẫn đều nhìn lên tôi.”

“Vậy anh nên đuổi theo hẳn nha.”

“..... Hôm khác đi.” Thuần Y nói xong, hẳn lại phát hiện ánh mắt Phi Đồng không ngừng dao động, nếu nói là yêu hẳn, chẳng bằng nói là theo dõi thì đúng hơn.

Phi Đồng xoay người bước đi, Thuần Y nhàn nhã ngồi xuống, Vĩnh Lăng không quá cảm kích.

“Việc gì phải làm vậy?” Y đẩy đẩy người bên cạnh.

Thuần Y gió thổi bất động, “Sợ bị tôi phi lễ sao?”

“Đều bị anh phi lễ hai lần rồi, còn sợ cái gì?” y bĩu môi khinh thường.

“Cậu không sợ có lần thứ hai còn có lần thứ ba?”

Vĩnh Lăng chấn động, trái tim đập bang bang, buổi đêm tốt đẹp như vậy lại một lần nữa.....

Nhất thời giận tái mặt, đúng là người mặt thú, người này còn muốn lăn giường với y sao? phi! Hẳn.....

“Đùa thôi, đừng tưởng thật.” Thuần Y đáp. Hẳn nói câu kia xác thực còn có chút ý tứ muốn thử, nhưng là Vĩnh Lăng tặc mao phản ứng làm hẳn lập tức thu nhỏ miệng lại, xem ra, aizzz, Vĩnh Lăng chán ghét hẳn so với trong tưởng tượng còn nhiều hơn.

Quên đi.

Sau đó Thuần Y nghe thấy thanh âm “cô lố lố”, còn chưa kịp nghĩ ra là cái gì, người bên cạnh liền oán giận nói đói bụng, khát nước.

“Chưa đến trưa mà.....” Thuần Y nhìn sắc trời.....

“Tối hôm qua hao tổn thể lực nhiều lắm, buổi sáng lại vội vàng lên xe chưa kịp ăn no.” Vĩnh Lăng nói thẳng, quay đầu nhìn nhìn, phát hiện miền đất mới: “Có nhà ăn kia, tôi đi xem xem có gì ăn không.”

Vừa mới đứng dậy đã bị Thuần Y áp chế xuống, “Ngồi đi, tôi đi mua.”

“Này, đừng nghĩ tôi không dậy nổi.....”

“Tôi vừa vặn cũng đói bụng, thuận tiện mua cho cậu.”

Lời này là giả, hẳn không đói bụng, chỉ là sẵn sóc không muốn để Vĩnh Lăng phải đi nhiều mà thôi.

“Ách.” Vĩnh Lăng thuận miệng đáp ứng, thật đúng là dễ tin người.

Rất nhanh, Thuần Y mang theo đồ ăn nóng hồi trở về, có thêm hai lon Coke mua từ máy tính tiền tự động, Vĩnh Lăng muốn trả tiền cho hẳn lại bị cự tuyệt, đổi không muốn ăn, bị Thuần Y lạnh lùng tặng cho hai câu.

“Đại nam nhân tính toán cái gì? Lần sau đổi lại cậu mời là được rồi.”

“Thao, lần tới mời anh ăn cá muối, xem nuốt được không!” Sau khi phát ra lời lẽ hùng hồn, y lập tức lang thôn hổ yết.

Thuần Y cười khê, tiểu tử tạc mao cũng có thời khắc khả ái như vậy.

“Cười cái gì?” Vĩnh Lăng liếc người bên cạnh đang cười thật cổ quái, nhin không được hỏi.

“Không có gì. Tôi thích hải sản xào nóng.”

Vĩnh Lăng mắt sáng ngời, “Hắc, tôi biết có một nhà hàng hải sản không tồi, mỗi xuất một trăm đồng, lại còn nhiều loại bia, cơm trắng ăn đến no luôn, cách công ty cũng gần, lần sau dẫn anh đi ăn.”

“Vậy mời luôn cả Đại Diêu, A Trung, Khả Quần, Khả Nhạc cùng nhau đến, nhiều người có thể gọi nhiều loại đồ ăn, ném thêm các loại hương vị.”

Vĩnh Lăng vỗ vai hẳn, cười nói: “Có đạo lý, a a, tôi sẽ giới thiệu cho anh tạc hà tử, tam chén kê, gà xào ớt xé phay, mỗi lần đi tôi toàn ăn đó.”

“Đều là những món tôi thích ăn, không sai.” Thuần Y thở dài, “Nơi này đồ ăn ăn không quen, tôi bây giờ chỉ muốn chạy về nhà, ra chợ đêm ăn từ đầu đến đuôi.”

“Hắc Hắc, nơi này nóng quá a, làm tôi muốn uống trà bí đao.” Vĩnh Lăng trong lòng lưu luyến, lại chỉ có thể lắc lắc lon Coke trong tay cho đỡ thèm.

“..... Chúng ta là đồng nghiệp đã lâu mà trừ bỏ một lần kia cơ bản chưa từng ra ngoài ăn cơm đi?” Thuần Y đột nhiên nói.

“Đúng vậy, tôi đều ăn với tất cả mọi người rồi, chỉ trừ có anh.” Vĩnh Lăng hừ hừ nói: “Mỗi ngày trước khi tan sở đều cãi nhau một trận, nhìn mặt anh chỉ muốn cẩu, sao có thể hẹn đi ăn cơm?”

Thuần Y sờ sờ cằm, tình huống của hẳn với Vĩnh Lăng không sai biệt lắm, hai người trước đây đề tài nói chuyện vĩnh viễn đều là chuyện công ty, hoàn toàn không biết bộ dáng đối phương sau khi tan tầm ra làm sao, khó trách không biết đối phương đều là đồng tính.

“Về sau, cái kia..... Chúng ta ít âm ỉ đi một chút?”

“Có thể chứ, chỉ cần anh cùng một trận tuyến với tôi, kêu nhà xưởng giao hàng đúng giờ thì chúng ta ngay cả lý do cãi nhau cũng không có.”

Thuần Y nhìn trời, aizzz, yêu cầu này có vẻ rất khó khăn độ a, nhóm lão bản so với Vĩnh Lăng tạc mao còn khó đối phó hơn, không phải chi phí cao thì cũng là thiếu nhân lực, không thì khuôn đúc gặp trục trặc, thậm chí còn lén lút tiếp đơn đặt hàng của công ty khác, đẩy Kiên Kinh xuống phía sau.....

Vừa phải đấu trí đấu lực với lão bản, còn phải tận lực giả bộ đáng thương, trừ bỏ Phẩm quản quản lý ra thì ai có thể hiểu được cho hắn? Hắn cũng không muốn việc này làm đồng nghiệp oán giận, làm cho ấn tượng của Vĩnh Lăng đối mình thậm tệ, đẩy hắn vào tình thế trong ngoài không được lòng người, phí sức lại chả có kết quả tốt.

Vĩnh Lăng ăn xong, uống một ngụm nước, nói: “..... Tôi cũng biết là lão bản ỷ vào việc anh không dám phá vỡ quan hệ, vụng trộm khi dễ anh. Anh a, thời điểm nên cứng rắn thì cứng rắn, ít nhất đừng để bọn họ kéo dài thời hạn xuất hàng.”

“Cậu.....”

“Tôi cái gì?” Vĩnh Lăng xoay người thấy đồ ăn trong tay hắn chỉ mới hết một nửa, “Cái kia anh còn ăn nữa không? Không ăn thì cho tôi đi.”

Cảnh tượng nóng bỏng triền miên bỗng nhiên tái hiện trong đầu, lời nói không đứng đắn đột nhiên thốt ra.

“Lúc nào tôi cần cứng thì có bao nhiêu cứng, cậu là người rõ ràng nhất.”

Vĩnh Lăng thiếu chút nữa phun hết đồ ăn trong miệng ra, trên mặt một mảng hồng không biết là do tức giận hay là quần bách, lập tức cho người bên cạnh một cước.

“Cho anh chút mặt mũi thì anh làm tới phải không! Lớn không dậy nổi hả? Cứng không dậy nổi a?! Có một ngày tôi đây sẽ là số 1, chuyên trách bạo cúc anh..... Ai ôi!”

“Cẩn thận, móng cậu còn đau đi?”

“Cút!”

“..... Vẫn chưa no sao? Bên kia có bán khoai tây chiên, để tôi mua cho cậu.”

“Cút!” Chỉ vào bên đường, “Cút đi mua!”

Thuần Y nhảy dựng lên vội chạy đi mua này nọ, lần đầu tiên phát hiện ra đấu võ mồm với Vĩnh Lăng như vậy cũng rất có ý tứ.

Chẳng mấy mà đã chạng vạng tối, trưởng đoàn sắp xếp lịch trình cho bọn họ khá thoải mái, tiếp tới đến tiệm lưu niệm mua sắm. Vĩnh Lăng đã khỏe hơn rất nhiều, hơn nữa đã hứa với người nhà sẽ mua quà lưu niệm nên rất cực lực chấn hưng tinh thần đại sát một hồi.

Như Bình nhìn trúng Thuần Y thân cường thể tráng, muốn hắn lại hỗ trợ cầm giúp này nọ, Thuần Y lắc đầu, chỉ vào Vĩnh Lăng đang đông nhìn, tây nhìn, loạn loạn nhìn, ý là hắn phải giúp tiểu tử này, Như Bình rất khó được có chút sinh khí, cùng các tỷ muội đi ra nơi khác.

“A a, tôi muốn mua cái này..... Cái kia, mẹ tôi khẳng định sẽ thích..... Ha ha, tẩu thuốc gỗ này thật kỳ lạ, đem về hiếu kính lão ba.....”

Vĩnh Lăng mua đến nghiện, cứ thấy gì thuận mắt là lấy, thấy Thuần Y xách theo cái giỏ đi bên cạnh, không nói hai lời toàn bộ ném vào, cũng không chú ý rằng thật ra đối phương đặc biệt đi theo hộ tống y, còn tưởng là hắn chỉ trùng hợp đi theo chọn đồ mà thôi.

Phẩm quản quản lý và quản lý nghiệp vụ cách một dãy đồ gốm nhìn lén, vừa lòng a vừa lòng, một hồi tiệc rượu ngày hôm qua quả nhiên hiệu quả cao, đem vợ chồng bắt hoà quay lại chính đạo, xem kia, hai người phu xướng phụ tùy- cầm sắt hợp minh cỡ nào ấm áp nha.

“Hình dung kiểu này cũng rất kỳ quái a, hai người cũng không phải vợ chồng, là đồng nghiệp, phải nói là đồng bào đồng trạch, khế nhục kim lan mới đúng.” Phẩm quản quản lý đột nhiên nhú mày nói.

Quản lý nghiệp vụ vỗ trán, “A a, bị ảo giác tối hôm qua hại thảm rồi, lão đang nghĩ hai người kia thành giai ngẫu.”

“Nhắc mới nhớ, tôi cũng thấy ảo giác đáng sợ đó..... Lão bà nói rất đúng, không nên uống nhiều rượu.”

“Cho dù là ảo giác, dù sao bọn họ cũng hòa hảo rồi, công ty sẽ an khang tường hòa, cuộc sống của chúng ta cũng tốt hơn phải không? A a, hy vọng mọi người có thể kiếm về nhiều lợi nhuận cho công ty, tiền thưởng cuối năm khẳng định không ít, chúng ta cũng có thể hưởng lợi a!” quản lý nghiệp vụ không ngừng ha ha cười.

Hai vị quản lý đang đứng đó vui vẻ khoái hoạt, phía sau là thanh âm lão tổng.

“Cậu lại đây, giúp tôi chọn vật kỷ niệm.”

Quản lý nghiệp vụ sợ tới mức co rụt cổ lại, quay đầu nơm nớp lo sợ nói: “Lão, lão tổng, mua đồ kỷ niệm cho người nhà thì ngài tự chọn là được rồi, người nhà ngài thích gì, ngài so với ai khác đều rõ ràng hơn.....”

“Bọn họ thích cậu, cậu chọn cái gì bọn họ cũng cao hứng.” Lão tổng nghiêm nghiêm mặt nói.

Phẩm quản quản lý trơ mắt nhìn chiến hữu bị người xách cổ lôi đi, gãi gãi đầu nói: “Đúng rồi, lão bà đi shopping nhất định phải theo sau giám sát, miễn cho loạn tiêu tiền.”

Trung tâm mua sắm nhất thời vô cùng náo nhiệt.

9. Chương 9: Oan Gia— Bị Biểu Sai Tình

Buổi tối khi chuyển vào khách sạn mới, Thuần Y và Vĩnh Lăng đối với căn phòng có chút cảm giác kỳ diệu, không còn là chiếc giường đôi cho hai người đặt chính giữa phòng nữa, mà là hai chiếc giường đơn, ở giữa được ngăn cách bởi chiếc bàn nhỏ.

Ít ra thì không cần phải chia vạch phân tuyến đúng không? Vĩnh Lăng tự nhủ.

Hai người tựa hồ đã đạt thành nhận thức chung nào đó, đặc biệt im lặng vào phòng tắm tắm rửa, đặc biệt im lặng sửa sang lại hành lý, đặc biệt im lặng mở TV xem một vài tiết mục linh tinh, giữa chừng đi tiếp điện thoại của Phẩm quản quản lý, hỏi bọn họ có muốn đi uống rượu không.....

“Tha cho bọn em đi sếp.” Vĩnh Lăng kêu rên.

“Có tôi, cả quản lý nghiệp vụ nữa, hai người thay đổi quyết định thì xuống quán bar lâu một tìm bọn tôi..... A a lão tổng ngài cũng muốn đi sao? Đến đến đến.....”

Phảng phất còn nghe được quản lý nghiệp vụ nhỏ giọng nói: Lão tổng ngài đến làm gì vậy? Ngài sẽ làm không khí tệ ngắt.....

Vĩnh Lăng treo điện thoại, quay đầu nói: “Ngủ?”

“Ngủ, mai dậy sớm.” Thuần Y đáp.

Vĩnh Lăng chỉnh ngọn đèn cho tối đi, hai người rất ăn ý chui vào ổ chăn đưa lưng về phía đối phương, một câu cũng không nói.

Trong căn phòng rộng lớn chỉ còn âm vang vận chuyển của điều hòa, tiếng hô hấp lại nhỏ đến mức không thể nghe thấy, ban đêm an tường yên tĩnh như vậy so với hai đêm trước hoang đường dâm ô, sinh ra đối lập thật lớn.

Nếu hai đêm kia là một sai lầm, như vậy từ tối nay trở đi, hai người phải quay về chính đạo.

Nhưng đêm dài lại rất yên tĩnh, làm cho con người ta khó ngủ.

Sáng hôm sau, Như Bình đang đứng bên cạnh bàn tiệc nghe hai người bọn họ thi nhau ngáp, vừa nhìn liền giật mình.

“Hai đôi mắt gấu mèo, làm sao vậy?”

“Ngủ không ngon.” Hai miệng một lời cùng nói.

Như Bình nghĩ ngợi, hỏi: “Do phòng không sạch sẽ?”

“Rất sạch a.” Thuần Y khó hiểu đáp.

Như Bình lườm hắt một cái, “Có hảo huynh đệ ở cái loại phòng không sạch sẽ này. Hai người không tin có tà sao, thử quán nước ngoài rất nhiều phòng đều có vấn đề, nếu sợ bị quấy rối, trước khi vào phòng nên gõ cửa ba lần để chứng tỏ mình chỉ ở nhờ mà thôi, trước khi ngủ nên vái một chút, nói bây giờ bọn tôi ngủ trên giường, các ngài ngồi ở ghế tạm nha, ở nhờ một đêm ngày mai trả lại cho các ngài, lễ phép chút.”

Vĩnh Lăng vội vàng giải thích: “Không phải vậy, bọn tôi chỉ là.....”

“Biết rồi, đêm nay nhất định sẽ chiếu theo đó mà làm.” Thuần Y ngắt lời, nếu không chẳng lẽ giải thích tới qua hắt mắt ngủ là vì cảm thấy hư không tịch tịch tịch sao?

Vĩnh Lăng cũng không nói gì, nguyên nhân y mất ngủ so với Thuần Y không khác nhau mấy, hư không tịch tịch tịch lạnh lẽo a. Có người làm ấm ổ chăn trước, thậm chí là làm mấy thứ “vận động” trước khi ngủ mới là có lợi cho giấc ngủ.

Thật ra nguyên nhân chủ yếu là biết đối phương ở ngay phía sau, làm trái tim đập loạn, lại mặc danh kỳ diệu sợ bị đối phương phát hiện, nên chỉ dám đề thấp hô hấp, đồng thời áp chế đi khát vọng đang rục rịch.

Trong lòng hiểu rõ đối phương chưa ngủ, nhưng không ai muốn chủ động mở miệng nói chuyện.

Thẳng đến tận nửa đêm.

Nguyên tưởng rằng đã sớm quen với việc cô chăm độc miên (chăn đơn gối chiếc), mỗi ngày trước đây không phải đều như thế sao? Đi làm, tan tầm, ngẫu nhiên tự thưởng cho mình một bữa ăn ngon, ngẫu nhiên quen biết ai đó, kết giao một thời gian không hợp thì chia tay, trong hai mươi mấy năm vẫn một người ngủ như vậy.....

Vì sao tối hôm qua lại đặc biệt xót xa, đặc biệt tịch tịch tịch đầu?

Trên xe, hai người không hẹn mà cùng lăn ra ngủ, vai đỡ lấy đầu, đặc biệt làm cho người ta có cảm giác hài hòa, tình huống này làm hai vị quản lý trao đổi ánh mắt vui mừng, a a, thử hành quả nhiên là diệu chiêu tốt nhất khiến con người ta tăng tiến cảm tình. Phẩm quản lý thậm chí nhận ra lão bà nhà mình ôn nhu hơn, còn quản lý nghiệp vụ thì phát hiện lão tổng càng ngày càng dính người.

Hành trình kế tiếp là tham quan viện bảo tàng, miếu thờ, du sông, buổi chiều thì lên máy bay đến Singapore, thăm quan vườn thú ban đêm nổi tiếng. Mọi người ngồi trên xe chuyên dụng dạo chơi khắp công viên, trên xe có người của vườn bách thú chụp hình kỷ niệm, du khách trước khi rời đi sẽ đến khu lưu niệm để xem ảnh chụp..... Nếu thích có thể mua.

“Chúng ta kia!” Vĩnh Lăng quắc mắt nhìn hai tấm hình chụp y và Thuần Y, hai người lúc dạo chơi trong công viên vừa vận ngồi cùng nhau.

“Mua đi.” Thuần Y nói.

“Tận mấy trăm đồng lận, đắt quá!” Vĩnh Lăng thít đầu a, trong lòng lại nghĩ, y vừa này vỗ hươu cao cổ, voi, sư tử, dơi tận mấy trăm lần lại không vào ống kính tấm nào.

Thuần Y trái lại đang nói chuyện với nhân viên mua hai tấm ảnh, đưa một tấm cho Vĩnh Lăng, nói: “Làm kỷ niệm.”

“A, để tôi trả anh tiền.....”

“Không cần.”

“Anh thật là hào phóng quá mức đi, khó trách đến bây giờ còn chưa mua nổi nhà, chỉ có thể lấy xe làm phòng. Vĩnh Lăng nghĩ muốn tức, tức đến mức lấy ngón tay đâm vào hõm vai Thuần Y.

Thuần Y nở nụ cười, “Cậu nói đúng, tôi nhất định phải tìm người có khả năng đến quản lý tiền nong, có thể giống cậu mau chóng mua nhà ở.”

Này coi như là khen ngợi Vĩnh Lăng biết giữ tiền đi, Vĩnh Lăng thật cao hứng, chạy qua khu bán vật kỷ niệm chọn một chút hình nộm thú, kẹp sách, nam châm các loại. Thuần Y nhìn những vật nhỏ này, mấy cái này để làm gì a? Bất quá là của người ta tặng, hẳn cũng vui vẻ nhận, cái này người ta gọi là lễ nhẹ nhưng tình nặng đi.

Từ vườn bách thú về thẳng khách sạn, hai người vào phòng lại tròn tròn mắt, thiên a, trường đoàn là đang đùa giỡn bọn họ đi? Hay là nói đùa giỡn bọn họ kỳ thật là lão thiên gia?

Trong ánh đèn mờ nhạt, một chiếc giường lớn hoàn toàn chảnh chảnh nằm giữa căn phòng, ga giường trắng tinh sạch sẽ, rèm cửa mở ra một nửa, từ độ cao tầng mười sáu vừa vịn đem ánh trăng cảnh đêm thu vào đáy mắt, này, bầu không khí lãng mạn như vậy có vẻ thích hợp với vợ chồng tân hôn đi hưởng tuần trăng mật hơn.

Hai người nhìn nhau, trong lòng không biết là tư vị gì.

Sau đó Vĩnh Lăng hoảng hốt đến quên cả bố trí vạch ngăn cách, y không yên lòng bỏ chạy vào phòng tắm, sau khi đi ra đổi lại là Thuần Y đi vào, như trước dùng một chiếc khăn tắm quấn quanh eo, làm cho Vĩnh Lăng nhìn không được lên lên nhìn hẳn. Không có biện pháp, y chỉ thích xem dáng người mãnh nam, cơ ngực kia, bờ lưng kia, bắp chân rắn chắc kia.....

Hai người ngồi xuống hai bên giường, cũng không chú ý TV đang chiếu cái gì, hơn nữa, không phải là nên đi ngủ sao? Tối hôm qua không phải hai người vẫn nằm gọn gàng quy củ đó sao? Như thế nào hôm nay lại lè mè như vậy?

Hoặc là nói, hai người đều đang chờ một cơ hội nào đó, nhưng ai cũng không có dũng khí mở lời.

Mười phút sau, Thuần Y mở miệng, nói: “Cái kia.....”

“Sao cơ?” Vĩnh Lăng đáp lại, cảm thấy có chút miệng khô lưỡi khô.

“Chúng ta.....” Thuần Y trên trán cũng xuất hiện mấy giọt mồ hôi.

“Ừ.....”

“Lầu một có quán bar ngoài trời..... Cậu nếu không ngủ được, chúng ta đi làm vài chén.”

Nói đến đây, Thuần Y ngược lại không còn dũng khí nói tiếp, hẳn nuốt nuốt nước miếng, lời vừa nói ra cùng với suy nghĩ trong lòng hoàn toàn chẳng ăn khớp chút nào.

Vĩnh Lăng vừa nghe Thuần Y đề nghị như vậy, có loại cảm giác như đang bị người dồn đến vách núi, chưa kịp nhảy lại đột nhiên phát hiện vách núi biến thành thảo nguyên, bên trong các loài động vật thần nhiên gặm cỏ, không gặm cỏ thì là vui vẻ ca hát: A thế giới này cỡ nào xinh đẹp, không khí này cỡ nào tươi mát.....

Tương phản cũng quá lớn đi? Lớn đến mức làm y ngạc nhiên.

“Không muốn?” Thuần Y thấy y không trả lời, hỏi tiếp một câu.

“Không phải.” Vĩnh Lăng thăm mắng bản thân làm sao lại có loại phản ứng thế này chứ? Cũng không phải choai choai lần đầu trải đời. Y điều chỉnh tốt tâm tình, nghiêng đầu hỏi: “Không uống say?”

“Không uống say.” Thuần Y gật đầu.

Không uống say, hai người cũng không nói rõ nhưng lại ăn ý ngầm quyết định.

Không thể mắc thêm lỗi lầm nào nữa. Lần đầu tiên có thể đổ cho rượu giở trò quỷ, làm cho bọn họ không nhận rõ đối phương. Lần thứ hai, rượu chỉ có thể gánh vác 50% trách nhiệm, 50% còn lại là do bọn họ cảm xúc dâng trào, làm rồi nói sau. Nhưng nếu có lần thứ ba, vậy thì vạn kiếp bất phục, chứng tỏ, chứng tỏ, chứng tỏ.....

Cho nên không thể nghĩ, không thể nói, không thể sai, sai là không thể cứu vãn.

Ăn mặc chỉnh tề, mang theo thẻ tín dụng, ví tiền, hai người tìm được quán bar của khách sạn cạnh bể bơi, bởi vì phương Nam thời tiết oi bức, ngay cả buổi tối bể bơi cũng được quan khách ưu ái, ngọn đèn chiếu rọi

xuống sân phỏng theo phong cách nhiệt đới Hawaii tạo nên phong cảnh tuyệt đẹp, rất có cảm giác phong tình lãng mạn, nhiều khách ngoại quốc đang vọc nước trong bể bơi khi thấy Vĩnh Lăng ánh mắt đều thẳng.

Thuần Y thậm chí còn hào phóng chỉ vào vài người trong đó, nói với ý: “Hắc, người kia đáng người không tệ..... Nhưng mà lòng ngực cũng quá nhiều rồi..... Ách, tôi cá là người tóc nâu kia bình thường nhất định có chơi tennis.....”

Hai người chọn vị trí cách bể bơi một khoảng ngồi xuống, Vĩnh Lăng hiếm khi hỏi: “Tại sao biết hẳn đánh tennis?”

“Vận động bất đồng hình thành phân bố các cơ cũng bất đồng, quan sát hẳn cơ chân với cánh tay và bắp tay là có thể đoán được.” Thuần Y tiện thể gồng tay, nói: “Cậu sờ sờ xem.”

Vĩnh Lăng xoa bóp sờ sờ, nha, xuất thân từ vận động viên có khác, cơ bắp quả nhiên rắn chắc, sờ thật thích.

“Sờ đủ chưa?” Một lát sau Thuần Y hỏi.

Vĩnh Lăng mặt đỏ lên vội buông tay, y không để ý mà niết thật lâu, đàn ông cơ bắp quả nhiên chính là nhược điểm của y.

Thuần Y kỳ thật không có so đo Vĩnh Lăng sờ mó bao lâu, hoặc là niết như thế nào, chỉ là mấy người ở quầy bar vẫn dùng ánh mắt khác thường nhìn họ, trong mắt ý nói: “Muốn hôn nhau thì đến chỗ khác mà thân mật đi”, mới làm hẳn nhắc nhở Vĩnh Lăng dừng tay.

“Cậu biết tiếng Anh, gọi giúp tôi một chén rượu.” Hẳn nói.

Trong khi Vĩnh Lăng order rượu, Thuần Y tùy tiện quay đầu nhìn quanh, thấy Như Bình và chủ tịch phụ nhân tay xách nách mang mấy túi shopping đi qua, Như Bình hiển nhiên cũng thấy hẳn, hướng về nơi này phát phát tay, Thuần Y vậy lại, biết ngay mấy vị nữ nhân này lại mua sắm lên dây cót tinh thần đây mà, mà tiểu lão bản Phi Đồng rất hiếu thuận đi theo phía sau, hai tay đồng dạng xách túi lớn túi bé, có thể thấy được phụ nhân đại khai sát giới cỡ nào.

Sau đó Phi Đồng lại lần nữa nhìn chằm chằm Thuần Y, mang theo cảm giác không mấy thân thiện.

Thuần Y vẫn không hiểu nổi, Phi Đồng vì cái gì cứ chìa mũi nhọn vào hẳn đâu? Mới đầu còn tưởng người nọ yêu thích mình, sau ngẫm lại có gì đó không thích hợp, ánh mắt kia căn bản không phải loại yêu mến gì, trái lại mang theo chút cảnh cáo.....

Nhịn không được liếc xéo cái người đang tán gẫu hăng say với mấy người ở quầy bar. Chẳng lẽ.....

Vĩnh Lăng phát hiện ánh mắt hẳn có gì đó quái dị, trừng lại: “Nhìn cái gì?”

“..... Cậu không thể nói chuyện thân thiết nhiệt tình với tôi sao, Lúc nào cũng chưng ra khuôn mặt mẹ kế với tôi thế? Tôi còn hoài nghi chính mình là kẻ thù giết cha cậu đâu.”

“Phi, ba tôi còn sống nhần kia, đừng có nói quở.” Vĩnh Lăng mắng.

“Thật có lỗi.” Thuần Y vuốt cái mũi, đúng là hẳn nói lung tung rồi.

Rượu được đưa tới, Vĩnh Lăng uống một ngụm mới hỏi: “Tôi đối xử với anh thật sự hung dữ vậy sao?”

Thuần Y cười khổ, đúng vậy, đả ngộ chênh lệch quá lớn làm hẳn chỉ muốn treo cờ kháng nghị.

“Tôi về sau sẽ chú ý sửa.” Vĩnh Lăng còn nói: “Anh cũng vậy, nếu ở công ty cứ đối nghịch với tôi, tôi không mắng anh thì thực xin lỗi chính mình.”

Sao cứ có cảm giác tất cả đều là lỗi của hẳn? Thuần Y tiếp tục cười khổ, aizzz, Vĩnh Lăng nói những lời này như thế nào lại giống hết mấy lời của mẹ hẳn khi nhắc tới ba hẳn đâu? Hay là hẳn phải nhường một bước, học theo cách nói của ba hẳn: Lời của vợ luôn luôn đúng

A??

“Cứng họng rồi?” Vĩnh Lăng thấy hẳn sắc mặt quái dị nên hỏi.

“Không, không phải.” Bận rộn phủ nhận, đồng thời cũng là phủ nhận ý niệm kỳ quái vừa hiện lên trong đầu.

Hai người ở quầy bar một bên nói nói chuyện, một bên gọi đến ly rượu thứ ba, đột nhiên bên cạnh Thuần Y có người, cười hì hì nói: “Tối đây uống rượu sao không rủ em?”

Một vị tiểu thư xinh đẹp xuất hiện ở quầy bar làm tất cả nam nhân ở bể bơi đều liên tiếp dời lực chú ý sang bên này, nguyên lai là Như Bình. Cô đang mặc lễ phục váy dài thướt đai vừa mới mua, chân đi giày cao gót, trên mặt là một lớp son phấn mỏng, nhìn ra là đặc biệt chuẩn bị.

Thuần Y huyết gió một cái, nói: “Còn tưởng là mỹ nữ ngoại quốc tới làm quen, nguyên lai là cô. Ngồi, tôi mời cô uống một chén.”

Như Bình vui vẻ ngồi bên cạnh Thuần Y, hào phóng hưởng thụ nhân gia mời rượu, cô gái này vừa xuất hiện, dễ dàng đem đề tài câu chuyện chuyển sang một hướng khác, biến thành cô ngồi nói, Thuần Y Vĩnh Lăng hai người gật đầu nghe, sau đó Vĩnh Lăng phát hiện ra một sự kiện tương đối quỷ dị.

Ánh mắt Như Bình đều chăm chú đặt trên mặt Thuần Y, cũng không thèm liếc sang chỗ y một cái, hại Vĩnh Lăng nghĩ Thuần Y đột nhiên biến thành Đệ nhất tuấn nam rồi chứ.

Để kiểm tra ánh mắt của mình, y bắt đầu cẩn thận quan sát Thuần Y, kỳ quái, tướng mạo hấn vẫn như cũ nhìn không đẹp lắm, hơi thở hung thần coi như là có cá tính, bất quá có thể là do mấy ngày nay hai người sớm chiều ở chung, còn cùng nhau làm những việc không nên làm, quá khứ y cảm thấy gương mặt này vừa hung dữ lại ghê tởm, hiện tại nhìn lại tương đối thuận mắt, cảm giác trên thế giới này không còn khuôn mặt nào nam tính mỹ lực hơn so với khuôn mặt trước mắt này.

Có phải thẩm mỹ của y bị giảm một bậc rồi hay không? Nếu không tại sao trước đây cảm thấy diện mạo này cũng không có gì đáng chú ý lắm, mà bây giờ lại làm y nhìn đến phát sốt. Trái tim đập bang bang, còn phát hiện nguyên lai Thuần Y lại dễ nhìn như vậy, so với mấy tiểu tử ở bể bơi này đều dễ nhìn hơn.

Tim đập loạn nhịp khiến y phải cúi đầu, cũng không biết đã ngẩn người bao lâu, đột nhiên nghe thấy Như Bình bên cạnh Thuần Y nói chuyện với y: “..... Có thể đi?”

Y cả kinh, ngẩng đầu mờ mịt hỏi: “Cái gì?”

“Cái kia, em có chuyện muốn nói với Thuần Y, bây giờ đi trước.....” Như Bình mặt có chút đỏ, cắn môi nói: “Vĩnh Lăng anh không cần chờ bọn em.....”

Vĩnh Lăng vẫn còn chưa hiểu gì, thấy Thuần Y phía sau có chút khó xử, bộ dáng tựa hồ có vẻ phiền toái.

“Ách, được, hai người đi đi, không cần để ý đến tôi.” Vĩnh Lăng hào phóng khoát tay, một mình thì một mình, y sẽ không nhàm chán đâu, y còn có tiểu đệ ở quán bar bồi chuyện, còn có suất ca ngoại quốc ở bể bơi dưỡng mắt cho y nữa.

Như Bình đứng dậy trước đi ra ngoài, Thuần Y đi theo phía sau, vừa đi vừa quay đầu lại nhìn, chỉ chỉ vào lưng Như Bình, lại chỉ chỉ vào người mình, vẻ mặt vênh râu trợn mắt giống như đang oán Vĩnh Lăng vì sao không ngăn cản.

Vĩnh Lăng mặc danh kỳ diệu a, Như Bình có chuyện tìm Thuần Y thương lượng thì có liên quan gì đến y?

Bất quá, Như Bình một bộ thần bí, chẳng lẽ có bí mật siêu cấp vô địch đại bất quá không thể cho ai biết? Cũng đúng, cô là một phần quan trọng của công ty, ở bên kia có thể nghe được một chút tin tức bí mật của đồng sự hoặc thủ trưởng, tỷ như chủ tịch lúc trước từng ngoại tình, chủ tịch phụ nhân tự mình đi đàm phán với tiểu tam; Hoặc là quản lý nghiệp vụ đi tổ tình mười ba lần, lần nào cũng nước mắt trở về.....

Chẳng lẽ.....

Vĩnh Lăng đột nhiên cả người toát mồ hôi lạnh, hay là Như Bình đã đánh hơi chuyện y và Thuần Y lúc đó đã phát sinh quan hệ? Hay là, hay là cô ta đoán ra hai người là đồng tính? Cái này y còn chưa có dự định gì a.....

Vĩnh Lăng như đứng đông lạnh, như ngồi đồng than, vội vàng lấy thẻ tín dụng tính tiền, bèn kết bèn mang, thổi Thuần Y bỏ cửa chạy lấy người, ngay cả đồ uống của Như Bình cũng để y trả. A a a, lần sau phải đòi lại mới được, bắt hấn mời đi ăn hải sản một trăm đồng một suất, ăn đến đứt chun quần mới thôi!

Vĩnh Lăng giống như kẻ trộm rón ra rón rén đuổi theo phương hướng hai người biến mất, hình như bọn họ đi ngược lại hướng bể bơi, nơi đó có hoa viên phong cảnh tươi đẹp, những tán cây không rõ tên che khuất ánh đèn, quang ảnh lần lượt đan xen dưới tàng cây, thích hợp cho những đôi tình nhân đàm tình giải sầu, bất quá Vĩnh Lăng chỉ muốn biết Như Bình đưa ra yêu sách gì với Thuần Y.

Quả nhiên hai người đứng dưới một gốc cây mặt đối mặt, Như Bình hai tay nắm chặt đặt trước ngực, rất nghiêm túc nói gì đó, Thuần Y cúi đầu lắng lắng nghe.

Đứng xa quá không nghe thấy bọn họ nói cái gì, Vĩnh Lăng đành phải lê thân tới gần, cơn gió đêm làm cho cây cối phát ra tiếng xào xạc vừa vụn che dấu tiếng bước chân, cuối cùng y núp dưới một bụi cây thò đầu ra nghe ngóng, cách bọn họ khoảng chừng năm mét.

Rốt cuộc đang nói cái gì vậy? Trong tiếng gió, thanh âm của Như Bình so ngày thường càng ôn nhu, cũng run rẩy hơn.

“..... Anh cảm thấy..... Chúng ta, ta.....”

Là do thanh âm khá ôn nhu, cũng bớt đi ngữ điệu hào phóng tự tin thường ngày nên rất khó mà nghe được rõ tất cả lời nói của cô, hại Vĩnh Lăng đều muốn nóng nảy rồi, hận không thể đập tắt mấy tạp âm xung quanh.

Không sao, y còn có tuyệt chiêu, nắm tay chụm lại thành hình cái phễu đặt bên lỗ tai là có thể nghe rõ thêm vài lần.

“..... Em..... nghiêm túc.....” Như Bình nói tiếp, thanh âm so với vừa rồi càng nhỏ hơn, yếu ớt hơn.

Thuần Y thấp giọng âm ừ gì đó, biểu tình đồng dạng ôn nhu. “..... Đã biết.....”

Hai người này rốt cuộc là nói cái gì đây? Vĩnh Lăng đều vội muốn chết, lại đột nhiên phát hiện bên cạnh có điểm dị thường, vừa nhìn liền dọa người, Phỉ Đồng cũng đang ngồi xổm một bên.

“Tiểu.....”

Đang muốn chào hỏi tiểu lão bản, gặp nhau trong trường hợp này có khi là hữu duyên, nhưng Phỉ Đồng lại dựng ngón tay áp bên miệng, ý nói y chớ có lên tiếng.

Nha nha, nguyên lai tiểu lão bản cũng là tâm tính nghe lén bát quái, thật tốt quá, như vậy cho dù bị Thuần Y và Như Bình phát hiện, thấy tiểu lão bản trước mặt, bọn họ cũng tuyệt đối không dám mắng y không có đạo đức.

Như Bình còn nói cái gì đó: “..... Thật sự..... Không thể?”

“Thật có lỗi.” Kiên định đáp.

Như Bình đột nhiên cúi đầu che mặt khóc nức, Thuần Y sững sốt một chút, nâng nâng tay tựa hồ định an ủi người ta, nhưng do dự một chút cuối cùng vẫn là buông tay.

“Thực xin lỗi.” Tiếp theo là thở dài.

Vĩnh Lăng xem đến trợn mắt há hốc mồm, này là thế nào vậy? Càng khoa trương hơn là Phỉ Đồng bên cạnh cư nhiên lại đứng lên nhảy ra khỏi lùm cây, đi thẳng đến chỗ hai người đứng. Ngay thời điểm Thuần Y và Như Bình còn chưa kịp phản ứng liền tặng cho Thuần Y một đấm.

“Cậu, cậu cư nhiên làm cô ấy khóc!” Phỉ Đồng nổi giận dùng dưng rống to.

Một quyền này làm cho Thuần Y ngã lộn xuống đất, có thể thấy được dùng lực lớn cỡ nào, Như Bình kinh ngạc trừng lớn mắt, ngay cả khóc cũng quên luôn.

Thuần Y chật vật ngồi dưới đất, tay xoa xoa nơi bị đấm trên mặt, cũng hoàn toàn không nghĩ tới phải hoàn thủ, chỉ là dùng ánh mắt đầy thâm ý nhìn Phỉ Đồng. Phỉ Đồng giơ tay định tặng thêm một đấm nữa, Vĩnh Lăng vừa kịp chạy tới, đồng dạng một quyền hướng đến mặt Phỉ Đồng công kích.

“A, hai người đánh nhau làm gì a? Có chuyện gì thì hảo hảo nói không được sao? Động thủ đánh người là không được!” Vĩnh Lăng kêu to.

Vĩnh Lăng một quyền này đánh cho Phỉ Đồng mắt nổ đom đóm, hấn loạn choạng, cảm thấy cái mũi có chút ẩm ướt lạnh lạnh.

“Anh chảy máu mũi!” Như Bình sợ hãi kêu, lấy ra tay khăn tay giúp hấn cầm máu.

Phỉ Đồng căn bản không quản máu mũi chảy hay không, nắm quyền đang định đánh Vĩnh Lăng và Thuần Y, Như Bình kiên quyết kéo hấn ra, kêu: “Anh làm cái gì vậy? Đừng đánh.....”

“Hấn ta cự tuyệt em đúng không? Đây là khi dễ em!”

Như Bình rất muốn khóc, lại lắc đầu, “Sao anh lại biết..... Không quan hệ, em chỉ là..... Đừng đánh, đi thôi.....”

Vĩnh Lăng đồng dạng đứng che trước mặt Thuần Y, hung tợn kêu: “Đừng tưởng cậu là tiểu lão bản thì tôi sợ, tôi khi thiện không sợ ác, muốn đánh thì tới đi!”

Như Bình kéo Phỉ Đồng ra cách bọn họ một khoảng, vừa đẩy vừa đối với hai người kia gật đầu thật có lỗi, nói: “Không có việc gì, không có việc gì..... bọn em đi trước đây.....”

Phỉ Đồng không thể không tuân theo ý nguyện của Như Bình, cứ như vậy ồm ồm rời đi trong ánh mắt trừng lớn nhìn Thuần Y tựa hồ rất hận hấn, bộ dáng như tính toán hận cả một đời.

Hai người kia sau khi rời khỏi, Thuần Y ngồi dưới đất ha ha cười, cười đến thực vui vẻ, giống như người vừa mới bị đánh không phải hấn mà là Vĩnh Lăng.

“Còn cười!” Vĩnh Lăng quay đầu mắng.

“Có chuyện từ từ nói không được sao? Động thủ đánh người thật không nên Cậu mà cũng có ý tốt này sao? Lúc trước tôi còn bị cái đầu cậu đụng thiếu chút nữa trật khớp cằm đâu.”

“Này này, đánh người giúp anh không cảm kích thì thôi, chỉ biết nói mát.” Vĩnh Lăng thấy khó chịu.

“Tôi rất cảm kích nha, nhưng cậu vừa mới đánh là tiểu lão bản, này.....” Thuần Y đứng lên nhắc nhở.

“A, tôi đánh tiểu lão bản! Thảm rồi, hấn về ăn vạ với phu nhân thì tôi chỉ có nước thất nghiệp!”

Vĩnh Lăng bối rối, mất việc đồng nghĩa với thiếu hụt thu nhập, như vậy tiền nhà, tiền ăn, tiền xăng xe trông cậy vào đâu đây, a a a, y trước khi đánh người sao lại không nghĩ tới cái này chứ?

“Aizz, cũng không biết làm sao nữa, hấn ta đánh anh làm tôi thật sinh khí.” Cuối cùng y ngượng ngừng nói.

“..... Nếu cậu bị sa thải, tôi sẽ từ chức với cậu, dù sao cậu là vì tôi mới đánh người.”

“Cũng không cần, tôi phát cáu cũng chỉ vì.....” Vĩnh Lăng tỉnh lại một chút, lại chất vấn: “Mà tôi nói anh a, Như Bình rốt cuộc muốn mượn bao nhiêu tiền mà bị anh cự tuyệt vậy? Nhìn anh cự tuyệt thẳng thừng như vậy, hấn là rất nhiều đi?”

Thuần Y vẻ mặt như mới nuốt hơn mười quả trứng gà.

“Cậu, cậu cho là cô ấy tìm tôi nói chuyện là vì muốn mượn tiền?”

“Chẳng lẽ không đúng sao?” Nhìn biểu tình của Thuần Y, Vĩnh Lăng cũng không dám xác định.

“Không phải, cô ấy..... cô ấy muốn kết giao với tôi..... Nhà cô ấy giục kết hôn, mà cô ấy lại cảm thấy tôi cũng không tệ, thích tôi thật lâu.” Thuần Y cư nhiên lại có chút ngại ngùng.

“Dựa vào, cô ta vì cái gì thích anh chứ không phải thích tôi? Tôi rõ ràng đẹp trai hơn anh!”

“Cô ấy thích cậu thì sao? Cậu có thể làm tình kết hôn với phụ nữ?”

Vĩnh Lăng á khẩu rồi, đúng vậy, này nếu đổi lại là y, đương nhiên cũng phải nghiêm chỉnh mà cự tuyệt, y cũng không nghĩ kết hôn với phụ nữ, hại người ta cũng hại luôn chính mình.

“Thế tiểu lão bản làm sao mà đánh anh?” Vĩnh Lăng tiếp tục hồ nghi.

“Nhìn không ra à?” Thuần Y lắc đầu, “Hấn thích Như Bình.”

Vĩnh Lăng nói không nên lời rồi, nguyên lai sự tình so với trong tưởng tượng còn phức tạp hơn, tiểu lão bản này khẳng định hận hai người bọn họ lắm đây, trở về bọn họ thật sự phải nói bye bye với Kiên Kinh sao.

“Về thôi.” Thuần Y nhìn nhìn ánh đèn từ khách sạn, lại sờ sờ chỗ bị đánh, hừ nhẹ một tiếng, thật đúng là đau nhá, Phỉ Đồng tên kia đúng là đánh thật sự.

Hắn đoán Phỉ Đồng ngay từ đầu là đã coi trọng Như Bình, lại phát hiện Như Bình luôn tiếp cận hắn, cho nên ánh mắt tất cả đều là ghen tị phần hận chứ không phải yêu.

Nếu mỗi người ai cũng có dũng khí đi thổ lộ với đối tượng mình thích nói không chừng đã không có trò khôi hài hôm nay.

Yêu a yêu, rốt cuộc nên nói như thế nào, hoặc là nên làm như thế nào mới tốt đây?

10. Chương 10: Oan Gia — Có Lần Thứ Hai Sẽ Có Lần Thứ Ba

Hai người chậm rãi tản bộ về phòng, đi ngang qua một gian phòng khác còn thấy quản lý nghiệp vụ đứng ngoài, giống con ruồi mất đầu xoay vòng vòng.

“Không mang chìa khóa à sếp? Lão tổng đâu?” Vĩnh Lăng tò mò hỏi, bởi vì quản lý nghiệp vụ mấy ngày nay đều được phân công ở chung phòng với lão tổng.

“Không có chìa khóa thì xuống lễ tân nói một tiếng đi sếp.” Thuần Y gợi ý.

Quản lý nghiệp vụ bận rộn kéo bọn họ sang một bên, “Hãy, đừng cho lão tổng biết nhé..... Lão tổng nói tôi mà còn uống rượu với Phẩm quản quản lý sẽ hảo hảo xử phạt tôi..... Ô ô ô, hai người cũng biết lão tổng cổ quái thế nào rồi mà, ai biết có bị giống lần trước hay không, phạt tôi bồi ngài ấy chơi nhặt điểm đỏ ba giờ liền.” (Thù Nhi: chịu ko biết là trò gì)

Nói xong chỉ thiếu điều khóc to.

Cửa đột nhiên mở ra, lão tổng mặc áo ngủ đứng ở cạnh cửa nghiêm túc nói: “Cậu lại bị lôi đi uống rượu.”

“A a a, tôi cũng không muốn uống, lần này là bị chủ tịch gọi đi, ngài ấy bị phu nhân mắng, muốn tìm người tố khổ thôi.....” Quản lý nghiệp vụ làm vẻ mặt đau khổ giải thích.

“Muốn tố khổ vì sao không tìm tôi?”

“Ngài ấy tưởng tổng giám đốc đang ngủ, cho nên.....” Quản lý nghiệp vụ vừa nói vừa trốn sau lưng hai vị cấp dưới đáng yêu tránh đầu mũi nhọn, thật ra có ai muốn uống rượu với lão tổng đâu? Người này chuyên môn làm bầu không khí tệ ngắt, so với bị phái đi dự Hồng Môn Yến cũng chả khác mấy đâu.

“..... Cậu không thích chơi nhặt điểm đỏ?” Lão tổng lại hỏi.

“Cũng không phải.....” Cũng không phải là không thích, nhưng liên tục chơi ba giờ với cùng một người, không đặt cược cũng không thể uống bia phạt, ngay cả truyện cười cũng không được nghe, nhàm chán a.

“Hôm nay chúng ta đổi thành đại lão Nhị, ba giờ.” Lão tổng nói đoạn nghiêm mặt tránh đường, nói: “Tiến vào.”

Quản lý nghiệp vụ dùng ánh mắt cầu cứu nhìn Thuần Y Vĩnh Lăng, nhưng mà ở trước mặt lão tổng ngay cả chủ tịch cũng không có biện pháp chứ đừng nói đến cấp dưới của cấp dưới. Hai người rất lạnh khốc vô tình thờ ơ cúi đầu chào lão tổng rồi đi.

Trở lại phòng, Vĩnh Lăng nói: “Mỗi lần nhìn lão tổng đều khóc khóc, không nghĩ tới lão tổng lại thích khi dễ quản lý nha.”

“Ngài ấy coi quản lý thành súng vật mà ngoạn đi, hoặc đó là phương thức biểu đạt của lão tổng, tôi nghe nói người nhà lão tổng cá tính đều không khác lão tổng là mấy.” Thuần Y nói.

Vĩnh Lăng tưởng tượng đến gia đình lão tổng, mỗi người đều trưng ra khuôn mặt cứng nhắc như vậy, thiên a, đánh chết y cũng không muốn sinh ra ở nơi đó, nhân gian luyện ngục thôi!

“..... Chủ tịch và phu nhân có khi nào gọi điện thoại đến hỏi tội chúng ta hay không?” Vĩnh Lăng vẫn lo lắng a lo lắng.

“Gọi thì thôi.” Thuần Y xem ra ngược lại là tâm lý vững vàng, “Nghiêm túc mà nói, chúng ta cũng không sai, là tiểu lão bản động thủ đánh người trước, cậu bắt quá là thay tôi xuất đầu thôi.”

Vĩnh Lăng nhin không được ngập ngừng, “..... Cùng một chỗ với anh chẳng có chuyện gì tốt.....”

Thuần Y không nói nữa, đột nhiên xuyết xoa ôm cầm kê đau, hẳn là một quyền kia của Phỉ Đổng làm hấn tét mồm rồi.

“Để tôi nhìn xem miệng vết thương có lớn không để còn đi xin thuốc.” Vĩnh Lăng lập tức quăng chủ tịch, phu nhân và tiểu lão bản ra sau đầu.

Để Thuần Y ngồi ở mép giường, y thì bắt hấn há mồm vạch miệng ra xem vết thương. Dưới ngọn đèn u ám, Vĩnh Lăng xoay người tới gần chuyên chú nhìn.

“Vết thương nhỏ thôi, đừng lo.” Y nói rồi đang muốn thối lui, cánh tay cường tráng với qua ôm y trong vòng tay.

Vĩnh Lăng cả người nóng lên, Thuần Y cũng vậy, hai người ánh mắt nhìn nhau, một chữ cũng chưa nói.

Không cần nói.

Không đẩy ra, không lùi lại chính là câu trả lời của Vĩnh Lăng.

Cho nên Thuần Y hôn qua, hôn ôn nhu, hôn nhẹ nhàng, hôn giằng co.

Những nụ hôn càng lúc càng xâm nhập, những cái ôm càng ngày càng nóng bỏng, tất cả tựa nước chảy thành sông, cùng đạt chung một nhận thức nào đó, hai người phối hợp đến thiên y vô phòng, môi lưỡi giao triền, giấy bị đá đến xa xa, hai người vội vàng bận rộn cởi áo, thoát quần, không muốn đem thời gian quý giá lãng phí vào việc này.

Trần trụi thân mật giao triền gắt gao mới là khát cầu trước mắt của bọn họ, ánh mắt sâu thẳm, hai người đều bị dục vọng mãnh liệt chi phối, trực tiếp bỏ qua quá trình vuốt ve, trực tiếp nhập chính đề.

Không cố kị, không nghi ngờ, chẳng qua chỉ là làm tình, mang theo tâm tình sung sướng mà làm.

Vĩnh Lăng khóa ngồi trên đùi Thuần Y, hai căn ác thú nội tạng chạm nhau, y không an phận lác mông, đem tính khí ép lại giữa hai người, ra sức chà sát, động khẩu có cảm giác ướt ươn ướt, niêm niêm nị nị vừa lúc hợp nhu cầu.

Hai người còn hôn môi, nhưng hôn môi có vẻ không còn hợp với nhu cầu tiền diễn, Vĩnh Lăng cầm lấy tay Thuần Y đặt lên ngực mình, để hấn âu yếm hai khóa hồng hồng đã đứng thẳng. Thuần Y phối hợp dùng sức vừa niết vừa chà sát, ký ức hai đêm trước làm hấn sớm thuần thực với thân thể gầy nhỏ này, biết dùng lực đạo cỡ nào có thể làm đối phương mặt đỏ tim đập mà phát ra rên rỉ, dùng phương thức lạp xả tàn hấn như thế nào mới có thể làm ánh mắt xinh đẹp kia phiếm lệ.

Hấn thích khối thân thể này, dưới bất cứ hành động nào của hấn cỗ thân thể này cũng có phản ứng.

Phía trước kích thích khiến Vĩnh Lăng khó nhin, theo bản năng uốn ngực về phía trước, nghênh đón đối phương chà đạp nhiều hơn. Thuần Y hiểu ý cúi đầu dùng răng nanh niết niết hai khóa nộn thịt, lại rất hợp thời là dùng đầu lưỡi ẩm áp nhu nhu như là kích thích, cũng lại là trấn an.

Đau đớn xen lẫn thống khoái làm Vĩnh Lăng nức nở, vừa muốn đối phương đình chỉ tra tấn ngọt ngào này, lại muốn đối phương tiến thêm một bước, tiếp tục khơi mào cảm quan kích thích.

“Cho tôi..... xin anh.....”

Con khỉ nhỏ này bây giờ mới buông xuống tính tình nóng nảy mà cầu người, Thuần Y rất hưởng thụ cầu khẩn như vậy, không muốn thỏa mãn đối phương sớm.

Buông ra điểm anh đào đã bị ngược đãi đến sưng đỏ trong miệng, hần xấu xa nói: “..... Liếm liếm tôi, tôi liền cho cậu.”

“Đâu..... Nơi nào?” Người nào đó đôi mắt ảm ướt, đáng thương hề hề hỏi.

“Muốn tôi dùng nơi nào sáp cậu thì cậu liếm nơi đó.”

Khi dễ người đây mà, không phải là kêu y khẩu giao sao? Ngoài quan hệ hòa hợp gắn bó bên ngoài ra thì làm tình cũng là một hồi chiến đấu tình dục hăng hái, không để đối phương thuận lợi đắc toại mong muốn, là một loại tiểu tiểu tâm cơ, cho nên bàn tay nào đó với tới tước lấy khí giới chạm vào phân thân, cúi đầu xuống ngậm nhẹ liếm lộng.

Ái muội, mập mờ, lại áp a áp ứng, đôi mắt tinh nghịch đầy ý cười, bộ dáng ‘anh có thể làm khó dễ được tôi sao’.

Thuần Y cũng cười, tiếp đó ngón trở cũng đưa vào, dùng phương thức thô bạo chiếm mấy cái miệng xinh xắn kia, hung hăng cuốn lấy, lại hôn, cổ tình để hai đầu lưỡi triển miên quấn lấy nhau, đầu ngón tay khi rút ra ngoài mang theo một ít thủy dịch âm mĩ.

“Một ngón tay là không đủ, cần liếm ướt thứ này, đợi tí nữa cho cậu sướng khoái.”

” Có thể, nhưng là...” Vĩnh Lăng rời khỏi chỗ ngồi chưa kịp ẩm, lui đến nằm đến trên giường, còn cố ý nhẹ nhàng bài khai hai cánh mộng, lộ ra mật huyết nhỏ màu hồng nhạt, “Cùng làm, bằng không tôi chịu thiệt.”

A a, thứ 69 sao? Chiêu này chơi khá thú vị, vừa nghĩ tới chỉ chút nữa thôi tiểu huyết này sẽ cho hần bao nhiêu đại khoái hoạt, Thuần Y miệng khô lưỡi khô, lấy tư thế hổ đói vồ mồi nhào lên, đem đại bồng bồng của mình nhét vào cái miệng hồng nhuận nhỏ nhắn, lại đem ngón tay đã được thấm ướt nhẹ nhàng dò xét lỗ nhỏ.

Cảm giác được huyết khẩu kia có chút bài xích, nhưng hần thoáng tạo áp lực, cứng nhắc đâm vào, Vĩnh Lăng phát ra tiếng rên mơ hồ không rõ bởi miệng còn đang bị ghệt cắn thô to lấp đầy.

Thuần Y khê hôn lên tính khí phần nộn, so với chủ nó khả ái như nhau, đồng thời ngón tay không ngừng đâm vào, đầu lưỡi hần cũng không đình chỉ công tác, liếm lên nụ hoa e ấp, niêm trù hơi rung động. Người dưới thân phản ứng càng kịch liệt, hần liếm càng tận hứng, nhắm nháp yêu dịch không ngừng tiết ra, chưa kịp bị nuốt vào liền chảy xuống âm nang.

Đầu lưỡi nương theo chất dịch, ngậm hai túi trứng vào miệng đùa bỡn, Vĩnh Lăng thuận theo tiết tấu ngón tay xâm nhập vào địa phương kia mà phun ra nuốt vào, nơi đó thoáng trêu thoáng trêu co rút lại, vừa rồi phảng phất như một tràng ảo giác, huyết động của y thực tủy tri vị rồi, miếng ngon đến miệng tuyệt không buông, tỏa ra một loại lực hút, muốn ngón tay kia lại xâm nhập chút, xâm nhập làm y sướng muốn chết, đang đưa cơ thể đón nhận.

Vĩnh Lăng tất cả tri giác bây giờ đều tập trung tại hạ bộ, quá sung sướng, thích đến mức không còn tâm trí đâu mà đi đối phó với đại bồng bồng, hai mắt Vĩnh Lăng mê ly, kích tình làm ánh mắt đều rơi vào mảnh sướng mù mông lung, tiếng khẩu đàm không ngừng vang lên, y vui sướng biểu đạt ra là mình có bao nhiêu thích thú.

“Thích quá a..... A a..... người diện thú anh..... Không.....”

“Kêu ca ca, ca ca sẽ tận lực làm cứng.”

“Ca ca.....” mềm mại kêu.

Thuần Y lại thăm dò tiểu nhục huyết đầy xúc cảm, bên trong nội bích đã khá mềm mại, huyết khẩu khép mở triệu hồi thứ uy vũ tráng kiện hơn tiến vào, biến thành Thuần Y hần tâm tự sôi sục, xoay người nâng cái mộng nhỏ của Vĩnh Lăng lên.

“Xem ca ca sáp tiểu tao bao cứng như thế nào.”

Nâng thứ đây kiêu ngạo lên cắn vào cửa động làm Vĩnh Lăng giống bị sét đánh, nơi hai người kết hợp phiếm hồng, ngay cả Vĩnh Lăng cũng không rõ ràng vì sao tiểu tiểu huyết động của y lại có thể nuốt trôi thịt heo bồng của Thuần Y, thứ mà có thể so với của người da đen?

Thuần Y cấp tốc thẳng tiến làm Vĩnh Lăng bắt đầu lên tiếng lảng kêu, một chút cũng không cảm thấy ngưỡng ngừng, còn thật tiến lên xoay tròn nơi mẫn cảm bên trong. Tất cả dây thần kinh bên trong đều lên tiếng hoan xướng, y chính là một gốc cây khô héo, được mưa móc thấm ướt, sức sống từ địa phương hai người tiếp hợp khuếch tán lên các bộ phận trong thân thể, thân thể y chính là thân cây, tay chân còn lại là cành lá xòe ra, khoái cảm vọt tới tận bên trong não, linh hồn tựa như đóa hoa nở rộ.

“Ca ca, mau..... Dừng sức..... Sáp tôi.....”

Không mất tự nhiên, cũng không e lệ, tất cả cảm xúc buồn chán đều ném ra ngoài phòng, trong phòng chỉ còn lại hành vi phóng dăng.

Thuần Y cũng bị dục hỏa đốt người, làm tình thế này thật sự là con mẹ nó vui sướng, Vĩnh Lăng luôn lộ liễu biểu đạt y cỡ nào kích động, tất cả phản ứng cũng không che dấu, có thể nhìn ra được toàn thân Vĩnh Lăng nhuồn đầy ham muốn, người như vậy dụ hoặc vô cùng, mà Thuần Y cứ như vậy bị đắm chìm trong tình dục, hân mừng rỡ tận tình phóng thích ở bên trong.

Bị va chạm cơ hồ đến nội tạng cũng phải lệch vị trí, hai tay Vĩnh Lăng chỉ có thể ôm chặt lấy cơ ngực mạnh mẽ kia, hai chân cũng quăn chặt lên eo đối phương, bên trong y như bị hỏa thiêu, như bị cây củi cứng rắn đỏ hồng liễu mạng khuấy đảo, tựa như vĩnh không biết mệt mỏi, máy móc gõ a gõ, chọc a chọc.

“Cứng quá..... thật lớn.....” Vĩnh Lăng nỉ non: “Thật mãnh.....”

“Mặc kệ có cứng rắn bao nhiêu hay lớn bao nhiêu.....” Thuần Y cúi người, thân mật ghé vào lỗ tai y nói nhỏ: “Lỗ nhỏ dâm dăng của em đều nói với tôi rằng không đủ.....”

Vĩnh Lăng cười nghịch ngợm, hai mông kẹp chặt dùng sức.

Thuần Y mãnh liệt thở dốc, vội vã kêu: “Nhẹ chút..... Ca không chống nổi”

Vĩnh Lăng từ thế bị động chuyển thành chủ động, mông dùng sức trước sau lay động, nuốt vào cự vật lại nửa phun ra, ruột non bị kích thích mà không ngừng phân bố chất dịch, huyết động đều thu dụng không ngừng, thời điểm mỗi lần hành trụ xâm nhập đều ‘phốc chi phốc chi’ phun tung toé, nhục thể kết hợp với dâm uế trắng noãn ái muội như có ma pháp làm nhiễm một mảng màu hồng.

“Bắn cho tôi..... Mau, bắn cho tôi..... Tôi muốn.....” Liếm liếm môi, Vĩnh Lăng nói.

“Để ca thao cường mấy giờ rồi nói sau.....”

Thuần Y nói ra đầy hào khí nhưng kì thực không nắm chắc lắm, khi thanh tỉnh mới phát giác Vĩnh Lăng giống như yêu tinh có thể cắn nuốt tận xương người ta, sợ là chống đỡ không nổi.

Như vậy xem ra, lần sau trước khi thân mật hẳn phải ăn chút hải sản tắm bổ, nếu không sớm hay muộn cũng bị tiểu gia hỏa này coi thường.....

Còn có lần sau sao? Thuần Y có chút hoảng hốt.

Hắn vừa phân tâm, động tác liền tạm dừng làm Vĩnh Lăng phi thường bất mãn, ngẩng đầu ra sức ép thịt heo bống vài cái, làm nũng nói “..... Không cho dừng.....”

“Thao chết em a..... Ca ca..... Dừng cơn thịnh của anh..... đâm chết em, thao chết em..... Dừng tinh dịch của anh lấp đầy huyết động của em.....” Có người rất hiểu ý, nói ra yêu cầu làm người ta mặt đỏ tim đập.

Dựa vào, mới hoài nghi Vĩnh Lăng là có phải là yêu tinh không, chỉ vài giây sau yêu tinh liền hiện nguyên hình, hạ thân Thuần Y lại cứng thêm vài phần, rỗng rỗng tinh lực khát vọng phun tiết, trướng đau như vậy chỉ có tiểu huyết mới có thể giảm bớt, hắn rất nhanh xoắn xuyên qua cái mông nhỏ, thật giống như người mắc chứng trọng bệnh tìm được con suối thanh xuân, ngâm toàn thân dưới dòng nước, giữa ranh giới sống và chết không khỏi bồi hồi, chân trước vừa bước vào Địa Ngục, tay lại bắt được đám mây.....

Chặt chẽ và lửa nóng, lỗ nhỏ tuyệt vời bao quanh, các dây thần kinh không ngừng hưởng thụ, ngay cả bị móng tay đối phương một lần lại một lần cào thương cũng cao hứng.

“Bắn..... Bắn bổ, nuốt vào hết cho ca ca!” Nếu có tận thế thì cũng là tận thế của thiên đường.

Vĩnh Lăng thấy nhiệt cơn giữa mông bạo trướng, y hét lên, cảm giác này rất thư thái thoải mái đến mức hai chân đang giao triển trên eo Thuần Y đồng thời co rút, mà Thuần Y cuồng mãnh trừu sáp càng làm cho y ngay cả kêu cũng không thành tiếng, thanh âm va chạm ‘ba ba ba’ vọng lại đến tận phòng khách.

“Tôi cũng..... bắn” Vĩnh Lăng nức nở thành tiếng, tính khí run rẩy phun bắn đầy tinh dịch lên bụng thượng, ngay sau đó tràng đạo nóng lên, đồng dạng độ ẩm từ nhiệt dịch phun nhập sâu bên trong như bị châm hỏa. Vĩnh Lăng nức nở cao giọng kêu, Thuần Y khoái ý gầm nhẹ, âm điệu bất đồng lại cân xứng đến hài hòa.

Giống như hai người ở trên giường biểu hiện giống nhau, thiên y vô phòng, là tâm hồn tương đồng, tâm đầu ý hợp, ăn ý giao hảo, cá nước tương dung.....

Tương hợp như thế làm cho có cảm giác hài hòa giữa đôi vợ chồng, như chiêm diệp tình thâm mới có thể nước sữa giao dung, nhưng là.....

Không ai mở miệng trước nói lên cảm giác lúc này, hai người chỉ là ôm nhau, hô hấp triển miên để lại dư âm.

Đêm nay là đêm hai người đều quý trọng, làm tình xong liền ngủ một hai tiếng, sau đó Thuần Y lại không an phận bắt đầu quấy rối bắt đầu một vòng chiến đấu mới, mà Vĩnh Lăng cũng không cự tuyệt, còn ra sức đáp lại, bất quá thể lực y không thể so được với Thuần Y, đến tận hừng đông mới chấm dứt, thậm chí trên đường trở về chỉ ngủ mê man, hại Thuần Y vác y như gian thi vậy.

Một buổi tối lần qua lần lại, Thuần Y cũng không còn bao nhiêu sức lực, sau khi bắn ra một giọt cuối cùng, lật Vĩnh Lăng đang ngủ lại, trong ngực không rõ là tư vị gì, nói không chừng đây là lần thân mật cuối cùng của hai người nhỉ, thật là luyến tiếc.

Hôn lên chiếc cổ tinh tế, ôm thân thể tiêm gầy tiến nhập vào lòng, lữ trình sắp kết thúc rồi.

Buổi sáng khi tập trung ở xe, hai người đều đã sớm chuẩn bị tâm lý để gặp Như Bình và Phỉ Đồng, thậm chí đã chuẩn bị đón nhận ánh mắt chỉ trích của chủ tịch phu nhân, không nghĩ tới chủ tịch và phu nhân giống nhau bộ dạng chẳng biết gì, Như Bình xấu hổ cười cười, cái gì cũng chưa nói.

Ngoài dự kiến lớn nhất chính là biểu hiện của Phỉ Đồng, hần hình như có hảo cảm với Như Bình, Như Bình tựa hồ cũng không có ý kiến gì, đại khái bởi vì Thuần Y cự tuyệt tâm ý của cô, mới phát hiện nguyên lai còn có người khác thích mình, hai người hiện tại lại thân mật đi cùng nhau, Phỉ Đồng thậm chí chủ động xách túi hộ cô, lên xe còn chạy đến bên cạnh ngồi, làm cho nhân viên của Kiên Kinh đều hoảng sợ.

Vĩnh Lăng thậm chí còn lén nghe thấy chủ tịch phu nhân đối với người khác cười ha ha a, ai ai, Như Bình cô gái này thật tốt, tiểu Đồng thích chúng ta cũng không có phản đối nha.

Hiện tại bốn người cách chỗ xe một đoạn, Vĩnh Lăng đi phía trước thoáng quay đầu lại có thể nhìn thấy Như Bình và Phỉ Đồng hai người khanh khanh ta ta, tức giận trừng mắt, hại y nhớ lại tối qua mình đã lo lắng hải hùng như thế nào.!!

Phỉ Đồng thực sự đang rất vui vẻ, tựa như một cơn gió, coi ánh mắt oán hận của Vĩnh Lăng thành ánh trăng lãng mạng, cùng Như Bình nhẹ nhàng thưởng thức, Như Bình đương nhiên vẫn lưu tâm đến Vĩnh Lăng và Thuần Y, cô vẫn là đang đánh giá Thuần Y, dù sao thích người ta lâu như thế, nhưng là nhìn thấy hần đối với Phỉ Đồng và mình thân mật cũng không biểu hiện ra một chút khác thường nào, nên cô cảm thấy phi thường hết hy vọng.

Tối hôm qua cô thổ lộ với Thuần Y, chủ yếu bởi vì trong nhà nói cô đã đến tuổi kết hôn, có ý tứ thúc giục, về phương diện khác thì trong mắt cô Thuần Y rất có khí khái đàn ông, nam nhân cường tráng thể này cô nghĩ mới đáng để dựa vào, đã nhiều lần cô ám chỉ qua nhưng đối phương không có đáp trả, tối hôm qua quyết “đạp nổi chìm thuyền”, không nghĩ tới Thuần Y lại nói rằng đã sớm để ý tới người khác, cô nhất thời không thể tiếp nhận được, cảm giác có phần không thể khống chế được.

Nguyên nhân là vì để ý thật lâu, quan sát thật lâu nên cô tin tưởng đối phương không có đối tượng kết giao, hơn nữa điều kiện của mình tốt lắm mà, ngày thường Thuần Y cũng thường thường khen mình, nên cô mới dám chủ động nói ra trước, lại bị cự tuyệt nên cảm thấy thật vô vọng, không ngờ lại xuất hiện Phỉ Đồng.

Phỉ Đồng tham gia du lịch với công ty Kiên Kinh cũng là vì cô đi. Cũng là thích cô thật lâu, để ý thật lâu, đương nhiên biết cô thích Thuần Y, nhưng hắn cũng chỉ dám ở một bên vụng trộm quan sát, thẳng đến tối hôm qua xuất hiện một trò khôi hài nọ.

Tâm tình bất giác phấn khởi.

Năm ngày hành trình ngắn ngủi, bất quá trước khi về phải đi tới công viên “pha hà sông ngư vĩ sư” mới khai trương chụp ảnh lưu niệm, tất cả đã tới đông đủ, tiếp theo liền chạy tới sân bay hồi hương.

Sau khi đáp máy bay, tất cả đều tự gọi xe về. Lão tổng mang theo quản lý nghiệp vụ lên một chiếc taxi, nghiệp vụ quả lý còn không đồng ý kêu lên: “Nhà của ngài không cùng hướng với nhà của tôi mà, như thế nào còn cấp tôi lên cùng một chiếc xe? Giúp ngài ôm đồ? Uy uy uy, lão tổng ngài cũng có tay mà, tự mang đồ của mình đi, tôi cũng có một đồng đồ lưu a, tôi cũng muốn tha chúng về nhà....”

Vĩnh Lăng và một đồng sự khác nhà gần nhau, đã sớm hảo hảo bàn nhau đi một chiếc xe, tiền chia đôi. Trước khi lên xe nhìn nhìn Thuần Y có chuyện muốn nói, cuối cùng lại yên lặng lên xe rời đi.

Thuần Y vốn cũng muốn nói, nhưng lại phát hiện Vĩnh Lăng lựa chọn im lặng, nhìn bóng xe đi xa chỉ cười khổ.

Hắn tự nói với chính bản thân mình: Tính tình hai người đều không hợp, miễn cưỡng ở cùng một chỗ sớm hay muộn đều biến thành vợ chồng bất hòa, chia tay lại làm người ta khổ sở, nhất là tính tính Vĩnh Lăng, hắn không thể tưởng tượng được mỗi ngày trừ bỏ ở văn phòng, ở bên ngoài cũng tranh chấp, về nhà còn phải tiếp tục cãi vã những vấn đề nhỏ nhặt nữa.

Này không phải đối tượng của hắn.

Hắn rất thông khổ, hắn đoán Vĩnh Lăng có lẽ cũng giống như mình.

..... Oan gia rốt cục lặn xong rồi

11. Chương 11: Vĩ Thanh: Oanh Gia—đánh Nhau Trong Mật Thất

(thật ra nó chả phải vĩ thanh == mà ta thích viết thế:))

“Người mặt thú, anh, anh, anh lại đây, anh rõ ràng nói Tiền lão bản đích thân đi lấy hàng mẫu, vậy này nọ đâu? Tôi cần phải đi ký gửi quốc tế bây giờ!”

“Tôi thúc giục mười lần còn không được sao? Tiền lão bản năm nay gặp hạn, máy móc thi nhau hỏng, cho ông ấy chút thời gian.”

“Dù tôi có cho ông ấy thời gian, nhưng khách cũng sẽ không cho tôi thời gian, thật vất vả mới có được đơn đặt hàng của một công lớn như vậy, Thuần Y nếu anh làm hư việc tôi sẽ thiên anh!”

“Này này này, tôi đã tận lực thúc giục rồi, Tiền lão bản không chịu góp sức, muốn thiên thì thiên ông ta ấy. Hơn nữa người ta là em vợ của chủ tịch phu nhân, tôi thúc giục cũng vô dụng, cậu trực tiếp tìm phu nhân đi đàm phán với đối phương đi.”

Một tháng sau khi trở về, tiết mục đồng dạng thế này vẫn trình diễn mỗi ngày ở văn phòng công Kiên Kinh, bất quá trừ bỏ Vĩnh Lăng và Thuần Y hai vị đương sự này ra, các nhân viên còn lại tâm tư vẫn còn bay bổng ở Đông Nam Á chưa về, cho nên không có ai muốn tốn công sức đi khuyên can bọn họ làm chi.

Nhưng vẫn có người nhạy cảm phát giác ra chút sự tình: Vĩnh Lăng mọi ngày giường nanh múa vuốt bây giờ đã thu liễm chút, đầu lưỡi mắng chửi người không còn giống độc xà tràn ngập độc khí thương tổn người khác nữa, mà Thuần Y phản kích cũng yếu đuối hơn, tranh luận cũng sẽ không gay gắt đến mức tam tiêm lục giác cũng không dung, nói ngắn gọn là tính cách nóng nảy đã giảm rất nhiều.

Nếu trước đây hai người là thần thương khải chiến đến không buông tha, thì nay chính là tiểu hài tử cãi nhau phát tiết phát tiết, mà vốn nói là một đồng nghiệp tốt phải biểu hiện tương thân tương ái, nhưng mà chủ tịch phu nhân đang xuất ngoại, hai người cũng không sợ đang cãi nhau lại bị bắt gặp.

Tình huống này trong mắt phẩm quản quản lý và quản lý nghiệp vụ, lo lắng a lo lắng, không phải đều nói không được cãi nhau sao? Vì sao hai người này còn một ngày cãi nhau ba bữa đâu? Tuy là tức giận cãi nhau không thể so với trước đây, nhưng phần nộ vẫn tích lũy nha, cãi nhau ảnh hưởng đến hòa khí trong văn phòng.....

Hòa khí sinh tài, đoàn kết là nguyên tắc cơ bản cũng không hiểu sao!!!!

Phẩm quản quản lý chạy đến văn phòng của quản lý nghiệp vụ đóng chặt cửa mở hội nghị nhỏ, ai nha nha, quản lý nghiệp vụ cậu đầu óc nhanh nhẹn, mau nghĩ biện pháp giải quyết việc này đi!!

“Như vậy tốt lắm, kiếm cho bọn họ một nơi làm chiến trường cá nhân, có gì bất mãn thì vào đó mà ầm ĩ, ầm ĩ xong rồi thành chung nhận thức mới đi ra, ít nhất có thể để lỗ tai chúng ta được thanh tịnh.” Quản lý nghiệp vụ dùng sức vỗ bàn, thiếu chút nữa hất vỡ khối thủy tinh chén giấy.

“Công ty chúng ta lớn như vậy sao, ngay cả tôi muốn kiếm khu để hút thuốc cũng chưa có biện pháp, làm sao có thể họa xuất chiến khu?” Phẩm quản quản lý oán thanh liên tục, ngày xưa cấp trên có thể thoải mái lộ liễu hút thuốc, bây giờ ngay cả vào WC hút cũng sẽ bị người khinh bỉ đâu, hại hẩn chỉ có thể nhịn đau cai thuốc.

“Đã quên bên ngoài còn có phòng tạm giam nhỏ à?” Quản lý nghiệp vụ nhắc nhở.

Công ty từ khi nào mà có phòng tạm giam thế? Truyền ra ngoài thật khó nghe, nơi này cũng không phải quân đội hay ngục giam gì đâu. Phẩm quản quản lý nghĩ a nghĩ, rồi lại nghĩ a nghĩ, rốt cục bùm bùm tỉnh đại ngộ.

“A ha ha, chính là cái nơi cậu mỗi lần buổi trưa bận rộn quá không ăn cơm, buổi tối mãnh liệt tăng ca... lão tổng kêu cậu vào đó chịu phạt kiêm thuyết giáo- ‘mật thất’ đi! Chỗ đó được đó, không sai!”

Quản lý nghiệp vụ mặt đều đen, đây là sỉ nhục nhất đời hẩn, vĩnh viễn đau!

Về phần cái gọi là ‘mật thất’, kỳ thật chỉ là một gian phòng nhỏ hẹp đựng tạp vật kiêm hồ sơ, bên trong có thể chứa một người, cửa hợp mà đóng lại thì cứ phải gọi là tối như mực, một người ở bên trong phi thường khùng bố, hại quản lý nghiệp vụ bây giờ chỉ cần ăn cơm trễ mười phút thôi chỉ sợ lại bị lão tổng bắt vào đây phạt.

Mà hẩn hiện tại tính toán lấy phương pháp đồng dạng đến trị cấp dưới.

Nếu đã quyết định được phương pháp, thân là trưởng quan tự nhiên là ngay lập tức muốn áp dụng, quản lý nghiệp vụ lập tức ra văn phòng ngoắc ngoắc.

“Hai cậu đều lại đây cho tôi.”

Vĩnh Lăng đang túm lấy cổ áo Thuần Y, lải nhải không ngừng, làm Thuần Y đầu không ngừng nổi gân xanh, cân nhắc có nên đương trường chặn lại cái miệng của y không, hay là một quyền đánh người này bất tỉnh sau đó lôi đến WC bạo súc, bỗng nhiên nghe thấy quản lý hô, hai người không hẹn mà cùng kinh hồn táng đờm, quản lý lại muốn thế nào nữa?

Quản lý nghiệp vụ chà xát tay cười hì hì, phát ra tư thái ‘Lão ngô lão dĩ cập nhân chi lão, ấu ngô ấu dĩ cập nhân chi ấu’. (*)

“Hai cậu thích ầm ĩ ở công ty thế à?”

“Cái kia, cũng không phải.....” Vĩnh Lăng nuốt nuốt nước miếng, dùng khuỷu tay huých Thuần Y, ý bảo hẩn nói đỡ mấy câu.

“Quản lý, bọn em chỉ là trao đổi ý kiến, câu thông.....” Thuần Y cũng miễn cưỡng nặn ra mấy câu.

“Âm ỉ là đúng, âm ỉ là chính xác, có bất mãn gì trăm ngàn lần đừng ghen ở trong lòng, có thể phát tiết ra sẽ không tích lại thành bệnh, các cậu cần tích cực âm ỉ, âm ỉ đến trời lật đất rung, biển cạn đá mòn, thiên thu vạn thế”

Này không giống như là những lời quản lý nghiệp vụ sẽ nói a, Vĩnh Lăng bị dọa choáng váng, nhin không được trốn sau người Thuần Y tìm kiếm bảo hộ, Thuần Y thuận tay đẩy y về phía sau chống đỡ, còn mình chắn phía trước, cước bộ hình chữ đinh (mình ko biết chữ này ntn =)), tay nắm chặt, nếu quản lý tạp đến âm, lập tức đem đánh hấn bất tỉnh sau đó đưa đến văn phòng lão tổng, lão tổng chính nghĩa lẫm nhien một thân cương trực, cái quỷ gì cũng sẽ bị cường chế đuổi đi.

May mắn quản lý nghiệp vụ không phải bị quỷ áp thân, cùng lắm là hợp tác với phẩm quản quản lý, đem vụ huyền não của hai người đẩy a đẩy, đẩy đến căn phòng đựng hồ sơ kiêm tạp vật thôi.

“Hai cậu ở trong này mà âm ỉ, nói lớn bao nhiêu cũng được, ít ra sẽ không ảnh hưởng đến cảm xúc làm việc của những người khác. Nơi này trừ bỏ đánh nhau, những chuyện khác đều có thể làm, tôi muốn các cậu đem hết những bất mãn nói ra, thuận tiện thảo luận cách giải quyết công việc, chưa cãi nhau xong hay chưa thảo luận xong thì không được đi ra, hiểu không?”

Quản lý nghiệp vụ rất lãnh khốc vô tình đóng cửa lại, dưới ánh mắt kính trọng của cấp dưới, hấn cùng phẩm quản quản lý nghênh ngang về văn phòng của mình.

Cửa đóng trong nháy mắt, trong phòng chứa hồ sơ lâm vào một mảnh hắc ám, Vĩnh Lăng thường tới nơi này tìm kiếm hồ sơ khách hàng nên khá quen thuộc với vị trí đèn đuốc, sờ soạng đi tìm, chạm phải đôi tay nóng bỏng cũng đang đồng dạng tìm mở chốt đèn, hai người như bị điện giật thu hồi tay, trên mặt không hiểu tại sao lại nóng bừng.

Nơi này là mật thất, hẹp dài nhỏ hẹp, ở hai bên tường chứa một đồng hồ sơ quá hạn, tràn ngập mùi giấy. Quản lý đóng cửa lại cũng đồng thời ngăn cách họ khỏi hỗn loạn bên ngoài, chỉ có thể nghe thấy tiếng hít thở của đối phương.

Có chút xấu hổ.

“Anh, bật đèn.....” rồ cục Vĩnh Lăng nói.

Thuần Y đưa tay ra, cũng không phải để tìm công tắc đèn mà là kéo Vĩnh Lăng lại hôn. Gần đây hấn bị ghen lâu rồi, ngày thường coi như có thể nhẫn, nhưng trong căn phòng nhỏ trừ bỏ có mùi hồ sơ, hơi thở của đối phương cũng xông vào mũi, nghe thấy thanh âm ái muội của đối phương, bản thân chỉ muốn hôn mê, mà bóng đen chính là thứ che dấu của những điều cấm kỵ.

Cho nên hấn hôn, hô hấp nóng bỏng, mà Vĩnh Lăng cũng không kháng cự, do dáng người thấp bé nên y ngửa đầu đón nhận, đôi môi có chút khô nhưng hai phiến chiếc lưỡi giao triền trao đổi nước bọt làm dịu lẫn nhau, lồng ngực kề sát, cảm nhận được rõ ràng mình và đối phương cùng chung nhịp đập, bang bang bang bang bang bang.

Vĩnh Lăng cũng đồng dạng ấn nhẫn đã lâu, hai người trong lúc đó đã có một loại ăn ý bất thành văn. Từ khi xuống máy bay trở lại, hai người nhất định phải quay lại trạng thái ngày trước, trừ phi có người chủ động bước ra đầu tiên.

Trong chuyện tình cảm hai người đều đáng khinh, cậu chờ tôi, tôi chờ cậu, cuối cùng bọn họ chỉ phí hoài năm tháng của đối phương.

Hôn là điếm báo không khống chế được, khiến hai người thân thể nóng lên, không chỉ có lồng ngực dán chặt mà còn có cả hạ thể, dục vọng hết sức căng thẳng căn bản không thể che dấu, bọn họ muốn đối phương, hô hấp thở dốc, động tác vội vàng sốt ruột, hôn cũng gấp gáp hấn lên, toàn bộ không kịp che dấu, trắng trợn phô bày trong bóng tối.

Thuần Y ôm quanh sườn Vĩnh Lăng, tay dần dần đi xuống, phát hiện y gầy đi một chút, bởi vì lưng quần vốn vừa khít bây giờ lại rộng một vòng, chỉ cần nhẹ tay là có thể vói vào trong quần, rất nhanh thăm dò cái mông đã lâu không gặp, tìm được lỗ nhỏ nhin không được liều mạng chà xát nếp nhăn ở cửa huyết, nhiệt độ cao đến cơ hồ muốn hòa tan cả ngón tay hấn, ghê tởm hơn là Vĩnh Lăng cũng ngầm đồng ý hành vi của hấn, thậm chí chủ động đón vào, cái mông nhỏ xoay a xoay, cùng chơi với ngón tay đang xâm nhập.

Vĩnh Lăng cũng không buông tha Thuần Y, kéo áo hắn ra sờ từ eo đi lên, y nhớ mãi cơ ngực cường tráng ấm áp như trong trí nhớ, nhịn không được tham lam vừa chà xát vừa niết, sau lại thăm dò cơ lưng hữu lực, phía trên gồng lên bày ra cơ bắp cường tráng mà nam nhân nên có.

Củi khô gặp lửa, phảng phất như trong phòng hồ sơ tối đen sẽ lập tức bị thiêu cháy, Thuần Y thậm chí đã kéo khóa quần của hai người xuống, vật nhỏ trong quần lớt nảy ra, đã lâu không tiếp đón.

Các chủ nhân hôn nồng nhiệt và âu yếm một hồi, hai đầu phân thân sớm đã ướt đẫm, chất lỏng sền sệt không ngừng trào ra, quần lót bị dính thấp ướt một mảng.

“Không..... Không được..... Nơi này..... Công ty.....” Vĩnh Lăng bên hôn bên nói, nhưng lời nói của y rõ ràng là yếu đuối vô cùng, nghe trong tai giống như nhắc nhở, lại càng như là một loại mời.

“Quản lý nói..... Nơi này trừ bỏ đánh nhau..... Chuyện khác đều có thể làm.....”

Ngoài cửa, quản lý nghiệp vụ và phẩm quản quản lý thấy kia hai người thật lâu cũng chưa đi ra, lo lắng hai người đánh nhau, rốt cục vẫn là chạy tới ghé vào vách tường nghe ngóng, nhưng cái gì cũng không nghe thấy, hại hai người hai mặt nhìn nhau.

“Bên trong..... Có khi nào chết người hay không?” Phẩm quản quản lý khó khăn nuốt nuốt nước miếng, a a, trong đầu hắn hiện lên ngày mai trên trang đầu nhật báo sẽ hiện lên tiêu đề khoa trương: “kỳ án giết người trong mật thất.”

Quản lý nghiệp vụ cũng nóng nảy chỉ muốn mở cửa nhảy vào, cuối cùng lại nói như muốn khóc: “Bị khóa trái!”

Hai người đang muốn triệu tập tất cả thanh niên trai tráng khỏe mạnh trong văn phòng lại, thanh âm lạnh lùng phía sau vang lên.

“Mấy người làm gì?”

“Lão, lão tổng..... Cái kia.....” Hai quản lý luống cuống tay chân kích động thất thố đem ngọn nguồn sự tình nói ra.

Lão tổng không hổ là lão tổng, lấy di động ra nhấn vào dãy số của Thuần Y, chờ đối phương tiếp điện thoại chỉ nói một câu: “Hiện tại đi ra cho tôi.”

Hai quản lý vừa thấy, a a đều đã quên còn có một chiêu này, cơ hồ nghĩ muốn ôm đùi lão tổng khóc rống.

Lão tổng mới không cho người ta ôm đùi đâu, hắn chỉ là nhắc áo quản lý nghiệp vụ, hỏi: “Thực nhàn? Rảnh quá thì ra lau bàn, pha cà phê, sửa sang lại hồ sơ cho tôi.”

“Đây là công tác của thư ký!” Quản lý nghiệp vụ kêu to.

“Kiên kinh chỉ là công ty nhỏ mới không nổi thư ký.” Lão tổng cười lạnh một tiếng, “Cậu người kiêm nhiệm luôn.”

Không để quản lý nghiệp vụ phân trần đã đem người ta đi rồi, lưu lại phẩm quản quản lý đang tự an ủi tâm can yếu ớt. May quá, lão tổng không coi hắn như đồ chơi, nếu không hắn xương cốt già nua cũng chẳng sống được lâu.

Một phút sau, cửa phòng chứa hồ sơ mở ra, phẩm quản quản lý nhào tới hai người kiểm tra, quần áo hỗn độn mặt đỏ thỏ hồng hồng, quả nhiên là đánh nhau? Xem, Vĩnh Lăng miệng đều sưng đỏ này, Thuần Y xuống tay thật không lưu tình, bất quá Vĩnh Lăng cũng không để Thuần Y yên ổn, để lại tay hắn vài dấu ấn đỏ đỏ.

“Đều nói không được đánh nhau, hai cậu rốt cuộc có coi lời quản lý tôi ra gì hay không?!” Thân là sếp, thời điểm nên giáo huấn cấp dưới nhất định phải giáo huấn.

Hai người áy náy cúi đầu, Vĩnh Lăng còn lâu bầu nói: “..... Thật sự không đánh nhau mà.....”

Phẩm quản quản lý còn chưa hết giận, tính toán để hai người này tách ra vài giờ, bình tĩnh bình tĩnh là được rồi, vì thế nói: “Thuần Y cậu đến chỗ Tiền lão bản đi, giám sát ông ta làm hàng mẫu, không cần về công ty.”

“Em còn có mấy bản báo cáo còn chưa làm xong mà.” Thuần Y bận rộn nói.

“Tôi nói cậu đi ra ngoài.” Phẩm quản quản lý hiếm khi được thể hiện ra sự uy nghiêm, đồng dạng là Phẩm quản là ngành xuất thân của hắn, làm mấy tờ báo biểu tỏ chút lòng thành.

Thuần Y không cam lòng không muốn rời đi, trước khi ra khỏi văn phòng còn quay đầu nhìn nhìn, vừa lúc chống lại ánh mắt của Vĩnh Lăng, người kia rất nhanh quay đầu đi, cũng không biết đang nghĩ cái gì.

Mấy người quản lý đáng ghét này, lão tổng đáng giận! Thuần Y nơi này đem uất hận trút lên đầu mấy người nguyên rủa.

Vĩnh Lăng ỉu xiu hôm nay khó có dịp tan tầm đúng giờ. Hỏi y vì sao lại ỉu xiu? Bởi vì y vốn có dự cảm chỉ cần ở trong mật thất lâu phải phút nữa thôi, nói không chừng có thể nghe được Thuần Y nói ra yêu cầu gì đó.

Yêu cầu mà y cho tới bây giờ còn chưa nghĩ ra đáp án.

Sau đó Vĩnh Lăng về nhà, lúc tắm nhớ tới hôm nay mỗi một bộ phận trên thân thể đều bị sờ qua, nhẹn không được lại run lên.

Thật là kỳ quái, thân thể rõ ràng là ăn nhịp, có làm sao hai người lại luôn loạn choạng không cách nào sống yên ổn? Vấn đề nằm ở chỗ nào? Rõ ràng thường nghe người ta nói đầu giường cãi nhau cuối giường hòa, miệng nói nhao nhao phía dưới hợp.....

Thao, phiền chết!

Mắt vừa nhắm, đột nhiên thấy trên bàn là ảnh chụp, bên trong có y và Thuần Y, bối cảnh là vườn bách thú ban đêm, y nhìn chăm chăm, khóe miệng mỉm cười, trong lòng lại có chút chua.

Y rốt cuộc đang sợ cái gì?

Chính thời điểm phiền chán đến thiên hôn địa ám, bạn tốt Nhạc Khả gọi điện thoại đến, y rống to không muốn nghe. Tên kia dạo này xuân phong đắc ý, quan hệ với Khả Quân tốt hơn rồi, Khả Quân chính là một trong nhóm ba người của Thuần Y, đáng giận đáng giận, có phải muốn chọc giận chết y hay không?

Điện thoại ngừng kêu, vài phút sau lại vang lên, y vẫn là bất đắc dĩ nhắc lên.

“Chuyện gì vậy?”

“đến Cục Cơ Thủ đi.” Nhạc Khả nói ra tên quán bar lần trước bọn họ đến, “Đã lâu không tụ tập.”

“Cậu với bạn trai mỗi ngày ghé thăm đến ghé thăm đi, sao còn nghĩ được đến mình chứ? A Trung cũng thế, hôm trước nhắn tin khoe Đại Diệu của cậu ta có bao nhiêu sản sóc bao nhiêu ôn nhu a, cố ý khoe ra thôi!” Y thở phì phì nói.

Nhạc Khả cười gượng, Ai yo Vĩnh Lăng hôm nay ăn phải mấy cân bom à?

“Cậu tâm tình không tốt? Được rồi được rồi, mình biết gần đây vắng vẻ cậu, như vậy đi, hôm nay mình với A Trung không đi cùng người yêu, đơn thuần uống rượu với cậu được chưa.”

Vĩnh Lăng tâm động, thời điểm này y thật đúng là cần bạn bè an ủi.

Tại Cục Cơ Thủ (tên mình chém đấy), quả nhiên A Trung và Nhạc Khả đều bỏ một nửa của họ ở nhà, ba người uống rượu kể lại sự tình gần đây.

Bởi vì Nhạc Khả trước đó đã thông báo với A Trung, nói Vĩnh Lăng trong lòng buồn bực, hai người cũng rất ăn ý không nói đến chuyện người yêu của mình, đề tài đều xoay chuyển trong phạm vi an toàn, sau cùng Nhạc Khả mới mở miệng hỏi Vĩnh Lăng có phải đang có tâm sự hay không.

“Không, không có.”

“Có người thích rồi?” Nhạc Khả truy vấn, cậu nhưng là người thận trọng đâu.

“Không, vẫn không có.”

A Trung chịu không nổi, gõ trán y một cái, nói: “Có người thích cũng không phải chuyện xấu, vì sao lại phủ nhận?”

Nhạc Khả cũng gật đầu nói: “Mình thất tình thật nhiều lần cũng gắng gượng được đến bây giờ? Cậu rốt cuộc lại sợ cái gì chứ?”

“Mấy cậu thì biết cái gì? Mình với hần mỗi lần gặp mặt là cãi nhau, lúc trước còn đánh nhau đâu, được rồi, có chút để ý hần thì thế nào? Đây cũng không nhất thiết là thích.” Vĩnh Lăng không thèm đếm xỉa, nói.

Nhạc Khả và A Trung liền hiểu rõ, nha nha, không phải là anh chàng Thuần Y kia sao? Hai người này quả nhiên công tác cùng nhau lâu ngày sinh tình.

“Đại Diêu nói với mình Thuần Y là người không tệ.” A Trung gật đầu nói.

“Khả Quần cũng nói thuần y là người trọng nghĩa khí, chỉ tiếc diện mạo có chút hung dữ, nếu không đã sớm bị người khác đoạt đi rồi.” Nhạc Khả cổ vũ.

Vĩnh Lăng mặt đỏ run rẩy chỉ vào bọn họ rống, “Ai nói là Thuần Y?!”

Hai người kia che miệng ha ha cười, giấu đầu lòi đuôi mà.

“Mình nói cậu đều lớn như vậy rồi, có thích đối phương hay không còn muốn đoán sao? Nhìn thấy hần tim có đập loạn không? Chạm vào hần có hưng phấn hay không? Ở cùng một chỗ với hần lúc ấy không nghĩ ngay lập tức xé quần áo hần ra à?” Nhạc Khả cười meo meo hỏi Vĩnh Lăng.

Vĩnh Lăng mặt càng hồng, có ai.

Nhạc Khả và A Trung nhìn nhau cười trộm, Vĩnh Lăng tuy rằng không nói nhưng mặt đỏ không phải là cam chịu hay sao?

“Thích vì sao không ở cùng nhau? Tình yêu không phải để cậu dùng để thử dài.” A Trung nói.

“..... Cũng không phải không muốn cùng một chỗ với hần, nhưng bọn mình ở công ty lý luận cãi nhau, như thế nào có thể thành một đôi được? Cái này gọi là vợ chồng bất hoà, không phải giai ngẫu, mình sợ sớm muộn cũng trở mặt, ngay cả chia tay cũng chia trong bạo lực.”

“hai người chỉ là cãi nhau vì công việc đi?”

“Này, đúng.....”

“Vì sao không để việc công vào việc công, việc tư về việc tư? Người khác đầu giường cãi nhau cuối giường hòa, hai người công ty cãi nhau về nhà hòa, khi ở chung thì tuyệt đối không nói chuyện công việc, như vậy an toàn rồi.”

“Ừ..... Nếu..... Cũng là có thể..... mình, không biết hần.....”

“Cậu mặc dù có thời điểm tính tình xấu, nhưng mà không phải là không thể khống chế, ngấm lại xem, hôm nay nếu là khách hàng đến làm khó dễ cậu, không cho cậu đạt thứ mong muốn, cậu cũng có thể tận lực bảo trì tâm bình khí hòa chứ?”

“Đúng vậy.” Trong lòng Vĩnh Lăng, lễ phép với khách hàng là chuyện đương nhiên, mà trong công việc y luôn luôn nghiêm túc không làm gì vượt quá giới hạn.

“Coi Thuần Y là khách hàng không phải được rồi sao?” Nhạc Khả cười meo meo nói.

Vĩnh Lăng hơi hơi biến sắc, “Như vậy mình không phải như đang bán à?”

“Bán cho anh ta cũng không có gì là không tốt a, bán mông cho anh ta, bù lại thu được chân tâm, ai nói tình yêu không phải giao dịch nào? Giao dịch chân tâm cũng là một loại giao dịch, hai người không ai thua thiệt lại có thể giai đại vui mừng.” Nhạc Khả nói.

A Trung khẩn thiết nói: “Cậu thử nghĩ kỹ lại xem, cùng một chỗ đi sau nếu không hợp thì chia tay, nhảy cả thử cũng chưa thử qua, chỉ sợ về sau bỏ lỡ một người vốn nên thuộc về mình, hối hận cũng vô ích.”

Mặt đều nóng lên, Vĩnh Lăng có phải do suy nghĩ về kết cục quá nhiều hay không mà lại lưỡng lự như vậy?

Nhớ rõ lúc trước khi y kết giao với người khác cũng không nhần nhần nhỏ nhỏ như vậy, trái lại suy nghĩ cũng là do bản thân thật lòng để ý đối phương, cho nên mới sợ hãi hai người sau này trở thành người xa lạ đi?

Hoặc là, y nên chủ động bước lên trước một bước, như vậy đem nhiệt tình lãng mạn trong quá khứ có thể tiếp tục kéo dài.

Y cần thêm dũng khí.

Cùng lúc đó, Thuần Y cũng đang ở cùng chỗ bạn bè hân uống rượu.

“Các cậu không bồi tiểu tình nhân mà chạy tới tìm tôi uống rượu, nguyên lai hôm nay đều bị sập cửa vào mặt.” Thuần Y hừ một tiếng, xem ra tương đối không có gì gọi là cảm kích.

“Cũng không phải như vậy, cậu gần đây làm sao tính tình đặc biệt cáu kỉnh vậy?” Đại Diêu hỏi.

“Tôi muốn theo đuổi một người, người kia tính tình xấu, tôi sớm hay muộn cũng bị y phân thân.” Nói xong uống cạn cốc bia, xem ra vấn đề này tích trong lòng hắn thật lâu.

“Cậu yêu phải người so với cậu càng đô con hơn!” Khả Quần không thể tin kêu lên.

“Nói vậy, loại hình tôi thích cậu cũng không phải không biết.”

Khả Quần ngẫm lại cũng đúng, Thuần Y giống hắn, thích kiểu thanh tú khéo léo lại đáng yêu.

“Không phải siêu cấp hùng nam thì cậu sợ cái gì? Ít nhất đánh nhau cậu không có khả năng thua.”

Thuần Y nghiêng đầu nghĩ nghĩ, này nên giải thích như thế nào đây.

“Nếu tiểu tình nhân mà đánh nhau với các cậu thì ai sẽ thắng?”

“Bọn họ gầy yếu như vậy thì đánh thế nào? Yêu còn không kịp nữa.” Đại Diêu hừ một tiếng nói.

Thuần Y nhún nhún vai, “Có thể chứ. Trên giường tôi có thể trị y, thời gian khác xung đột thì nên làm cái gì bây giờ?”

Đại Diêu gãi gãi đầu nói: “Thuần Y a, bọn tôi biết cậu phương diện làm người làm việc đều giảng đạo lý, nhưng ở chung với một nửa còn lại cũng không thể lúc nào cũng phân rõ phải trái, có đôi khi biết đối phương vô lý, chỉ cần không ảnh hưởng đến toàn cục, chúng ta đều vẫn là sẽ tùy ý đối phương, không so đo.”

“Này không phải quá không nguyên tắc sao?” Thuần Y không thể gạt bỏ loại ý tưởng này.

“Có người ủ ấm giường còn muốn nguyên tắc làm cái gì? Vợ nói đúng thì chính là đúng, vợ nói không đúng chúng ta liền lắc đầu theo, cãi nhau thì không bằng để dành tinh lực cho việc giường chiếu đi, lục đục với nhau lãng phí thời gian thực xin lỗi chính mình.”

Khả Quần nói như vậy là vì một chiều này hắn dùng với Nhạc Khả vừa vặn hữu dụng, còn làm Nhạc Khả càng thương hắn.

Đại Diêu cũng nói lời thâm thía, “Tính tình xung khắc mà vẫn còn có thể hò hét mới là tốt, nếu cậu thích đối tượng cả ngày thâm nghĩ ra ngoài hoa tâm, kia mới là sống không bằng chết.”

Hắn trong quá khứ xác thực là kết giao với người hoa tâm, biến thành hắn cả ngày nơm nớp lo sợ, mặc kệ cố gắng như thế nào cũng vô dụng, cuối cùng đau dài không bằng đau ngắn, chia tay, nghe nói người kia đến nay còn lang thang bụi hoa không định tính.

May mắn A Trung đơn thuần có thể yêu, cho nên hắn coi người ta như trân bảo đâu.

Thuần Y nghe đến đó, thể hồ quán đỉnh (kiểu như bùng tỉnh đại ngộ), cũng đúng, hắn cần gì phải vì mấy nhà xưởng luôn không giao hàng đúng hạn mà gây gổ với Vĩnh Lăng đâu? Vĩnh Lăng ban ngày hung dữ như vậy nhưng biểu hiện trên giường cũng là dâm phụ a dâm phụ, nếu bỏ qua bạn lữ thế này không có khả năng sẽ tìm được người khác.

Quay đầu nhìn lại quá khứ kiên trì vì cái gì, đột nhiên cảm thấy mình vừa ngây thơ vừa buồn cười, đồng tính tìm bạn lữ chung thân vốn cũng rất khó khăn, nếu gặp được không nên buông tay, nếu không hẳn sẽ hối hận cả đời.

Bất quá chỉ là nhường nhịn đối phương thôi, đại trượng phu có được dân được, bên ngoài cho hấn mặt mũi, đến khi lên giường đòi lại là được.

Sau khi nghĩ thông suốt thì một khắc cũng chờ không được, muốn gọi cho Vĩnh Lăng ngay lập tức, đột nhiên phát hiện chính mình không có số điện thoại của đối phương.

Toi rồi.

Vỗ bả vai đồng đảng, “Gọi điện thoại cho người yêu mấy cậu hỏi số điện thoại Vĩnh Lăng đi.”

Nguyên lai là Vĩnh Lăng! Đại Diêu và Khả Quần ha ha cười rộ lên, không phải người một nhà không tiến được vào cửa, về sau hẹn hò cùng đi chơi.

Khả Quần điện thoại được kết nối, Nhạc Khả nói Vĩnh Lăng vừa mới rời đi, biết được Thuần Y muốn xin số điện thoại, đại đại giật mình, nhin không được mắng, đều là đồng nghiệp bao lâu rồi cứ nhiên không biết số điện thoại, coi được sao?

Thuần Y cười khổ, quá khứ hai người không trao đổi điện thoại thật ra là có điểm cố ý, ngoài ngày nghỉ ra thì mỗi ngày đều gặp mặt ở công ty, cãi nhau âm ỉ đến một mỗi, chẳng lẽ về nhà còn muốn gọi điện tiếp tục cãi nhau?

Tóm lại thuận lợi có được số điện thoại, hấn vứt bỏ hai bạn bè, đứng ở đầu đường ban đêm nhấn dây số chưa từng gọi qua.

Tiếng chuông điện thoại của đối phương thực bình thường, bình thường như bao người khác, tiếng nhạc như vậy lại làm trong lòng hấn như có lửa đốt.

Câu đầu tiên hấn nên nói cái gì? Nói xong hấn lại nên làm cái gì?

Vĩnh Lăng đồng dạng cũng đang đứng ở đầu đường, y đang suy nghĩ hoặc là bây giờ gọi điện thoại kêu Thuần Y đi ra nói chuyện, hoặc là lại uống chút rượu, giống như lần trước thuận lý thành chương.

Y cần rượu tiếp thêm can đảm.

Tâm niệm vừa động di động liền vang, xuất hiện dãy số xa lạ.

“Uy....” Y nghe máy, tiếp theo mặt đỏ tim đập.

Như thế nào lại là Thuần Y? Hấn sao lại có số của y?

Sau đó y nghe thấy thanh âm Thuần Y có chút câu thúc, cùng khẩn trương giống mình, tim đập đều muốn phá tan ngực.

Y nghe thấy đối phương nói.....

“..... Lăn qua ba lượt giường với cậu, cho tôi một cơ hội phụ trách đi.”

“Phụ trách cái gì?”

“Phụ trách cùng một chỗ cả đời với cậu, cùng nhau thưởng thức xuân hoa thu nguyệt, cùng nhau đến chết già, vô luận ốm đau hay khỏe mạnh, bần cùng hay giàu có, tre hay già, xuôn xẻ hay thất ý, đều nguyện ý yêu cậu, an ủi cậu, tôn trọng cậu, bảo hộ cậu, vĩnh viễn trung tâm không thay đổi.”

Nói một hơi dài như vậy, không yên lòng, đối phương nhận lời hay là cự tuyệt đây? Thiên a, đây là lần đầu tiên hấn cầu hôn người ta, thật khẩn trương.....

Đối phương thanh thanh yết hầu, nói: “Không được.”

Thuần Y nào trống rỗng vài giây, vì sao cự tuyệt? Có bất cứ bất mãn gì với hấn cứ nói ra đi, hấn sửa không được sao?

Lại nghe Vĩnh Lăng quang quác quang quác tiếp tục nói: “Dựa vào cái gì mà một mình anh phụ trách? Anh phụ trách thì tôi là gì? Tôi tốt xấu gì cũng là đàn ông.....”

Thuần Y nở nụ cười.

“Cậu phụ trách mỗi tối ở trên giường cời sạch để lão tử làm, có thể chứ?”

Vĩnh Lăng tâm rung động, yêu cầu này y thích.

Thuần Y trong điện thoại không nghe được câu trả lời, truy vấn: “Còn cần thử việc?”

“Điều thử qua ba lần, rất vừa lòng.” Vĩnh Lăng cười đến mắt cong cong, “Bây giờ anh cứ tới nhà tôi phụ trách đi.”

“Tuân mệnh.” dừng một chút, “Nhà cậu ở đâu?”

Thông báo địa chỉ, tụ hợp, cửa mở, đóng cửa, mở đèn, lại tắt đèn, trời đã sáng, oan gia biến thành giai ngẫu.....

Cuối cùng oan gia cũng nước chảy thành sông.

Công ty Kiên Kinh vẫn giống như trước đây cố gắng ký đơn đặt hàng, thu lợi nhuận, bắt quá từ lúc quản lý nghiệp vụ và phẩm quản quản lý lấy quyết tâm trắng sī đoạn cổ tay, giam hai đại nhi đồng giam kia lại, hai người kia cuối cùng cũng thu liễm.

Không còn cãi lộn, đổi thành tiểu sảo tiểu nháo, cũng không ảnh hưởng đến toàn cục, huyền não không đến nơi đến chốn, làm cho không khí cả văn phòng ầm ập ầm ập, mỗi ngày nở hoa.

Tỷ như

“Hàng mẫu hàng mẫu hàng mẫu a..... Vương lão bản rốt cuộc khi nào thì có hàng!” Người nào đó lại bắt đầu giơ chân.

“Sáng sớm đều thúc dục ba lượt rồi, cậu rống tôi cũng vô dụng.” người nào đó nhàn nhã ngoáy lỗ tai.

“Thuần Y chết tiết!” Vĩnh Lăng đến tâm can, “Khách hàng từ cuối tuần trước đã bắt đầu thúc giục, tôi mặc kệ, anh và Vương lão bản nói hôm nay nếu không cho ra, tôi sẽ nói với lão tổng đổi nhà xưởng khác!”

Thuần Y cân nhắc tình huống, a a Vĩnh Lăng là phát hỏa thật đi? Đừng đấm ngực a, đấm đau thì hấn đau lòng, lập tức gọi điện thoại.

“Vương lão bản a, anh hôm nay thực sự sẽ xuất hàng sao, nếu không em không bảo đảm anh..... Buổi tối uống rượu không mang theo khác? Khó mà làm được, em với cậu ấy cảm tình tốt lắm..... Sợ bị cậu ấy thúc giục thì đúng hạn xuất hàng..... Em thay đổi á? Có vợ quản em có thể không thay đổi sao..... Vợ là ai á? Không thể nói..... Có xinh đẹp hay không á? Em chọn như thế nào lại không xinh đẹp?”

Vừa nói điện thoại làm toàn văn phòng dựng thẳng lỗ tai nghe lén, tất cả mọi người biết Thuần Y gặp hỉ sự làm tinh thần sáng khoái, nghe nói là kết giao bạn gái, mà cũng không có ai gặp qua xem bạn gái hấn cao thấp gầy béo thế nào, có hỏi thì hấn cũng nói năng thận trọng, làm hại tất cả mọi người nghĩ sau khi tan tâm theo dõi hấn.

Ngoại lệ duy nhất là nghiệp vụ chuyên ngành Vĩnh Lăng, hấn cúi đầu hùng hùng hổ hổ: Thuần Y chết tiết an phận chút không được sao?

Sau đó, mọi người biết Thuần Y đến nhà Vĩnh Lăng, cho nên lại đoán do Vĩnh Lăng chịu áp lực tiền phòng nên bức Thuần Y đến thuê chung, thu tiền thuê nhà giảm bớt áp lực.

Sau đó còn có người trộm hỏi Thuần Y không ngại ầm ĩ với Vĩnh Lăng à? Vì sao có không thuê phòng ở chung với bạn gái?

Thuần Y ha ha ha ha cười, nói lúc đi làm hai người chung một xe, bảo vệ môi trường.

Sau đó, sau đó, lão tổng đã biết chuyện này, cảm thấy lý do không tệ, vì thế cũng chạy đến nhà quản lý nghiệp vụ ở nhờ, bức quản lý di xe của hấn về.

Nghiep vụ quản lý:@#%#@#\$%&*\$&.....

Lại sau đó, cổ phiếu công ty Kiên Kinh được đưa ra thị trường, tiểu công ty biến thành đại công ty, chủ tịch rất cục ân chuẩn lão tổng có thể tuyển thư ký làm quản lý tạp vụ, nhưng lão tổng không thích nữ thư ký, nên nhắc quản lý nghiệp vụ sang làm trợ lý tổng giám danh hiệu vang dội, tiếp tục làm trâu làm ngựa. Vị trí quản lý nghiệp vụ thiếu khuyết nên Vĩnh Lăng tiếp nhận chức vụ, mà phẩm quản quản lý mang theo lão bà ra nước ngoài quản lý chi nhánh công ty, Thuần Y cũng thăng chức làm phẩm quản quản lý nhiệm kỳ.

Càng sau đó nữa, viên chức mới viên chức cũ đều biết rất nhiều bí mật, bao gồm hai quản lý vì sao không kết hôn với phụ nữ, bao gồm cả nguyên nhân lão tổng thích khi dễ trợ lý, bao gồm.....

Công ty Kiên Kinh quả nhiên tình vững hơn vàng, khắp nơi tràn ngập gian tình a.

Oan gia rốt cục lặn xong rồi...

TN: hoàn rồi, thoát 1 cục nợ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/oan-gia-con-nhat-sang>